



СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СРЈ”- Београд
Јована Ристића 1. - Жиро - рачун код
Службе за платни промет
40802-603-2-2021943

Петак 4. октобар 1996.

БРОЈ 46

БЕОГРАД

ГОД. V

Цена овом броју је 18,00 динара.
Аконтациона претплатна цена за 1996. годину
износи 370 динара плус порез на промет.
Рок за рекламацију 15 дана

563.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, издајем

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ОД ЈОНИЗУЈУЋИХ ЗРАЧЕЊА

Проглашава се Закон о заштити од јонизујућих зрачења, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 27. септембра 1996. године и на седници Већа република од 27. септембра 1996. године.

ПР бр. 275
27. септембра 1996. године
Београд

Председник
Савезне Републике
Југославије,
Зоран Лилић, с. р.

ЗАКОН

О ЗАШТИТИ ОД ЈОНИЗУЈУЋИХ ЗРАЧЕЊА

І. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом прописују се мере заштите живота и здравља људи и животне средине од штетног дејства јонизујућих зрачења у производњи, промету и коришћењу извора јонизујућих зрачења, мере сигурности при коришћењу нуклеарне енергије и надзор над спровођењем тих мера и одговорност за нуклеарне штете.

Члан 2.

Наведени изрази, у смислу овог закона, имају следеће значење:

- 1) јонизујуће зрачење је електромагнетско или честично зрачење које може да јонизује материју и да изазове оштећење ћелија живих организама;
- 2) заштита животне средине је скуп мера којима се спречава штетно дејство јонизујућег зрачења у животној средини и отклањају последице тог зрачења;
- 3) извори јонизујућег зрачења су материје, уређаји и објекти који емитују или могу да емитују јонизујуће зрачење;
- 4) радиоактивни материјал је материјал који садржи један радионуклид или више радионуклида чија је укупна и специфична активност изнад прописаних граница;
- 5) радиоактивни отпадни материјал је радиоактивни материјал који се не планира за даљу употребу;
- 6) нуклеарни материјал је материјал који садржи уранијум, торијум или плутонијум изнад прописаних граница;
- 7) нуклеарни објекат је објекат у коме се користи нуклеарни материјал, осим нуклеарних електрана, постројења за производњу нуклеарних горива и постројења за прераду услуженог нуклеарног горива;
- 8) нуклеарна сигурност је скуп мера којима се обезбеђују услови за рад нуклеарног објекта, спречавају нуклеарни удеси или ублажавају њихове последице односно смањује радијациони ризик на прописани ниво;
- 9) радијациони ризик је опасност озрачивања изражена као производ вероватноће настанка нуклеарног удеса и ефективне

дозе зрачења коју би при том удесу примило најизложеније лице изван локације нуклеарног објекта;

10) ванредни догађај је неочекивани догађај при ком може доћи или је дошло до озрачења становништва и лица која раде са извором јонизујућег зрачења изнад прописаних доза;

11) апсорбована доза јонизујућег зрачења је средња енергија коју јонизујућим зрачењем прими јединица масе одређеног материјала;

12) еквивалентна доза јонизујућег зрачења је производ апсорбоване дозе у ткиву или органу и одговарајућег радијационог тежинског фактора којим се изражава разлика у биолошким ефектима различитих врста јонизујућег зрачења;

13) ефективна доза јонизујућег зрачења је збир производа еквивалентне дозе у ткиву или органу и одговарајућег ткивног тежинског фактора којим се изражава осетљивост појединих ткива и органа на појаву стохастичких ефеката јонизујућег зрачења;

14) стохастички ефекти јонизујућег зрачења су ефекти чија је вероватноћа појаве пропорционална дози.

Члан 3.

Изрази употребљени у овом закону који се односе на одговорност за нуклеарне штете имају значење утврђено Законом о ратификацији Бечке конвенције о грађанској одговорности за нуклеарне штете („Службени лист СФРЈ”, бр. 5/77 – Међународни уговори).

ІІ. МЕРЕ ЗАШТИТЕ ОД ЈОНИЗУЈУЋИХ ЗРАЧЕЊА

Члан 4.

Систем мера заштите од јонизујућих зрачења заснива се на:

- 1) оправданости примене извора јонизујућих зрачења;
- 2) оптимизацији заштите од штетног дејства јонизујућих зрачења;
- 3) границама еквивалентне и ефективне дозе.

Примена одређеног извора јонизујућег зрачења сматра се оправданом ако даје позитивну нето-корист.

Систем мера заштите од јонизујућих зрачења треба да обезбеди да изложеност јонизујућим зрачењима буде толико ниска колико је то могуће с обзиром на друштвене и економске факторе.

Члан 5.

У спровођењу заштите од јонизујућих зрачења предузимају се следеће мере:

- 1) откривање присуства и одређивање активности радионуклида у животној средини и мерење јачине апсорбоване дозе гама зрачења у ваздуху;
- 2) одређивање услова за производњу, промет и коришћење извора јонизујућих зрачења;
- 3) обезбеђивање и коришћење опреме и средстава за заштиту од јонизујућих зрачења и контрола ефикасности те заштите;
- 4) ограничење или забрана производње, промета и коришћења производа, сировина и репродуктивног материјала контаминираних радионуклидима;
- 5) вођење евиденције о изворима јонизујућих зрачења;
- 6) вођење евиденције о изложености јонизујућим зрачењима лица која раде са изворима јонизујућих зрачења, пацијената и становништва;
- 7) утврђивање услова рада и контрола и праћење здравственог стања лица која раде са изворима јонизујућих зрачења и спровођење мера заштите.

вођење прописаних мера заштите на раду од штетног дејства јонизујућих зрачења;

8) образовање и стручно усавршавање кадрова у области заштите од јонизујућих зрачења;

9) лична и колективна заштита људи од јонизујућих зрачења;

10) спровођење и примена мера из плана за деловање у ванредном догађају;

11) сакупљање, чување и складиштење радиоактивног отпадног материјала;

12) обезбеђивање материјалних, техничких и других услова за спровођење систематског испитивања садржаја радионуклида у животној средини (мониторинг) и спровођење плана у случају ванредног догађаја;

13) спровођење програма мера осигурања и контроле квалитета мера заштите од јонизујућих зрачења.

Члан 6.

Ради откривања присуства, утврђивања опасности, обавештавања и предузимања мера заштите од јонизујућих зрачења, врши се, по прописаним условима и на прописан начин, систематско испитивање садржаја радионуклида у ваздуху, боравишним просторима, земљишту, рекама, језерима, мору, чврстим и течним падавинама, биљном и животињском свету, грађевинском материјалу, предметима опште употребе, води за пиће, животним намирницама и сточној храни, и то у редовним условима, у случају сумње на ванредни догађај и у току ванредног догађаја.

Ради раног откривања ванредног догађаја који угрожава или може угрозити територију Савезне Републике Југославије, успоставља се систем ране најаве таквог догађаја који, по прописаним условима и на прописан начин, обезбеђује непрекидно мерење јачине апсорбоване дозе гама зрачења у ваздуху.

Решењем надлежног савезног органа одређују се правна лица која испуњавају прописане услове за обављање послова из ст. 1. и 2. овог члана.

Решење из става 3. овог члана објављује се у „Службеном листу СРЈ”.

Члан 7.

Правна лица из члана 6. став 3. овог закона достављају надлежном савезном органу годишње извештаје о систематском испитивању садржаја радионуклида у животној средини, најдоцније до 31. марта текуће године за претходну годину, а у случају ванредног догађаја – одмах.

Надлежни савезни орган објављује у посебној стручној публикацији годишњи извештај о садржају радионуклида у животној средини.

Члан 8.

Правна лица и предузетници могу производити, вршити промет и користити изворе јонизујућих зрачења ако испуњавају следеће услове:

1) да објекти и просторије у којима производе и складиште извор јонизујућих зрачења или с њима раде одговарају техничким, сигурносним, здравственим и другим прописаним условима који обезбеђују заштиту људи и животне средине од јонизујућих зрачења;

2) да лицима која раде са изворима јонизујућих зрачења обезбеде одговарајућа средства за заштиту од јонизујућих зрачења, као и опрему за мерење зрачења;

3) да обезбеде да са изворима јонизујућих зрачења раде лица која имају прописану стручну спрему и да испуњавају прописане здравствене услове пре и у току рада са изворима јонизујућих зрачења;

4) да предузму све прописане мере којима се спречава да радиоактивни отпадни материјал проузрокује контаминацију животне средине изнад прописаних граница;

5) да обезбеде радиоактивни материјал, рендген апарате и друге уређаје који производе јонизујућа зрачења, у складу са прописаним условима за њихов промет и коришћење.

Решењем надлежног савезног органа одређују се правна лица и предузетници који испуњавају услове из става 1. овог члана.

Правна лица и предузетници који хоће да производе, врше промет и користе изворе јонизујућих зрачења, не могу обављати те делатности пре него што добију решење надлежног савезног органа о испуњености услова за обављање тих делатности, прописане ставом 1. овог члана.

Решење из става 2. овог члана објављује се у „Службеном листу СРЈ”.

Правна лица и предузетници из става 1. овог члана дужни су да приликом уписа у регистар код надлежног органа поднесу и решење из става 2. овог члана.

Члан 9.

Правна лица и предузетници који производе, врше промет и користе изворе јонизујућих зрачења воде прописану евиденцију о тим изворима и дужни су да о свакој испоруци, односно набавци извора јонизујућих зрачења обавесте надлежни савезни орган.

Члан 10.

Лица која раде са изворима јонизујућих зрачења и становништво не смеју бити изложени зрачењу изнад прописаних граница.

Решењем надлежног савезног органа одређују се правна лица која испуњавају прописане услове за вршење мерења ради процене степена изложености јонизујућим зрачењима лица која раде са изворима зрачења, пацијената и становништва.

Решење из става 2. овог члана објављује се у „Службеном листу СРЈ”.

Члан 11.

Правна лица из члана 10. став 2. овог закона воде прописану евиденцију о озрачењу становништва, пацијената и лица која су при раду изложена дејству јонизујућих зрачења и да извештај о том озрачењу достављају надлежном савезном органу.

Члан 12.

Правна лица и предузетници који при раду са изворима јонизујућих зрачења проузрокују контаминацију животне средине изнад прописаних граница дужни су да на прописан начин спроведу деконтаминацију.

Правна лица и предузетници који су проузроковали контаминацију, односно спровели деконтаминацију дужни су да о томе одмах извести надлежни савезни орган.

Решењем надлежног савезног органа одређују се правна лица која испуњавају прописане услове за обављање деконтаминације.

Решење из става 3. овог члана објављује се у „Службеном листу СРЈ”.

Члан 13.

Правна лица и предузетници који производе, врше промет или користе изворе јонизујућих зрачења дужни су да лицима која раде на местима на којима су изложени јонизујућим зрачењима обезбеде личну дозиметријску контролу, да их опреме личним заштитним средствима и да их упућују на редовне здравствене прегледе, као и да обезбеде проверавање исправности тих средстава и њихово правилно коришћење.

Члан 14.

Са изворима јонизујућих зрачења могу радити лица која имају прописану стручну спрему и испуњавају прописане здравствене услове.

Лица из става 1. овог члана стављају се под здравствени надзор и подлежу здравственим прегледима пре ступања на рад са изворима јонизујућих зрачења и у току рада а, по потреби, и по престанку рада са изворима јонизујућих зрачења.

Члан 15.

Забрањује се рад са изворима јонизујућих зрачења:

1) лицима млађим од 18 година, осим за време прописане обуке у току редовног школовања;

2) женама за време трудноће;

3) женама за време дојења детета ако раде са отвореним изворима јонизујућих зрачења.

Члан 16.

Извори јонизујућих зрачења могу се примењивати у медицини на прописан начин, ако доктор медицине одговарајуће специјалности изврши процену медицинске оправданости њихове примене и одобри дијагностички или терапијски поступак.

Члан 17.

Забрањено је систематско рендгенско снимање лица млађих од 16 година.

Забрањено је систематско рендгенско снимање дојки.

Члан 18.

Правна лица из члана 6. став 3, члана 8. став 2, члана 10. став 2. и члана 12. став 3. овог закона и предузетници из члана 8. став 2. и члана 12. став 3. овог закона дужни су да спроводе прописани програм мера осигурања и контролу квалитета мера заштите од јонизујућих зрачења.

Члан 19.

Вода за пиће, животне намирнице, сточна храна и предмети опште употребе не смеју се стављати у промет ако садрже радио-нуклиде изнад прописаних граница.

Члан 20.

Забрањује се уградња радиоактивних громобрана на територији Савезне Републике Југославије.

Члан 21.

Радиоактивни отпадни материјал сакупља се, чува, евидентира, складишти, обрађује и одлаже на прописан начин и под прописаним условима.

Забрањује се увоз радиоактивног отпадног материјала, као и прерада, складиштење и одлагање радиоактивног отпадног материјала иностраног порекла на територији Савезне Републике Југославије.

Ради спречавања недозвољеног промета радиоактивног материјала преко границе Савезне Републике Југославије, на граничним прелазима постављају се монитори јонизујућег зрачења.

Члан 22.

Промет извора јонизујућих зрачења преко границе Савезне Републике Југославије може се вршити само уз одобрење надлежног савезног органа.

Извори јонизујућих зрачења могу се увозити само преко граничних прелаза на којима је организован инспекцијски надзор.

Увозник је дужан да о приспећу пошиљке извора јонизујућег зрачења благовремено обавести савезног инспектора.

Органи царинске службе могу извршити царињење пошиљке из става 3. овог члана само уз сагласност савезног инспектора.

На изворе јонизујућих зрачења који се увозе у слободне и царинске зоне или у консигнациона складишта у Савезној Републици Југославији односе се одредбе ст. 1. до 3. овог члана.

Члан 23.

Ради заштите живота и здравља људи и животне средине од јонизујућих зрачења у случају ванредног догађаја, Савезна влада доноси план за деловање у ванредном догађају.

Ванредни догађај (радијациони акцидент) који угрожава територију Савезне Републике Југославије утврђује и проглашава Савезна влада.

Заштита живота и здравља људи и животне средине од јонизујућих зрачења у ванредном догађају спроводи се на основу прописаних мера за спречавање и отклањање последица које проузрокује тај догађај.

Ако се утврди да постоји опасност од радиоактивне контаминације територије суседних држава, надлежни савезни орган обавестиће о тој опасности надлежне органе тих држава и Међународну агенцију за атомску енергију.

О тражењу и примању помоћи од друге државе и од Међународне агенције за атомску енергију и пружање помоћи другим државама у случају нуклеарног удеса и радиоактивне опасности одлучује Савезна влада.

III. МЕРЕ НУКЛЕАРНЕ СИГУРНОСТИ

Члан 24.

Приликом локације, изградње, пробног рада, пуштања у рад, коришћења и трајног престанка рада нуклеарних објеката, предузимају се следеће мере нуклеарне сигурности:

1) утврђивање прописаних услова за локацију, изградњу, пробни рад, пуштање у рад, коришћење и трајан престанак рада нуклеарног објекта;

2) утврђивање прописаних критеријума за оцену сигурности нуклеарног објекта;

3) утврђивање прописаних услова за промет и коришћење нуклеарних материјала;

4) обезбеђивање и спровођење мера заштите од јонизујућих зрачења у нуклеарном објекту и његовој околини;

5) утврђивање прописаних услова које морају испуњавати лица која раде у нуклеарном објекту;

6) сакупљање, евидентирање, обрађивање, складиштење и одлагање радиоактивног отпадног материјала;

7) спровођење и примена прописаних мера у случају нуклеарног удеса;

8) физичка заштита нуклеарног објекта и нуклеарних материјала.

Члан 25.

Нуклеарни објекат може се градити само на локацији за коју је донесен просторни и урбанистички план.

Нуклеарни објекат се не може лоцирати, изградити, пустити у пробни рад, пустити у рад и трајно престати с радом без претходног одобрења надлежног савезног органа.

Одобрење из става 2. овог члана може се издати ако надлежни савезни орган утврди да су испуњене све мере нуклеарне сигурности и на основу прописаног извештаја о нуклеарној сигурности и друге прописане документације.

Члан 26.

Извештај о нуклеарној сигурности из члана 25. став 3. овог закона садржи: информацију о анализи могућег утицаја нуклеарног објекта на животну средину и могућег утицаја догађаја у животној средини на тај објекат; опис пројекта нуклеарног објекта; информацију о квалитету уграђене опреме и грађевинског материјала и другу техничку документацију о нуклеарном објекту; анализу могућих удеса и мере које су неопходне за њихово отклањање; решење за одлагање и обезбеђивање радиоактивних отпадних материјала; податке о физичкој заштити нуклеарног објекта и другу прописану документацију.

Извештај о нуклеарној сигурности мора се допуњавати у складу са изменама које настају у пројекту у току изградње, пробног рада, пуштања у рад, коришћења и трајног престанка рада нуклеарног објекта.

Члан 27.

Нуклеарни објекат пројектује се, изграђује, пушта у рад, користи, одржава и трајно престаје са радом по југословенским стандардима, техничким нормативима и нормама квалитета производа и услуга који обезбеђују прописану нуклеарну сигурност објекта.

Материјал и опрема за изградњу и одржавање нуклеарног објекта морају у погледу квалитета одговарати прописаним југословенским стандардима, техничким нормативима, односно нормама квалитета, а квалитет услуга при изградњи и одржавању тих објеката мора одговарати прописаним нормативима.

Члан 28.

На пословима и задацима управљања производним процесом у нуклеарном објекту и на пословима и задацима надзора над тим процесом могу радити лица која испуњавају прописане услове.

Члан 29.

Корисник нуклеарног објекта може бити само правно лице.

Корисник нуклеарног објекта је дужан да организује службу заштите од јонизујућих зрачења.

Корисник нуклеарног објекта дужан је да на прописан начин и по прописаним условима врши систематско испитивање присуства радионуклида у животној средини у околини објекта.

Члан 30.

Ако корисник нуклеарног објекта намерава да трајно престане да користи објекат, дужан је да о томе претходно обавести надлежни савезни орган.

Корисник нуклеарног објекта из става 1. овог члана дужан је да, у року који одреди надлежни савезни орган, спроведе одговарајуће мере санације на локацији и објекту и у њиховој околини.

Члан 31.

Правно лице које производи, прерађује, користи или складишти нуклеарне материјале дужно је да води прописану евиденцију о тим материјалима по зонама материјалних биланса и да податке из те евиденције доставља надлежном савезном органу.

Надлежни савезни орган води евиденцију о нуклеарним материјалима за све прописане зоне материјалних биланса и врши контролу евиденција коју воде правна лица из става 1. овог члана.

Члан 32.

Правно лице које користи нуклеарни објекат или нуклеарне материјале дужно је да организује, односно обезбеди физичку заштиту нуклеарног објекта, нуклеарног материјала и радиоактивног отпадног материјала.

Правно лице из става 1. овог члана дужно је да донесе општи акт о мерама физичке заштите нуклеарног објекта, нуклеарног материјала и радиоактивног отпадног материјала.

IV. ОДГОВОРНОСТ ЗА НУКЛЕАРНЕ ШТЕТЕ

Члан 33.

Корисник нуклеарног постројења одговара за нуклеарну штету проузроковану нуклеарним удесом у складу са Законом о ратификацији Бечке конвенције о грађанској одговорности за нуклеарне штете и овим законом.

Члан 34.

Корисник нуклеарног постројења одговара за нуклеарну штету до износа од 5.000.000 САД долара, у динарској противвредности на дан исплате, по сваком нуклеарном удесу.

Члан 35.

Корисник нуклеарног постројења мора закључити и одржавати осигурање за покриће своје одговорности за нуклеарну штету у износу од 100.000 САД долара у динарској противвредности.

Ако средства из става 1. овог члана нису довољна за накнаду нуклеарне штете, извори средстава и начин подмирења разлике у средствима за накнаду настале нуклеарне штете до износа из члана 34. овог закона утврдиће се у складу са савезним законом.

Члан 36.

Осигуравач не сме обуставити ни отказати осигурање пре него што о томе, у року од шест месеци пре обустављања, односно отказивања осигурања, писмено обавести корисника нуклеарног постројења.

Члан 37.

Право на накнаду нуклеарне штете престаје по истеку рока од десет година од дана кад се догодио нуклеарни удес.

Ако је нуклеарна штета проузрокована нуклеарним удесом у вези са нуклеарним материјалом, који је у време нуклеарног удеса био украден, изгубљен, бачен с брода или напуштен, рок утврђен у ставу 1. овог члана рачуна се од дана нуклеарног удеса и износи 20 година од дана крађе, губитка, бацања са брода или напуштања нуклеарног материјала.

Члан 38.

Тужба за накнаду нуклеарне штете може се поднети у року од три године од дана кад је лице које је претрпело нуклеарну штету сазнало или је требало да сазна за нуклеарну штету и корисника који је за њу одговоран, с тим што се рокови из члана 37. не могу прекорачити.

Члан 39.

За одлучивање о накнади нуклеарне штете месно је надлежан суд на чијем подручју се налази нуклеарно постројење.

Ако је нуклеарна штета настала за време превоза нуклеарног материјала, производа или отпадака, месно је надлежан суд на чијем се подручју догодио нуклеарни удес.

V. НАДЗОР И ОВЛАШЋЕЊА

Члан 40.

У вршењу надзора над спровођењем мера заштите од јонизујућих зрачења и мера нуклеарне сигурности, савезни инспектори имају право и дужност да:

1) наредe отклањање недостатака у вези са радом с изворима јонизујућих зрачења и с физичком заштитом нуклеарних објеката;

2) обуставе рад са изворима јонизујућих зрачења и одузму одобрење за коришћење тих извора док се не испуне прописани услови;

3) забране избор локације, градњу, пуштање у рад, рад и престанак рада нуклеарног објекта ако нису испуњене прописане мере нуклеарне сигурности;

4) забране производњу, промет и коришћење извора јонизујућих зрачења док се не испуне прописани услови;

5) забране промет или пренос извора јонизујућих зрачења преко границе, односно на територији Савезне Републике Југославије док се не испуне прописани услови;

6) забране увоз животиња, биљака, људске и сточне хране, предмета опште употребе и друге робе за коју се утврди да садржи радионуклиде изнад прописаних граница и наредe њихово враћање пошљаоцу;

7) наредe отклањање утврђених недостатака и испуњавање прописаних услова правним лицима која врше мерење изложености јонизујућим зрачењима, систематско испитивање садржаја радионуклида у животној средини, односно деконтаминацију животне средине;

8) наредe испуњавање прописаних услова и отклањање других недостатака за које се утврди да могу изазвати штетне последице за здравље људи или животну средину.

Мере из става 1. овог члана одређују се решењем.

Против решења из става 2. овог члана може се изјавити жалба надлежном савезном органу. Жалба на решење не задржава његово извршење.

Члан 41.

Правна лица и предузетници који производе, врше промет и користе изворе јонизујућих зрачења, односно врше испитивање садржаја радионуклида у животној средини или деконтаминацију животне средине или мерење изложености јонизујућим зрачењима дужни су да савезном инспектору омогуће вршење надзора, увид у документацију и несметан рад и да му обезбеде податке и материјал потребне за вршење инспекцијског надзора.

Члан 42.

Савезни инспектори који обављају послове из члана 40. став 1. овог закона, морају да имају VII степен стручне спреме из области техничке физике, физике, физичке хемије, медицине, ветерине, пољопривреде или друге одговарајуће области.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, савезни инспектори који врше надзор над прометом извора јонизујућих зрачења преко државне границе, морају да имају VII или VI степен стручне спреме из одговарајуће области.

Члан 43.

У вршењу инспекцијског надзора савезни инспектори морају имати службену легитимацију којом се потврђује њихово службено својство.

Члан 44.

Ако савезни инспектор који обавља послове из члана 40. став 1. овог закона утврди да је повредом прописа учињен прекршај, привредни преступ или кривично дело, дужан је да без одлагања поднесе захтев за покретање прекршајног поступка, односно пријаву за покретање поступка за привредни преступ, односно кривично дело.

VI. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Кривична дела

Члан 45.

Ко сакупља, обрађује, складишти или одлаже радиоактивни материјал противно прописаном начину и прописаним условима казниће се за кривично дело казном затвора од шест месеци до пет година.

Ко увози, прерађује, складишти или одлаже радиоактивни отпадни материјал иностраног порекла на територији Савезне Републике Југославије казниће се за кривично дело казном затвора од шест месеци до пет година.

Привредни преступи

Члан 46.

Новчаном казном од 45.000 до 450.000 нових динара казниће се за привредни преступ правно лице:

1) ако при раду са изворима јонизујућих зрачења проузрокује контаминацију животне средине изнад прописаних граница или ако не спроведе деконтаминацију на прописани начин или ако о контаминацији коју је проузроковао и деконтаминацији коју је извршио одмах не извести надлежни савезни орган (члан 12. ст. 1. и 2);

2) ако стави у промет воду за пиће, животне намирнице, сточну храну и предмете опште употребе који садрже радионуклиде изнад прописаних граница (члан 19);

3) ако сакупља, обрађује, складишти или одлаже радиоактивни отпадни материјал противно прописаном начину и прописаним условима (члан 21. став 1);

4) ако увози радиоактивни отпадни материјал иностраног порекла или ако тај материјал прерађује, складишти и одлаже на територији Савезне Републике Југославије (члан 21. став 2);

5) ако не организује или не спроведе физичку заштиту нуклеарног објекта, нуклеарног материјала или радиоактивног отпадног материјала, или ако не донесе општи акт о мерама физичке заштите нуклеарног објекта, нуклеарног материјала и радиоактивног отпадног материјала (члан 32. ст. 1. и 2).

За радње из става 1. овог члана казниће се за привредни преступ новчаном казном од 3.000 до 30.000 нових динара и одговорно лице у правном лицу.

Члан 47.

Новчаном казном од 45.000 до 450.000 нових динара казниће се за привредни преступ корисник нуклеарног постројења који не закључи и не одржава осигурање за покриће своје одговорности за нуклеарну заштиту у износу од 100.000 САД долара у динарској противвредности.

За радње из става 1. овог члана казниће се за привредни преступ и одговорно лице корисника нуклеарног постројења новчаном казном од 1.000 до 10.000 нових динара.

Прекршаји

Члан 48.

Новчаном казном од 15.000 до 150.000 нових динара казниће се за прекршај правно лице:

1) ако не врши систематско испитивање садржаја радионуклида у животној средини или ако не врши непрекидно мерење апсорбоване дозе гама зрачења у ваздуху на прописан начин и по прописаним условима (члан 6. ст. 1. и 2);

2) ако не испуњава прописане услове за производњу, промет или коришћење извора јонизујућих зрачења, или ако производи, врши промет или користи изворе јонизујућих зрачења пре него што је од надлежног савезног органа добило решење да су испуњени прописани услови или ако то решење приликом уписа у регистар не достави надлежном органу (члан 8);

3) ако лицима запосленим на местима на којима су изложени јонизујућем зрачењу не обезбеди личну дозиметријску контролу, не опреми их личним заштитним средствима, не упућује их на редовне здравствене прегледе или не обезбеди проверавање исправности тих средстава и њихово коришћење (члан 13);

4) ако примењује изворе јонизујућих зрачења у медицини противно прописаним условима или ако врши систематски рендгенски преглед лица млађих од 16 година или систематско рендгенско снимање дојки (чл. 16. и 17);

5) ако врши промет извора јонизујућих зрачења преко граница Савезне Републике Југославије без одобрења надлежног савезног органа или ако врши промет извора јонизујућег зрачења на граничним прелазима на којима није организован инспекцијски надзор, или ако о приспећу пошиљке извора јонизујућег зрачења на граничном прелазу благовремено не обавести савезног инспектора (члан 22. ст. 1, 2. и 3);

6) ако не спроводи мере нуклеарне сигурности прописане чланом 24. овог закона (члан 24);

7) ако утврди локацију, или приступи изградњи, или пусти у пробни рад, или пусти у рад или трајно престане са радом нуклеарног објекта без одобрења надлежног савезног органа (члан 25. став 2);

8) ако распореди на задатке и послове управљања производним процесом у нуклеарном објекту или на задатке и послове надзора над тим процесом лица која не испуњавају прописане услове (члан 28);

9) ако нема службу заштите од јонизујућих зрачења (члан 29. став 1);

10) ако не врши систематско испитивање присуства радионуклида у животној средини у својој околини на прописани начин и по прописаним условима (члан 29. став 2);

11) ако у случају намере да трајно престане с коришћењем нуклеарног објекта о томе претходно не обавести надлежни савезни орган, или ако по трајном престанку коришћења објекта у року који одреди надлежни савезни орган не спроведе одговарајуће мере санације на локацији, објекту и њиховој околини (члан 30);

12) ако не води прописану евиденцију по зонама материјалних биланса о нуклеарним материјалима које производи, прерађује, користи или складишти или не доставља податке из те евиденције надлежном савезном органу (члан 31. став 1);

13) ако не поступи по извршном решењу надлежног савезног органа којим се одређује нека од прописаних мера (члан 33. став 2);

14) ако не омогући савезном инспектору вршење надзора, несметан рад и увид у документацију и остале материјале потребне за вршење инспекцијског надзора (члан 34).

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај новчаном казном од 900 до 4.500 нових динара и одговорно лице у правном лицу.

Члан 49.

Новчаном казном од 9.000 до 90.000 нових динара казниће се за прекршај правно лице:

1) ако годишњи извештај о систематском испитивању садржаја радионуклида у животној средини не достави надлежном савезном органу у прописаном року или ако у случају ванредног догађаја одмах не извести надлежни савезни орган (члан 7. став 1);

2) ако не води прописану евиденцију о изворима јонизујућих зрачења које производи, чији промет врши, или које користи, или ако о свакој испоруци или набавци извора јонизујућег зрачења не обавести надлежни савезни орган (члан 9);

3) ако не врши мерење ради процене степена изложености јонизујућем зрачењу лица која раде са изворима јонизујућег зрачења, пацијената и становништва или ако приликом таквог мерења не води прописану евиденцију о озрачењу становништва, пацијената или лица која су при раду изложена дејству јонизујућих зрачења или ако извештај о озрачености не достави надлежном савезном органу (члан 10. став 2. и члан 11);

4) ако на месту изложеном јонизујућем зрачењу запосли или задржи на раду лице које нема прописану стручну спрему или не испуњава прописане здравствене услове за рад са изворима јонизујућих зрачења (члан 14. став 1);

5) ако лице које ради са извором јонизујућег зрачења не стави под прописани здравствени надзор (члан 14. став 2);

6) ако прими на рад са изворима јонизујућег зрачења лице којем је на основу члана 15. овог закона забрањено да ради с тим изворима (члан 15);

7) ако не спроводи на прописан начин програм мера осигурања и контролу квалитета мера заштите од јонизујућих зрачења (члан 18);

8) ако после ступања на снагу овог закона угради радиоактивни громобран на територији Савезне Републике Југославије и ако из радиоактивних громобрана не уклони извор јонизујућег зрачења до истека прописаног рока (чл. 20. и 53).

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај новчаном казном од 600 до 6.000 нових динара и одговорно лице у правном лицу.

Члан 50.

Ако радњу из члана 46. став 1. тач. 1. и 2, члана 48. став 1. тач. 2, 3, 4, 5, 13. и 14, члана 49. став 1. тач. 2, 4, 5, 6, 7. и 8. овог закона учини предузетник који производи, врши промет или користи изворе јонизујућих зрачења, казниће се за прекршај новчаном казном од 750 до 7.500 нових динара.

Члан 51.

Новчаном казном од 300 нових динара казниће се за прекршај лице које ради са изворима јонизујућих зрачења ако се у току таквог рада не подвргне редовном прегледу у одређеном року или ако не употребљава лична и друга заштитна средства за заштиту од јонизујућих зрачења (члан 13).

Новчану казну за прекршај из става 1. овог члана наплаћује на лицу места савезни инспектор од лица која затекне у прекршају приликом вршења инспекцијског надзора.

VII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 52.

Савезна влада, корисник нуклеарног објекта и други корисници извора јонизујућег зрачења обезбедиће услове за трајно одлагање радиоактивног отпадног материјала у року од пет година од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 53.

Извори јонизујућих зрачења из радиоактивних громобрана морају се уклонити у року од три године од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 54.

Прописи за извршавање овог закона донеће се у року од шест месеци од дана његовог ступања на снагу.

Члан 55.

Правна лица и предузетници који се баве производњом, прометом и коришћењем извора јонизујућих зрачења или врше друге послове у вези са заштитом од јонизујућих зрачења дужни су да ускладе своје пословање са одредбама овог закона у року од две године од дана његовог ступања на снагу.

Члан 56.

Ступањем на снагу овог закона престају да важе Закон о заштити од јонизујућих зрачења и о нуклеарној сигурности („Службени лист СФРЈ”, бр. 53/91 и „Службени лист СРЈ”, бр. 45/92), Закон о одговорности за нуклеарне штете („Службени лист СФРЈ”, бр. 22/78 и 34/79), члан 18. Закона о изменама савезних закона којима су одређене новчане казне за привредне преступе и прекршаје („Службени лист СРЈ”, бр. 28/96) и Одлука о износу ограничења одговорности корисника нуклеарних постројења за нуклеарну штету („Службени лист СФРЈ”, бр. 49/87, 76/88 и 5/90).

Члан 57.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

564.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, издајем

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПРОИЗВОДЊИ И ПРОМЕТУ ОПОЈНИХ ДРОГА

Проглашава се Закон о производњи и промету опојних дрога, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 27. септембра 1996. године и на седници Већа република од 27. септембра 1996. године.

ПР бр. 276
27. септембра 1996. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије,
Зоран Лилић, с. р.

ЗАКОН

О ПРОИЗВОДЊИ И ПРОМЕТУ ОПОЈНИХ ДРОГА

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Производња и промет опојних дрога и надзор над производњом и прометом опојних дрога врше се под условима одређеним овим законом.

Члан 2.

Опојним дрогама, у смислу овог закона, сматрају се супстанце природног или синтетичког порекла чијом се употребом могу створити стања зависности која могу да изазову оштећења здравља или да на други начин угрозе људски интегритет у физичком, психичком или социјалном смислу.

Опојним дрогама сматрају се и психотропне супстанце.

Опојне дроге решењем утврђује надлежни савезни орган.

Решење из става 3. овог члана објављује се у „Службеном листу СРЈ”.

Члан 3.

Прометом опојних дрога, у смислу овог закона, сматра се увоз, извоз, транзит, продаја и други начин промета опојних дрога.

Члан 4.

Производња и промет опојних дрога могу се вршити само за медицинске, ветеринарске, наставне, лабораторијске и научне сврхе.

Производња и промет опојних дрога могу се вршити на основу одобрења, односно дозволе надлежног савезног органа.

Члан 5.

Опојне дроге могу се производити, увозити и извозити у количинама које, према процени годишњих потреба, утврђује надлежни савезни орган.

Количине опојних дрога из става 1. овог члана утврђују се на основу процене потреба за наредну годину које пријављује произвођач или друго правно лице које увози или извози опојне дроге, најдоцније до 31. марта текуће године.

Члан 6.

Ако овим законом није друкчије одређено, забрањује се производња опијума зарезивањем чахура мака, гајење кока-биљке, израда приправака с психоактивним деловањем из биљке канабис и производња и увоз других опојних дрога које решењем утврди надлежни савезни орган.

Решење из става 1. овог члана објављује се у „Службеном листу СРЈ”.

II. УСЛОВИ ЗА ПРОИЗВОДЊУ И ПРОМЕТ ОПОЈНИХ ДРОГА

Члан 7.

Производњу и промет опојних дрога могу вршити правна лица која испуњавају прописане услове.

Производњу и промет лекова који садрже опојне дроге могу, под прописаним условима, вршити правна лица која су регистрована за производњу и промет лекова и која су за то овлашћена решењем надлежног савезног органа.

Изузетно, промет на мало лекова који садрже опојне дроге могу под прописаним условима вршити и предузетници који су регистровани за промет лекова.

Члан 8.

Правна лица која врше производњу и промет опојних дрога морају испуњавати и следеће услове:

1) да имају запослене са VII степеном стручне спреме у области фармације под чијим надзором се производе, смештају, чувају и издавају опојне дроге;

2) да имају одговарајуће просторије, уређаје и опрему за производњу, смештај, чување и издавање опојних дрога.

Решењем надлежног савезног органа утврђује се која правна лица испуњавају прописане услове за производњу и промет опојних дрога.

Решење из става 2. овог члана објављује се у „Службеном листу СРЈ”.

Правна лица из става 1. овог члана дужна су да приликом уписа у регистар код надлежног органа поднесу и решење из става 2. овог члана.

Члан 9.

Правна лица која производе и врше промет опојних дрога, односно лекова који садрже опојне дроге, као и предузетници који врше промет лекова који садрже опојне дроге морају да држе опојне дроге, односно лекове који садрже опојне дроге у посебним просторијама или гвозденим ормарима у којима се не смеју налазити други производи и који морају бити закључани и обезбеђени од приступа неовлашћених лица.

1. Производња опојних дрога

Члан 10.

Мак намењен за производњу опојних дрога могу гајити правна лица и земљорадници на основу одобрења надлежног савезног

органа и по претходно закљученом уговору с правним лицем које врши откуп мака.

Мак који није намењен за производњу опојних дрога може се гајити без одобрења, уз обавезу пријављивања засејаних површина надлежном савезном органу у року од 30 дана од дана сејања.

Члан 11.

Правна лица и земљорадници из члана 10. став 1. овог закона дужни су да у року од четири месеца од дана убирања рода предају правном лицу овлашћеном за откуп мака све количине делова мака који служе за производњу опојних дрога (макова слама).

Правна лица која врше откуп мака дужна су да од правног лица из члана 10. став 1. овог закона откупе све произведене количине макове сламе, у року утврђеном у ставу 1. овог члана.

Члан 12.

Правна лица која се баве научноистраживачким радом могу у научне сврхе производити опијум резивањем чахура мака, гајити кока-билку и производити приправке са психоактивним деловањем из биљке канабис ако за такву производњу претходно добију одобрење надлежног савезног органа.

2. Промет опојних дрога

Члан 13.

Опојне дроге могу увозити и извозити правна лица регистрована за производњу и промет опојних дрога.

Лекове који садрже опојне дроге могу увозити и извозити правна лица која су регистрована за производњу или промет лекова на велико.

Члан 14.

Опојне дроге и лекови који садрже опојне дроге увозе се и извозе на основу дозволе, односно одобрења које на прописан начин издаје надлежни савезни орган.

Одредбе става 1. овог члана односе се и на увоз, односно извоз макове сламе.

Члан 15.

Правна лица која се баве научноистраживачким радом могу у научне сврхе увозити опојне дроге из члана 6. став 1. овог закона ако за то добију одобрење надлежног савезног органа.

Члан 16.

Транзит опојних дрога преко територије Савезне Републике Југославије може се вршити ако је пошиљка опојних дрога снабдевена извозном дозволом, односно другом исправом земље из које се дрога извози.

Пошиљке опојних дрога не смеју се у току транзита подвргавати поступцима који мењају или могу изменити природу опојних дрога.

Члан 17.

Лица која прелазе преко границе Савезне Републике Југославије могу поседовати лекове који садрже опојне дроге који су им неопходни за личну употребу, с тим да назив и количину тих лекова пријаве органу царинске службе.

Члан 18.

Преношење лекова који садрже опојне дроге намењених за указивање прве помоћи у превозним средствима у међународном саобраћају, у количинама неопходним за ту сврху, не сматра се увозом или транзитом у смислу овог закона ако уз исправу о регистрацији превозног средства постоји одобрење за поседовање одређене врсте и количине тих лекова, које је издао надлежни орган земље припадности.

Члан 19.

Органи царинске службе дужни су да на свакој дозволи за извоз, односно дозволи за увоз опојних дрога назначе датум и место извршеног царинења и да искористишћене дозволе с тим подацима доставе надлежном савезном органу у року од осам дана од дана извршеног царинења.

Ако се врши транзит опојних дрога, органи царинске службе су дужни да за сваку пошиљку опојних дрога утврде врсту и количину опојних дрога, да на царинској исправи назначе из које

земље и у коју земљу се пошиљка шаље и да о томе обавесте надлежни савезни орган.

Члан 20.

На опојне дроге које се увозе у слободне и царинске зоне или у констигнациона складишта у Савезној Републици Југославији примењиваће се одредбе овог закона које се односе на увоз опојних дрога.

III. ЕВИДЕНЦИЈЕ О ПРОИЗВОДЊИ И ПРОМЕТУ ОПОЈНИХ ДРОГА

Члан 21.

Правна лица која производе, прерађују, увозе, извозе и врше промет или користе опојне дроге дужна су да воде прописану евиденцију о врстама и количинама опојних дрога које производе, набављају и издају и о купцима, примаоцима и залихама опојних дрога.

Одредбе става 1. овог члана односе се и на правна лица и предузетнике који производе или врше промет лекова који садрже опојне дроге.

Члан 22.

Правна лица и земљорадници који гаје мак намењен за производњу опојних дрога и правна лица која откупљују макову сламу дужна су да воде прописану евиденцију о продатим, односно откупљеним количинама и залихама мака и макове сламе.

Члан 23.

Правна лица која гаје, односно откупљују мак намењен за производњу опојних дрога и правна лица која производе, прерађују и врше промет опојних дрога дужна су да у прописаном року доставе надлежном савезном органу податке из евиденције коју воде на основу овог закона.

Правна лица и предузетници из члана 21. став 2. овог закона дужна су да на захтев надлежног савезног органа достављају податке из евиденције коју воде на основу овог закона.

Члан 24.

Надлежни савезни орган води евиденцију о свим случајевима недозвољеног промета опојних дрога и остварује непосредну сарадњу с одговарајућим страним органима и међународним организацијама у откривању и сузбијању недозвољене трговине опојним дрогама.

Члан 25.

Надлежни савезни орган припрема и доставља органима Уједињених нација надлежним за контролу опојних дрога:

- 1) извештаје о спровођењу међународних уговора о опојним дрогама на територији Савезне Републике Југославије;
- 2) процене годишњих потреба опојних дрога;
- 3) статистичке извештаје о производњи, увозу, извозу, промету, потрошњи, заплени и залихама опојних дрога.

IV. НАДЗОР

Члан 26.

Савезни инспектор у вршењу инспекцијског надзора има право и дужност да предузима следеће мере:

- 1) да правном лицу забрани производњу или промет опојних дрога, односно да правном лицу и предузетнику забрани производњу и промет лекова који садрже опојне дроге ако за обављање те делатности не испуњавају прописане услове, или ако нису прибавили решење надлежног савезног органа којим се утврђује испуњеност прописаних услова;
- 2) да правном лицу или предузетнику забрани производњу или промет опојних дрога, односно лекова који садрже опојне дроге ако за то не поседује одобрење, односно дозволу надлежног савезног органа или ако није регистрован за обављање те делатности;
- 3) да правном лицу или предузетнику који неовлашћено производи или врши промет опојних дрога, односно лекова који садрже опојне дроге привремено одузме опојне дроге и лекове који садрже опојне дроге;
- 4) да нареди и друге мере потребне за спровођење овог закона и прописа донесених за извршавање овог закона;
- 5) да у случају повреде одредаба овог закона поднесе надлежном органу пријаву за кривично дело или привредни преступ, односно захтев за покретање прекршајног поступка.

Мере из става 1. тач. 1. до 4. овог члана одређују се решењем савезног инспектора.

Против решења из става 2. овог члана може се изјавити жалба савезном органу надлежном за послове здравства. Жалба на решење не задржава његово извршење.

Члан 27.

Правна лица, односно предузетници и земљорадници чије пословање подлеже инспекцијском надзору дужни су да савезном инспектору из члана 26. став 1. овог закона омогуће несметано вршење надзора и увид у евиденције и документацију и да му доставе податке и материјале потребне за обављање инспекцијског надзора.

Члан 28.

Савезни инспектори који обављају послове из члана 26. став 1. овог закона, поред општих услова, морају да имају VII степен стручне спреме у области фармације или медицине.

Члан 29.

При обављању инспекцијских послова савезни инспектори морају имати посебну легитимацију којом се потврђује њихово службено својство.

Члан 30.

Опојне дроге које су одузете као предмет привредног преступа или прекршаја прописаних овим законом, ако се могу употребити као сировина за производњу и прераду, предаће се уз накнаду правном лицу које има одобрење за производњу опојних дрога.

Члан 31.

Ако се опојне дроге из члана 30. овог закона не могу употребити као сировине за производњу и прераду, уништиће се комисијски, на прописан начин.

О одузетим опојним дрогама и лицима којима су одузете опојне дроге води се прописана евиденција.

Члан 32.

Одредбе чл. 30. и 31. овог закона примењују се и на одузете опојне дроге које су биле употребљене или намењене за извршење кривичног дела или су настале извршењем кривичног дела.

V. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Привредни преступи

Члан 33.

Новчаном казном од 45.000 до 450.000 нових динара казниће се за привредни преступ правно лице:

1) ако производи или врши промет опојних дрога супротно прописаној намени или ако за то не поседује одобрење, односно дозволу надлежног савезног органа (члан 4);

2) ако се, противно одредбама овог закона, бави производњом опијума резезивањем чахура мака, гајењем кока-билке, израдом приправака са психоактивним деловањем из биљке канабис и производњом и увозом других опојних дрога које је забранио надлежни савезни орган (члан 6. став 1. и члан 12);

3) ако производи или врши промет опојних дрога, односно лекова који садрже опојне дроге, а не испуњава прописане услове за њихову производњу и промет или ако за то нема решење надлежног савезног органа или ако није регистрован за вршење те делатности (чл. 7. и 8);

4) ако без одобрења надлежног савезног органа или без претходно закљученог уговора гаји мак који је намењен за производњу опојних дрога (члан 10. став 1);

5) ако у прописаном року не преда правном лицу овлашћеном за откуп мака све произведене количине макове сламе или ако без овлашћења врши откуп макове сламе или ако од произвођача с којим је закључило уговор не откупи све произведене количине макове сламе (члан 11. ст. 1. и 2.);

6) ако без одобрења, односно дозволе надлежног савезног органа увози или извози опојне дроге, односно лекове који садрже опојне дроге или макову сламу (члан 14).

За радње из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 3.000 до 30.000 нових динара и одговорно лице у правном лицу.

Прекршаји

Члан 34.

Новчаном казном од 15.000 до 150.000 нових динара казниће се за прекршај правно лице:

1) ако не држи опојне дроге, односно лекове који садрже опојне дроге у посебним просторијама или гвозденим ормарима одвојено од других производа, или ако те просторије и ормари нису закључани и обезбеђени од приступа неовлашћених лица (члан 9);

2) ако у прописаном року не пријави надлежном савезном органу засејане површине мака који није намењен за производњу опојних дрога (члан 10. став 2);

3) ако не води прописану евиденцију предвиђену у чл. 21. и 22. овог закона или ако ту евиденцију води нетачно или неуредно (чл. 21. и 22);

4) ако у прописаном року не достави надлежном савезном органу податке из евиденције из члана 31. став 2. овог закона или ако достави нетачне податке (члан 23);

5) ако не поступи по извршном решењу савезног инспектора којим се одређује нека од утврђених мера (члан 26. став 2);

6) ако савезном инспектору не омогући вршење надзора и увид у евиденцију и документацију и ако му не достави податке и материјале потребне за обављање инспекцијског надзора (члан 27).

За радње из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 900 до 9.000 нових динара и одговорно лице у правном лицу.

Новчаном казном од 300 до 3.000 нових динара казниће се и одговорно лице у органу који води прописану евиденцију из члана 31. став 2. овог закона.

Члан 35.

Ако радње из члана 33. став 1. тач. 1. и 3. и члана 34. став 1. тач. 1, 3, 5. и 6. овог закона учини предузетник који врши промет лекова који садрже опојне дроге казниће се за прекршај новчаном казном од 750 до 7.500 нових динара.

Члан 36.

Новчаном казном од 450 до 4.500 нових динара или казном затвора до 60 дана казниће се за прекршај земљорадник:

1) ако без одобрења надлежног савезног органа или без претходно закљученог уговора гаји мак који је намењен за производњу опојних дрога или ако у прописаном року не пријави надлежном савезном органу засејане површине мака који није намењен за производњу опојних дрога (члан 10);

2) ако правном лицу овлашћеном за откуп не преда, у прописаном року, све произведене количине макове сламе (члан 11. став 1);

3) ако не поступи по извршном решењу савезног инспектора којим се одређује нека од утврђених мера (члан 26. став 2).

Члан 37.

Новчаном казном од 450 до 4.500 нових динара или казном затвора до 60 дана казниће се за прекршај појединца:

1) ако производи или врши промет опојне дроге без одобрења, односно дозволе надлежног савезног органа (члан 4. став 2);

2) ако производи опијум резезивањем чахура мака, гаји кока-билку, израђује приправке са психоактивним деловањем из биљке канабис и производи и увози друге забрањене опојне дроге (члан 6. став 1).

Члан 38.

Новчаном казном од 450 до 4.500 нових динара казниће се за прекршај одговорно лице у царинарници која у року од осам дана од дана извршења царине не достави надлежном савезном органу искоришћене дозволе за извоз, односно дозволе за увоз опојних дрога, односно ако у царинску исправу не унесе потребне податке или ако у случају транзита опојних дрога о томе не обавести надлежни савезни орган (члан 19).

Члан 39.

Опојне дроге, односно лекови који садрже опојне дроге који су предмет привредног преступа или прекршаја прописаних овим законом, или који су употребљени или настали извршењем тих преступа, односно прекршаја одузеће се без накнаде без обзира на то да ли њима располаже или на њима има право својине училац привредног преступа, односно прекршаја.

VI. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 40.

Прописи за извршавање овог закона донеће се у року од 90 дана од дана његовог ступања на снагу.

Члан 41.

Правна лица и предузетници који се баве производњом и прометом опојних дрога, односно лекова који садрже опојне дроге дужни су да ускладе своје пословање са одредбама овог закона у року од годину дана од дана његовог ступања на снагу.

Члан 42.

Ступањем на снагу овог закона престају да важе Закон о производњи и промету опојних дрога („Службени лист СФРЈ”, бр. 13/91 и „Службени лист СРЈ”, бр. 45/92) и члан 16. Закона о изменама савезних закона којима су одређене новчане казне за привредне преступе и прекршаје („Службени лист СРЈ”, бр. 28/96).

Члан 43.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

565.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, издајем

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О РЕШАВАЊУ СУКОБА ЗАКОНА И НАДЛЕЖНОСТИ У СТАТУСНИМ, ПОРОДИЧНИМ И НАСЛЕДНИМ ОДНОСИМА

Проглашава се Закон о изменама Закона о решавању сукоба закона и надлежности у статусним, породичним и наследним односима, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 27. септембра 1996. године и на седници Већа република од 27. септембра 1996. године.

ПР бр. 277
27. септембра 1996. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије,
Зоран Лилић, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О РЕШАВАЊУ СУКОБА ЗАКОНА И НАДЛЕЖНОСТИ У СТАТУСНИМ, ПОРОДИЧНИМ И НАСЛЕДНИМ ОДНОСИМА

Члан 1.

У Закону о решавању сукоба закона и надлежности у статусним, породичним и наследним односима („Службени лист СФРЈ”, бр. 9/79 и 20/90) члан 1. мења се и гласи:

„Овим законом прописују се правила за решавање сукоба републичких закона у области статусних односа физичких и правних лица, брачних односа, односа родитеља и деце, односа усвојења, односа старатељства и наследних односа, као и за решавање сукоба надлежности између органа у републикама у односима из тих области.”

Члан 2.

Члан 8. брише се.

Члан 3.

У члану 10. став 1. мења се и гласи:

„Својство правног лица, његова делатност, односно делокруг и овлашћења утврђују се по праву републике на чијој се територији налази орган у чији је регистар уписано то правно лице, односно по праву по коме је оно основано, ако уписивање у регистар није обавезно.”

Став 2. брише се.

Члан 4.

У члану 37. став 1. мења се и гласи:

„Кад је по пропису једне републике орган у тој републици надлежан за решавање одређеног правног односа, а по пропису друге републике за решавање тог односа је надлежан и орган у тој другој републици, за решавање датог односа надлежан је орган у републици коме је захтев за покретање поступка раније поднесен, а ако је захтев поднесен истог дана – надлежан је орган у републици који је први започео поступак.”

У ставу 2. речи: „републике, односно аутономне покрајине” замењују се речима: „у републици”.

Члан 5.

У члану 38. став 1. речи: „оне републике, односно аутономне покрајине” замењују се речима: „у оној републици”.

У ставу 2. речи: „републике, односно аутономне покрајине” замењују се речима: „у републици”, а реч: „републике” речима: „у републици”.

Члан 6.

У члану 3, члану 4. ст. 1. и 2, члану 5. ст. 1. и 2, чл. 6. и 7, члану 9. ст. 1. и 3, чл. 11. и 12, члану 13. став 1, члану 14, члану 15. ст. 1. до 3, члану 16. ст. 1. до 3, члану 17, члану 18. ст. 1. до 3, чл. 19. до 21, члану 22. ст. 1. до 3, члану 23. став 1, члану 24. став 1, чл. 25. и 26, члану 27. ст. 1. и 2, члану 28. ст. 1. и 2, члану 29, члану 30. ст. 1. и 2, члану 33. ст. 1. и 2, члану 34. став 1. и чл. 35. и 36. речи: „односно аутономне покрајине” бришу се.

Члан 7.

У чл. 2. и 3, члану 4. став 2, члану 9. став 2, чл. 11. и 12, члану 13. став 2, члану 14, члану 15. став 2, члану 16. став 3, чл. 17, 19. и 20, члану 23. став 2, члану 24. ст. 1. и 2, чл. 25. и 26, члану 27. ст. 1. и 2, члану 28. ст. 1. и 2, члану 30. ст. 1. и 2, члану 33. ст. 1. и 2, члану 34. став 2, члану 36. и члану 38. ст. 1. и 2. речи: „Социјалистичка Федеративна Република Југославија”, у различитим падежима, замењују се речима: „Савезна Република Југославија”, у одговарајућем падежу.

У члану 3, члану 9. ст. 1. до 3, члану 11, члану 12, члану 13. ст. 1. и 2, члану 17, члану 20, члану 24. ст. 1. и 2, члану 28. став 2, члану 29, члану 30. став 1, члану 34. ст. 1. до 3, члану 35. и члану 38. став 2. речи: „држављанин СФРЈ” у одређеном падежу замењују се речима: „југословенски држављанин” у одговарајућем падежу”.

Члан 8.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

566.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, издајем

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О РЕШАВАЊУ СУКОБА ЗАКОНА СА ПРОПИСИМА ДРУГИХ ЗЕМАЉА У ОДРЕЂЕНИМ ОДНОСИМА

Проглашава се Закон о изменама Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља у одређеним односима, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 27. септембра 1996. године и на седници Већа република од 27. септембра 1996. године.

ПР бр. 278
27. септембра 1996. године
Београд

Председник
Савезне Републике
Југославије,
Зоран Лилић, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О РЕШАВАЊУ СУКОБА ЗАКОНА СА ПРОПИСИМА ДРУГИХ ЗЕМАЉА У ОДРЕЂЕНИМ ОДНОСИМА

Члан 1.

У Закону о решавању сукоба закона са прописима других земаља у одређеним односима („Службени лист СФРЈ”, бр. 42/82) у називу закона речи: „у одређеним односима” бришу се.

Члан 2.

У члану 18. став 1. после речи: „ствари” зарез и речи: „као и за право располагања стварима у друштвеној својини,” бришу се.

У ставу 3. речи: „Социјалистичке Федеративне Републике Југославије” замењују се речима: „Савезне Републике Југославије”.

Члан 3.

У члану 45. став 3. речи: „право Социјалистичке Федеративне Републике Југославије” замењују се речима: „право Савезне Републике Југославије”, а речи: „држављанин Социјалистичке Федеративне Републике Југославије” – речима: „југословенски држављанин”.

У ставу 4. после речи: „Ако” додају се речи: „у случају из става 3. овог члана”, а речи: „држављанин Социјалистичке Федеративне Републике Југославије” замењују се речима: „југословенски држављанин”.

Члан 4.

У члану 52. речи: „држављана Социјалистичке Федеративне Републике Југославије” замењују се речима: „југословенских држављана”, речи: „организација удруженог рада или друго друштвено правно лице” – речима: „предузеће или друго правно лице”, а речи: „Социјалистичка Федеративна Република Југославија”, у одређеном падежу, замењују се речима: „Савезна Република Југославија”, у одговарајућем падежу.

Члан 5.

У члану 55. речи: „Социјалистичка Федеративна Република Југославија”, у различитим падежима, замењују се речима: „Савезна Република Југославија”, у одговарајућем падежу, а речи: „организације удруженог рада којој” – речима: „правног лица коме”.

Члан 6.

У члану 56. речи: „Социјалистичке Федеративне Републике Југославије”, на оба места, замењују се речима: „Савезне Републике Југославије”, а речи: „у споровима о праву располагања непокретности у друштвеној својини,” и речи: „у својини грађана и грађанских правних лица” бришу се.

Члан 7.

У члану 58. став 1. мења се и гласи:

„У споровима о праву својине, заложном праву и другим правима на ваздухоплову, поморском броду и броду унутрашње пловидбе, као и о закупним односима у погледу ваздухоплова и брода, надлежност суда Савезне Републике Југославије постоји и кад се на територији Савезне Републике Југославије води уписник у који је ваздухоплов, односно брод уписан.”

У ставу 2. реч: „посаде” замењује се речју: „поседа”, а речи: „Социјалистичке Федеративне Републике Југославије”, на свим местима, замењују се речима: „Савезне Републике Југославије”.

Члан 8.

У чл. 4. и 91. и члану 99. став 1. тачка 3. реч: „СФРЈ” замењује се речју: „СРЈ”.

Члан 9.

У члану 13. став 2, члану 83. став 2, члану 85. став 2, члану 92. став 3. и члану 106. став 1. речи: „савезни орган управе надлежан за послове правосуђа”, у различитим падежима, замењују се речима: „савезни орган надлежан за послове правде”, у одговарајућем падежу.

Члан 10.

У члану 102. став 2. и члану 105. став 2. бришу се.

Члан 11.

У члану 1. став 2, чл. 2. и 5, члану 6. став 2, члану 12. став 3, члану 15. ст. 2. и 3, члану 31. став 1. тачка 5, члану 32. став 2, члану 35. ст. 3. и 4. после речи: „и пребивалиште” и „право”, члану 36. став 4, члану 40. став 3. после речи: „право”, члану 43. став 2, наслову изнад члана 46. и члану 46. ст. 1. и 2. ставу 3. после речи: „судова” и „боравиште у”, и ст. 4. и 5, члану 47, члану 48. после речи: „суда”, члану 49. ст. 1. и 2. после речи: „суда” и „седиште у”, члану 50, члану 51. став 1, после речи: „суда” и „пребивалиште у” и став 2, члану 53. став 1, члану 54. ст. 1. и 2, члану 57, члану 59. ст. 1. и 2, члану 60. ст. 1. и 2, члану 61. став 1. у уводној реченици и тачки 2. после речи: „пребивалиште у” и у ставу 2. после речи:

„пребивалиште у” и „суда”, члану 62, члану 63. после речи: „судова”, члану 64. став 1. у уводној реченици и тачки 2. после речи: „пребивалиште у” и став 2. после речи: „пребивалиште у” и „суда”, члану 65, члану 66. ст. 1. и 2. после речи: „суда” и „пребивалиште у”, у оба става, и ставу 3, члану 67. став 1. у уводној реченици и став 2. после речи: „суда” и „пребивалиште у” и став 3, члану 68, члану 69. после речи: „суда”, члану 70. ст. 1. и 2, после речи: „суда” у оба става, члану 71. ст. 1. до 3. после речи: „суда”, „налази у” и „територији”, члану 72. ст. 1. и 2. после речи: „налази у” и „суд” и став 4, члану 73. ст. 1, 2. и 4, члану 74. ст. 1. до 3, после речи: „орган” и „пребивалиште у” у сва три става, чл. 75. и 76, после речи: „орган”, у оба члана, члану 77. ст. 1. и 2, члану 78. став 1, после речи: „суд” и ставу 2, члану 79. став 2, члану 80. став 1, у уводној реченици и тачки 2, члану 81, члану 82. став 1, члану 83. став 1. тач. 2. и 3, члану 85. став 4, члану 86. став 1, члану 88. став 1, члану 89. ст. 1. и 2, члану 90. ст. 1. и 2, члану 93, после речи: „право” и „права”, члану 94. ст. 1. и 2. после речи: „орган”, члану 97. ст. 1. и 3, члану 99. став 1. тач. 1. и 2, члану 102. став 1. после речи: „представништво”, у одређеном падежу, чл. 103. и 104, после речи: „представништво” у оба члана, члану 105. став 1. и члану 106. став 1. речи: „Социјалистичка Федеративна Република Југославија”, у одређеном падежу, замењују се речима: „Савезна Република Југославија”, у одговарајућем падежу.

Члан 12.

У члану 11. ст. 1. и 2, члану 35. став 4, члану 40. став 3, члану 46. став 3, члану 48, члану 49. став 2, члану 61. став 1. тач. 1. и 2. и став 2, члану 63, члану 64. став 1. тач. 1. и 2. и став 2, члану 66. ст. 1. и 2, члану 67. став 1. тач. 2. и 3. и став 2, члану 69, члану 70. ст. 1. и 2, члану 71. ст. 1. до 3, члану 72. став 2, члану 74. ст. 1. до 3, члану 75, члану 76, члану 78. став 1, члану 83. став 1. тачка 1. и став 2, члану 92. став 2, члану 93, члану 94. став 2, члану 102. став 1. и чл. 103. и 104. речи: „држављанин Социјалистичке Федеративне Републике Југославије”, у одређеном падежу, замењују се речима: „југословенски држављанин”, у одговарајућем падежу.

У члану 11. став 1. и члану 51. став 1. речи: „држављанство Социјалистичке Федеративне Републике Југославије”, у одређеном падежу, замењују се речима: „југословенско држављанство”, у одговарајућем падежу.

Члан 13.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

567.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, издајем

УКАЗ

**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПРЕСТАНКУ ВАЖЕЊА
ЗАКОНА О ОДРЕЂИВАЊУ НАКНАДА ЗА
ПОТРАЖИВАЊА ПО ОСНОВУ СОЦИЈАЛНОГ
ОСИГУРАЊА НАСТАЛА У ИНОСТРАНСТВУ**

Проглашава се Закон о престанку важења Закона о одређивању накнада за потраживања по основу социјалног осигурања настала у иностранству, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 27. септембра 1996. године и на седници Већа република од 27. септембра 1996. године.

ПР бр. 280
27. септембра 1996. године
Београд

Председник
Савезне Републике
Југославије,
Зоран Лилић, с. р.

ЗАКОН

**О ПРЕСТАНКУ ВАЖЕЊА ЗАКОНА О ОДРЕЂИВАЊУ
НАКНАДА ЗА ПОТРАЖИВАЊА ПО ОСНОВУ
СОЦИЈАЛНОГ ОСИГУРАЊА НАСТАЛА У
ИНОСТРАНСТВУ**

Члан 1.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о одређивању накнада за потраживања по основу социјалног осигурања настала у иностранству („Службени лист СФРЈ”, бр. 7/77 и 13/79).

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

568.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, издајем

У К А З

**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ
СТАНОВНИШТВА ОД ЗАРАЗНИХ БОЛЕСТИ КОЈЕ
УГРОЖАВАЈУ ЦЕЛУ ЗЕМЉУ**

Проглашава се Закон о заштити становништва од заразних болести које угрожавају целу земљу, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 27. септембра 1996. године и на седници Већа република од 27. септембра 1996. године.

ПР бр. 281
27. септембра 1996. године
Београд

Председник
Савезне Републике
Југославије,
Зоран Лилић, с.р.

ЗАКОН

**О ЗАШТИТИ СТАНОВНИШТВА ОД ЗАРАЗНИХ БОЛЕСТИ
КОЈЕ УГРОЖАВАЈУ ЦЕЛУ ЗЕМЉУ**

І. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом утврђују се заразне болести које угрожавају целу земљу (у даљем тексту: заразне болести), мере за заштиту становништва од заразних болести и вршење надзора над извршавањем овог закона.

Члан 2.

Заразне болести које угрожавају целу земљу, у смислу овог закона, јесу:

- 1) А 00 колера (Cholera);
- 2) А 01 трбушни тифус и паратифус (Typhus abdominalis et paratyphus);
- 3) А 02 друге салмонелозе (Salmonellosis aliae);
- 4) А 03 шигелозе (Shigellosis);
- 5) А 04 друге бактеријске цревне инфекције (Infectiones intestinales bactericae aliae);
- 6) А 05 бактеријске алиментарне интоксикације (Intoxicaciones alimentarie bacteriales);
- 7) А 06 амебијаза (Amoebiasis);
- 8) А 07 друге протозоичне цревне инфестације (Infestationes intestinales protozoicae aliae);
- 9) А 08 вирусне цревне инфекције (Infectiones intestinales virales);
- 10) А 15-А 19 туберкулоза (Tuberculosis);
- 11) А 20 куга (Pestis);
- 12) А 21 туларемија (Tularaemia);
- 13) А 22 антракс (Anthrax);
- 14) А 23 бруцелоза (Brucellosis);
- 15) А 27 лептоспирозе (Leptospiroses);
- 16) А 30 лепра-губа (Lepra);
- 17) А 33-А 35 тетанус (Tetanus);
- 18) А 36 дифтерија (Diphtheria);
- 19) А 37 велики кашаљ (Pertussis);
- 20) А 38 шарлах (Scarlatina);
- 21) А 39 менингококна болест (Morbus meningococcicus);
- 22) А 46 црвени ветар (Erysipelas);
- 23) А 48.0 гасна гангрена (Gangraena gaseosa);
- 24) А 48.1 легионелоза (Legionellosis);
- 25) А 50-А 53 сифилис-лус (Syphilis-Lues);
- 26) А 54 гонореја (Gonorrhoea);
- 27) А 55-А 56 хламидиоза (Chlamydiosis);
- 28) А 60 херпесвирусна аногенитална инфекција (Infectio herpesviralis anogenitalis);
- 29) А 68 повратна грозница (Febris recurrens);

- 30) А 69.2 лајмска болест (Morbus Lyme);
- 31) А 70 орнитоза, пситакоза (Ornithosis, psittacosis);
- 32) А 71 трахом (Trachoma);
- 33) А 75 пегави тифус (Typhus exanthematicus);
- 34) А 75.1 Брил-Зинсера болест (Morbus Brill-Zinsseri);
- 35) А 78 кју-грозница (Q-febris);
- 36) А 80 полиомијелитис – дечја парализа (Poliomyelitis);
- 37) А 82 беснило (Rabies-lyssa);
- 38) А 84 крпелски вирусни енцефалитис (Encephalitis virosa ixode transmissa);
- 39) А 85-А 86 други вирусни енцефалитиси (Encephalitis virosa);
- 40) А 87 вирусни менингитис (Meningitis virosa);
- 41) А 95 жута грозница (Febris flava);
- 24) А 98.0 кримска хеморагичка грозница (Febris haemorrhagica crimeana);
- 43) А 98.5 хеморагичка грозница са бубрежним синдромом (Febris haemorrhagica cum syndromate renali);
- 44) А 96, А 98, А 99 друге вирусне хеморагичке грознице (Febris haemorrhagicae virosae aliae);
- 45) В 01 овчије богиње-варицеле (Varicella);
- 46) В 02 херпес зостер (Herpes zoster);
- 47) В 05 мале богиње-морбиле (Morbilli);
- 48) В 06 црвенка-рубеоле (Rubella) укључујући и конгентилну рубелу П 35.0;
- 49) В 15 акутни вирусни хепатитис А (Hepatitis virosa acuta А);
- 50) В 16 акутни вирусни хепатитис Б (Hepatitis virosa acuta В);
- 51) В 17 други вирусни хепатитиси-Ц,Д,Е (Hepatitis virosa acuta C,D,E);
- 52) В 18 хронични вирусни хепатитис (Б, Ц, Д, Е или етиолошки неодређен) (Hepatitis virosa chronica В, С, D, E vel non determinata);
- 53) В 19 неодређени вирусни хепатитис (Hepatitis virosa non determinata);
- 54) В 20-В 24 ХИВ-болест (Morbus HIV);
- 55) В 26 заушке-заушци (Parotitis epidemica-mumps);
- 56) В 27 инфективна мононуклеоза (Mononucleosis infectiva);
- 57) В 34.0 аденовироза (Adenovirosis);
- 58) В 35-В 49 микозе (Mycoses);
- 59) В 50-В 54 маларија (Malaria);
- 60) В 55.0 висцерална лишманијаза (Leishmaniasis visceralis);
- 61) В 58 токсоплазмоза (Toxoplasmosis);
- 62) В 67 ехинококоза (Echinococcosis);
- 63) В 68, В 71.0, В 76-В 80 и В 81.4 цревне хелминтијазе (Helminthiasis intestinales);
- 64) В 75 трихинелоза (Trichinellosis);
- 65) В 86 шуга (Scabies);
- 66) І 02.0, І 03.0 стрептококни фарингитис и тонзилитис (Pharyngitis et tonsillitis streptococcica);
- 67) І 10-І 11 грип (Influenza).

Ако се појави опасност од заразних болести које нису наведене у ставу 1. овог члана, а које могу угрозити целу земљу, надлежни савезни орган може одредити да се за заштиту становништва од таквих болести примењују све или поједине мере предвиђене овим законом, односно мере које природа болести налаже.

Члан 3.

Заштита од заразних болести састоји се од програмирања, планирања, организовања, спровођења и контроле мера за спречавање, сузбијање, елиминацију и искорењивања заразних болести, као и обезбеђивања материјалних и других средстава за заштиту од заразних болести и има првенство у односу на друге мере здравствене заштите.

Заштита од заразних болести врши се предузимањем мера прописаних овим законом, према одговарајућим програмима и прописаним стручно-методолошким упутством.

Члан 4.

Епидемија заразне болести, у смислу овог закона, јесте пораст оболевања од заразне болести, неуобичајен по броју оболелих, времену, месту и захваћеном становништву, као и неуобичајено повећање броја оболелих са компликацијама или смртним исходом.

Епидемија заразне болести је и појава два случаја или више међусобно повезаних случајева обољења од неке заразне болести која се никада или више година није појављивала на одређеном подручју, као и појава већег броја обољења чији је узрочник непознат, а које прати повишена температура.

II. МЕРЕ ЗА ЗАШТИТУ ОД ЗАРАЗНИХ БОЛЕСТИ

Члан 5.

Ради заштите од заразних болести предузимају се мере за спречавање појаве, сузбијање, елиминацију и искорењивање заразних болести.

Члан 6.

Мере за спречавање појаве заразних болести су:

- 1) здравствено просвећивање и васпитање становништва;
- 2) обезбеђивање хигијенски исправне воде, намирница и хране;
- 3) обезбеђивање услова за одржавање личне хигијене;
- 4) уклањање људских и животних излучевина и других отпадних материја на који начин и под којим условима се обезбеђује заштита од загађивања воде, хране, земљишта, ваздуха, предмета и др.;
- 5) обезбеђивање санитарно-техничких и хигијенских услова у објектима исхране и снабдевања водом, школским, предшколским, здравственим и другим јавним установама, средствима јавног саобраћаја и на јавним местима;
- 6) спровођење превентивне дезинфекције, дезинсекције и дератизације;
- 7) спровођење обавезне имунизације и хемиопрофилактике;
- 8) обавезни здравствени прегледи одређених категорија запослених и других лица и клицоноша.

Члан 7.

Мере за сузбијање заразних болести, поред мера из члана 6. овог закона, јесу:

- 1) активно епидемиолошко испитивање;
- 2) дијагностиковање заразних болести;
- 3) лабораторијско испитивање узročника заразних болести, односно епидемија тих болести;
- 4) обавезно пријављивање и обавештавање о појави заразних болести и епидемија;
- 5) изолација, болничко или кућно лечење и превоз лица оболелих од заразних болести;
- 6) карантин и здравствени надзор;
- 7) епидемиолошки надзор;
- 8) имунизација и хемиопрофилактика по епидемиолошким индикацијама;
- 9) дезинфекција, дезинсекција и дератизација по епидемиолошким индикацијама.

Члан 8.

Мере из тач. 2) до 6) члана 6. овог закона организују и спроводе надлежни органи и друга правна лица, а мере из тач. 1), 7) и 8) члана 6. и члана 7. овог закона организују и спроводе надлежне здравствене установе.

Члан 9.

Мере за елиминацију и искорењивање одређених заразних болести спроводе се и на основу посебних програма.

Члан 10.

Обавезном здравственом прегледу на прописан начин подлежу:

- 1) даваоци крви, семене течности, ооцита, ткива и делова људског тела који се пресађују;
- 2) труднице;
- 3) лица на лечењу хемодијализом;
- 4) запослени у производњи и промету намирница и снабдевању становништва водом за пиће;
- 5) запослени у предшколским, школским и другим установама за децу и омладину;
- 6) запослени на пословима здравствених прегледа, лечења и неге болесника и на пословима одржавања хигијене;
- 7) запослени у производњи, припреми и издавању лекова и лица која на други начин у току рада долазе у непосредан додир с лековима;
- 8) запослени на пословима хигијенске неге становништва (бербернице, фризерски и козметички салони, јавна купатила и др.), и у производњи и промету козметичких средстава;
- 9) запослени на пословима пружања услуга традиционалне медицине (акупунктура, хомеопатија, хиропроксија и др.);
- 10) лица која у Савезну Републику Југославију долазе из земаља у којима има колере, куге или маларије, а по епидеми-

олошким индикацијама - и лица која могу унети и друге заразне болести.

Члан 11.

Здравствене установе врше активно епидемиолошко испитивање ради откривања извора, путева и начина преношења заразних болести и ради њиховог сузбијања, и то:

- 1) при појави епидемије заразне болести;
- 2) при сумњи на појаву: колере, трбушног тифуса и паратифуса, куге, туларемије, антракса, бруцелозе, лепре, дифтерије, легионелозе, сифилиса, повратне грознице, трахома, пегавог тифуса, Брил-Зинсерове болести, кју-грознице, полиомијелитиса, беснила, жуте грознице, кримске хеморагичке грознице, друге вирусне хеморагичке грознице, ХИВ-болести, маларије и висцералне лишманијазе;
- 3) при појави: колере, трбушног тифуса и паратифуса, друге салмонелозе, шигелозе, туберкулозе, куге, туларемије, антракса, бруцелозе, лептоспирозе, лепре, тетануса, дифтерије, менингококне болести, легионелозе, сифилиса, гонореје, аногениталне херпесвирусне инфекције, повратне грознице, лајмске болести, трахома, пегавог тифуса, Брил-Зинсерове болести, кју-грознице, полиомијелитиса, беснила, крпељског вирусног енцефалитиса, жуте грознице, кримске хеморагичке грознице, хеморагичке грознице са бубрежним синдромом, друге хеморагичке вирусне грознице, малих богиња, конгениталне рубеле, акутног вирусног хепатитиса А, акутног вирусног хепатитиса Б, другог вирусног хепатитиса (Ц, Д, Е), хроничног вирусног хепатитиса (Б, Ц, Д, Е или етиолошки неодређен), неодређеног вирусног хепатитиса, ХИВ-болести, маларије, висцералне лишманијазе, ехинококозе и трихинелозе.

Члан 12.

Лабораторијско испитивање узročника заразних болести врши се у случају појаве или опасности од појаве епидемије заразне болести.

Лабораторијско испитивање узročника и преносилаца заразних болести и проверавање лабораторијског испитивања ради утврђивања дијагнозе врше здравствене установе (референтне лабораторије), које испуњавају за то прописане услове.

Надлежни савезни орган решењем одређује здравствене установе које испуњавају услове за вршење лабораторијских испитивања из ст. 1. и 2. овог члана.

Решење из става 3. овог члана објављује се у „Службеном листу СРЈ”.

Члан 13.

Здравствене установе из члана 12. овог закона воде податке о лабораторијским испитивањима и на прописан начин дају обавештења о узročницима и епидемијама заразних болести.

Члан 14.

Обавезном пријављивању подлежу:

- 1) обољење или смрт од заразне болести из члана 2. овог закона;
- 2) смрт од заразне болести која није наведена у члану 2. овог закона;
- 3) сумња да постоји обољење од колере, куге, жуте грознице, пегавог тифуса, вирусних хеморагичких грозница, полиомијелитиса и дифтерије;
- 4) епидемија заразне болести;
- 5) лучење узročника трбушног тифуса, паратифуса, других салмонелоза и шигелоза, као и ношење антигена вирусног хепатитиса Б и антигена на вирус хепатитиса Ц, ХИВ-а и носилаштво паразита – узročника маларије;
- 6) могућност инфекције вирусом беснила;
- 7) вашљивост тела.

Члан 15.

Пријављивање обољења, смрти или стања из члана 14. овог закона обавезно врше на прописан начин здравствене установе, запослени у здравству и предузетници који обављају послове здравствене делатности.

Члан 16.

Здравствене и ветеринарске установе које утврде обољење од салмонелоза (осим трбушног тифуса и паратифуса), куге, туларемије, антракса, бруцелозе, лептоспироза, кју-грознице, беснила, токсоплазмозе и трихинелозе, дужне су да се о томе одмах међусобно обавесте.

Члан 17.

Лица оболела од колере, трбушног тифуса и паратифуса, куге, антракса, бруцелозе, лепре, тетануса, дифтерије, менингококне болести, гасне гангрене, легионелозе, повратне грознице, пегавог тифуса, Брил-Зинсерове болести, дечије парализе, беснила, крпелског вирусног енцефалитиса, других вирусних енцефалитиса, жуте грознице, кримске хеморагичке грознице, хеморагичке грознице са бубрежним синдромом, других хемо-рагичких вирусних грозница, маларије и висцералне лишманијазе лече се, односно изолују у здравственим установама за лечење од заразних болести.

У здравственим установама за лечење од заразних болести изолују се и лица за која се сумња да болују од колере, куге, вирусних хеморагичких грозница, полиомијелитиса или дифтерије.

Лица оболела од заразних болести које нису наведене у ст. 1. и 2. овог члана изолују се и лече и у другим здравственим установама или у стану, ако за то постоје услови, према медицинским индикацијама.

Члан 18.

Лица која су оболела или за која се сумња да су оболела од куге, антракса, повратне грознице, пегавог тифуса, беснила, жуте грознице, кримске хеморагичке грознице и других хеморагичких вирусних грозница (осим хеморагичке грознице са бубрежним синдромом) превозе се само санитарним превозним средством и под условима који онемогућују ширење заразне болести.

Члан 19.

У карантин се стављају лица за која се утврди или посумња да су била у непосредном додиру са оболелим лицима или са лицима за која постоји сумња да су оболела од куге или вирусних хеморагичких грозница (осим хеморагичке грознице са бубрежним синдромом).

Под здравствени надзор стављају се лица за која се утврди да постоји могућност заражавања заразним болестима по епидемиолошким индикацијама.

Лица стављена под здравствени надзор морају се свакодневно јављати одређеној здравственој установи и подвргавати потребним здравственим прегледима.

Члан 20.

Епидемиолошки надзор врше надлежне здравствене установе:

- 1) у случају елементарних несрећа и катастрофа у којима постоји опасност од епидемија заразних болести;
- 2) за време епидемија заразних болести у којима и после предузимања противепидемијских мера постоји опасност од јављања епидемија или других заразних болести са истим механизмом ширења;
- 3) у здравственим установама, школама и другим установама за децу и омладину, установама за смештај ретардираних лица, домовима за стара и изнемогла лица, казнено-поправним домовима, збеговима и др., у којима постоји посебан ризик од појаве и ширења заразних болести.

Епидемиолошки надзор врши се и у случају појаве нових и недовољно познатих болести.

Епидемиолошки надзор врши се док постоје разлози наведени у ст. 1. и 2. овог члана.

Члан 21.

Имунизација се врши вакцинама, односно специфичним имуноглобулинима, на прописан начин.

Обавезна је вакцинација лица одређеног узраста против туберкулозе, дифтерије, тетануса, великог кашља, дечије парализе, малих богиња, црвенке и заушјака.

Вакцинација по епидемиолошким индикацијама врши се против тетануса, вирусног хепатитиса Б, беснила, жуте грознице, колере, трбушног тифуса, грипа и појединих заразних болести.

Члан 22.

Заштита специфичним имуноглобулином обавезна је за:

- 1) лица код којих је индикована постекспозициона вакцинација против беснила;
- 2) повређена лица, изложена зарази од тетануса;
- 3) запослене у здравству озлеђене иглом или другим оштрим инструментом који су загађени крвљу HBsAg позитивних особа, а нису вакцинисани против вирусног хепатитиса Б;
- 4) новорођенчад HBsAg позитивних мајки.

Члан 23.

Имунизацију врши доктор медицине по извршеном прегледу сваког лица које треба имунизовати. Имунизацију могу вршити и запослени у здравству са вишом или средњом медицинском спремом, али само у присуству и под надзором доктора медицине.

Члан 24.

Заштита лековима (хемиофилактикаса) врши се, на прописан начин, за сва лица која су изложена зарази од туберкулозе и маларије, а по епидемиолошким индикацијама и за лица изложена другим заразним болестима.

Члан 25.

Обавезна је дезинфекција, на прописан начин, лучевина, излучина, личних и других предмета и просторија у којима је боравило лице оболело од колере, куге, вирусних хеморагичких грозница (осим хеморагичке грознице са бубрежним синдромом), вирусних хепатитиса, беснила, дифтерије, трбушног тифуса, паратифуса, других салмонелоза, дечије парализе, шигелоза, као и туберкулозе у заразној стадијуму.

Обавезна је профилактичка дезинфекција, по епидемиолошким индикацијама, лучевина, излучина, личних и других предмета, опреме и просторија здравствених установа, школа и других установа за децу, омладину и стара лица.

Члан 26.

При појави пегавог тифуса, повратне грознице, куге и вашљивости тела, обавезна је дезинсекција, на прописан начин, лица, личних предмета, стамбених и других просторија и превозних средстава.

При појави маларије врши се дезинсекција стамбених и других просторија, насеља и околине насеља.

Члан 27.

При појави куге или по другим епидемиолошким индикацијама, обавезна је дератизација, на прописан начин, у насељима, околини насеља, лукама и пристаништима, на аеродромима, бродовима и другим средствима јавног саобраћаја, у складиштима и другим радним просторијама.

Члан 28.

Дезинфекцију, дезинсекцију и дератизацију у здравственим установама, школама и установама за децу, омладину и стара лица врше овлашћене здравствене установе.

Дезинфекцију, дезинсекцију и дератизацију по епидемиолошким индикацијама у другим случајевима одређеним овим законом врше правна лица и предузетници који испуњавају прописане услове у погледу кадрова, опреме и средстава.

Надлежни савезни орган решењем утврђује правна лица и предузетнике који испуњавају услове за вршење дезинфекције, дезинсекције и дератизације.

Решење из става 3. овог члана објављује се у „Службеном листу СРЈ”.

Члан 29.

Ископавање и преношење умрлих лица врши се, на прописан начин, који онемогућује ширење заразе.

Ископавање и преношење лица умрлих од заразних болести у земљи, преношење умрлих лица из иностранства у земљу и из земље у иностранство врше се по одобрењу надлежног савезног органа.

Члан 30.

Лице оболело од заразне болести дужно је да се, нарочито у погледу заштите његове околине од заразних болести, придржава прописаних мера и упутстава здравствене установе, односно запосленог у здравству који му пружа медицинску помоћ.

Лице које стално или повремено излучује клице заразне болести дужно је да се придржава прописаних мера и упутстава које одреди здравствена установа или запослен у здравству.

Члан 31.

Лице које путује у земљу или долази из земље у којој има колере, куге, вирусних хеморагичких грозница, жуте грознице или маларије, дужно је да осим мера и обавеза прописаних овим законом, испуни и прописане санитарне и друге услове које одреди надлежни савезни орган.

Члан 32.

Здравствене установе, друга правна лица и предузетници који се баве здравственом делатношћу дужни су да приликом вршења своје делатности спроводе прописане мере за заштиту од ширења заразних болести (кућна инфекција).

Члан 33.

Здравствене установе, друга правна лица и предузетници који у вршењу здравствене делатности открију заразну болест, дужни су да предузимају прописане мере за спречавање и сузбијање те болести и најнужније противепидемијске и хигијенске мере које природа болести захтева, као и да поуче оболела лица и друга лица из њихове околине о начину заштите од те заразне болести.

Члан 34.

Ради спречавања уношења у земљу, ширења и сузбијања заразних болести, надлежни савезни орган може наредити посебне мере за заштиту од заразних болести, и то:

- 1) забрану путовања у земљу у којој влада епидемија неке од тих болести;
- 2) забрану кретања становништва, односно ограничење кретања у зараженим или непосредно угроженим подручјима;
- 3) ограничење или забрану промета појединих врста робе и производа;
- 4) обавезно учешће здравствених устаноа, других правних лица, предузетника и грађана у сузбијању болести и коришћењу објеката, опреме и превозних средстава ради сузбијања заразних болести.

За учешће у спровођењу мера из става 1. тачка 4. овог члана, здравственим установама, другим правним лицима и грађанима припада накнада.

III. НАДЗОР

Члан 35.

Ради заштите земље од уношења заразних болести савезни инспектори на граници врше санитарни надзор над путницима и њиховим стварима и над саобраћајним средствима у међународном саобраћају.

У вршењу надзора из става 1. овог члана, савезни инспектор је дужан да:

- 1) нареди здравствени преглед лица и материјала ради утврђивања заразних болести;
- 2) забрани кретање лица за које се утврди или посумња да су се могла заразити колером, кугом, вирусним хеморагичким грозницама или жутом грозницом;
- 3) нареди предузимање других прописаних мера у складу са овим законом и обавезама по међународним санитарним конвенцијама и другим међународним уговорима.

Члан 36.

У спровођењу надзора над спречавањем, сузбијањем, елиминацијом и искорењивањем заразних болести у земљи, савезни инспектор је дужан да:

- 1) нареди здравствени преглед лица и материјала ради утврђивања заразних болести;
- 2) лицима оболелим од одређених заразних болести и лучиоцима узрочника тих болести забрани рад на одређеним пословима на којима могу угрозити здравље других лица, до излечења, односно до престанка лечења узрочника тих болести;
- 3) забрани кретање лица за која се утврди или посумња да болују од одређених заразних болести;
- 4) забрани окупљање лица у школама, биоскопима, јавним локалима и на другим јавним местима док траје опасност од епидемије;
- 5) нареди дезинфекцију, дезинсекцију или дератизацију;
- 6) нареди изолацију лица оболелих од одређених заразних болести и њихово лечење;
- 7) забрани рад правним лицима и предузетницима који не испуњавају прописане услове за вршење лабораторијског испитивања, дезинфекције, дезинсекције и дератизације, до испуњења тих услова;
- 8) нареди предузимање других прописаних мера на основу овог закона;
- 9) у случају повреде одредаба овог закона поднесе надлежном органу пријаву за покретање поступка против правног лица, предузетника или физичког лица, као и одговорног лица у правном лицу.

Члан 37.

Мере из чл. 35. и 36. овог закона одређују се решењем.

Против решења из става 1. овог члана може се изјавити жалба савезном органу надлежном за послове здравства. Жалба на решење не задржава његово извршење.

Решење из става 2. овог члана је коначно.

Члан 38.

Послове из чл. 35. и 36. овог закона врше савезни инспектори који, поред општих услова, морају имати VII или VI степен стручне спреме из области медицине.

Савезни инспектори имају легитимацију и знак којима се потврђује њихово службено својство.

Члан 39.

Правна лица, предузетници и физичка лица која подлежу надзору из чл. 35. и 36. овог закона дужна су да савезном инспектору омогуће вршење надзора, увид у документацију и несметани рад и да му обезбеде податке и материјал потребан за вршење инспекцијског надзора.

Трошкове који настану у вршењу надзора из става 1. овог члана сноси правно лице, предузетник, односно физичко лице.

Члан 40.

Средства за спровођење прописаних мера за заштиту становништва од колере, куге, вирусних хеморагичких грозница (осим хеморагичке грознице са бубрежним синдромом), жуте грознице и заразних болести чији је узрочник непознат, за пријављивање свих заразних болести и њихових епидемија и за спровођење надзора над спречавањем, сузбијањем, елиминацијом и искорењивањем заразних болести обезбеђују се у савезном буџету.

Члан 41.

У случају елементарних и других несрећа (поплава, земљотреса, пожара, саобраћајних несрећа, несрећа у руднику или на другом радилишту и др.) које могу довести до оболевања од заразних болести великог броја лица, надлежни савезни орган предузима мере ради спречавања и сузбијања заразних болести: ангажовање запослених у здравству и других грађана. Привремено коришћење опреме, лекова и транспортних средстава, пословних и других просторија за пружање здравствене заштите и друге мере прописане овим законом.

Члан 42.

Здравствена установа у којој је изолован или примљен на лечење странац који је оболео од болести из члана 17. овог закона дужна је да о томе обавести надлежни савезни орган.

IV. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 43.

Новчаном казном од 15.000 до 150.000 нових динара казниће се за прекршај правно лице:

- 1) ако не врши активно епидемиолошко испитивање ради откривања извора, путева и начина преношења заразних болести и ради њиховог сузбијања (члан 11);
- 2) ако не врши лабораторијско испитивање узрочника и преносилаца заразних болести или ако за то не испуњава прописане услове (члан 12);
- 3) ако не води податке о лабораторијским испитивањима и не даје обавештења о узрочницима и епидемијама заразних болести (члан 13);
- 4) ако утврди, а не пријави на прописан начин обољење или смрт од заразне болести из члана 2. овог закона; смрт од осталих заразних болести које нису обухваћене чланом 2. овог закона; сумњу да постоји обољење од колере, куге, жуте грознице, пегавог тифуса, вирусних хеморагичких грозница, полиомијелитиса и дифтерије; епидемију заразне болести; лечење узрочника трбушног тифуса, паратифуса, других салмонелоза и шигелоза, као и свако ношење антигена вирусног хепатитиса Б и антитета на вирус хепатитиса Ц, ХИВ-а и носилаштво паразита – узрочника маларије; могућност инфекције вирусом беснила и вашљивост тела (чл. 14. и 15);
- 5) ако не изврши имунизацију или хемиопрофилактику, на прописан начин (чл. 21. до 24);
- 6) ако не спроводи прописане мере за заштиту од ширења заразе (кућна инфекција) и не предузима прописане мере за спречавање и сузбијање ширења заразе и најнужније противе

демијске и хигијенске мере које природа болести налаже, или ако не поучи оболела лица и друга лица из њихове околине о начину заштите од те заразе (чл. 32. и 33).

За радњу из става 1. овог члана казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 900 до 9.000 нових динара.

Члан 44.

Новчаном казном од 15.000 до 150.000 нових динара казниће се за прекршај правно лице:

1) ако не спроводи заштиту од заразних болести на основу прописаних мера, програма и стручно-методолошког упутства (члан 3. став 2);

2) ако не изврши здравствени преглед даваоца крви, семене течности, ооцита, ткива и делова људског тела који се пресађују; трудница; лица на лечењу хемодијализом и лица која у Савезну Републику Југославију долазе из земаља у којима има колере, куге или маларије, а по епидемиолошким индикацијама – и лица која могу унети и друге заразне болести (члан 10. став 1. тач. 1, 2, 3. и 10);

3) ако без обавезног здравственог прегледа на прописан начин запосли лица: у производњи или промету намирница и снабдевању становништва водом за пиће: у предшколским, школским и другим установама за децу и омладину; на пословима прегледа, лечења и неге болесника и на одржавању хигијене; у производњи, припреми и издавању лекова или на пословима на којима се на други начин у току рада долази у непосредан додир с лековима; на пословима пружања хигијенске неге становништву (бербернице, фризерски и козметички салони, јавна купатила и др.), у производњи и промету козметичких средстава, као и на пословима пружања услуга традиционалне медицине (акупунктура, хомеопатија, хиропраксија и др.) – (члан 10. став 1. тач. 4. до 9);

4) ако не изврши дезинфекцију, дезинсекцију или дератизацију на прописан начин (члан 25. став 1. и чл. 26. до 28);

5) ако не изврши профилактичку дезинфекцију лучевина, излучина, личних и других предмета, опреме и просторија здравствених установа, школа и других установа за децу, омладину и стара лица (члан 25. став 2);

6) ако ископавање и преношење умрлих лица не врши на прописани начин који онемогућује ширење заразе, или ако ископавање и преношење лица умрлих од заразних болести врши без одобрења надлежног савезног органа (члан 29);

7) ако не поступи по посебним наређеним мерама надлежног савезног органа ради спречавања уношења у земљу, ширења и сузбијања заразних болести (члан 34);

8) ако не поступи по решењу савезног инспектора (члан 37. став 1);

9) ако не омогући савезном инспектору вршење надзора, увид у документацију и несметани рад и не обезбеди му податке и материјал потребан за вршење инспекцијског надзора (члан 39. став 1).

За радњу из става 1. овог члана казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 900 до 9.000 нових динара.

Члан 45.

Ако радњу из члана 43. став 1. тач. 4. и 6. и члана 44. став 1. тач. 3, 4, 6, 7, 8. и 9. овог закона учини предузетник, казниће се за прекршај новчаном казном од 900 до 9.000 нових динара.

Члан 46.

Новчаном казном од 450 до 6.000 нових динара казниће се за прекршај физичко лице:

1) ако врши одређене делатности без претходног обавезног здравственог прегледа или ако одбије да се подвргне здравственом прегледу у току вршења тих делатности или ако приликом уласка у Савезну Републику Југославију одбије да се подвргне здравственом прегледу кад је на то обавезно (члан 10. став 1. тач. 4. до 10);

2) ако одбије да се изолује у за то одређену здравствену установу односно у објекат кад боли или се сумња да болује од одређене заразне болести (члан 17);

3) ако се за време трајања здравственог надзора свакодневно не јавља одређеној здравственој установи или ако се не подвргне потребним здравственим прегледима (члан 19. став 3);

4) ако одбије имунизацију, односно хемиопротексу против одређених заразних болести (чл. 21, 22. и 24);

5) ако се не придржава прописаних мера и упутстава здравствене установе, односно запосленог у здравству у погледу заштите околине од заразних болести (члан 30);

6) ако не испуни санитарне и друге прописане услове одређене законом и другим прописима надлежног савезног органа у вези са одласком у земље у којима има колере, куге, вирусних хеморагичких грозница, жуте грознице или маларије, или по повратку из тих земаља (члан 31);

7) ако не поступи по решењу савезног инспектора (члан 37. став 1);

8) ако не омогући савезном инспектору вршење надзора, увид у документацију и несметани рад и не обезбеди му податке и материјал потребан за вршење инспекцијског надзора (члан 39. став 1).

За радњу из става 1. овог члана новчаном казном, предвиђеном у том ставу, казниће се за прекршај родитељ, односно старатељ малолетника који је учинио прекршај, ако је учинио прекршај последица њиховог пропуштања дужног старања о малолетнику.

V. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 47.

Прописи за извршавање овог закона донеће се у року од шест месеци од дана његовог ступања на снагу.

Надзор из члана 36. овог закона вршиће до 1. јануара 1998. године, органи који су тај надзор вршили по прописима који су били на снази на дан ступања на снагу овог закона, а са овлашћењима утврђеним овим законом.

Члан 48.

Правна лица и предузетници који врше послове заштите становништва од заразних болести које угрожавају целу земљу дужни су да ускладе своје пословање са одредбама овог закона и прописа донесених на основу овог закона у року од две године од дана његовог ступања на снагу.

Члан 49.

Ступањем на снагу овог закона престају да важе Закон о заштити становништва од заразних болести које угрожавају целу земљу („Службени лист СФРЈ”, бр. 51/84 и 63/90 и „Службени лист СРЈ”, бр. 45/92) и члан 20. Закона о изменама савезних закона којима су одређене новчане казне за привредне преступе и прекршаје („Службени лист СРЈ”, бр. 28/96).

Члан 50.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

569.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, издајем

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О УПОТРЕБИ И ЗАШТИТИ ЗНАКА И НАЗИВА ЦРВЕНОГ КРСТА

Проглашава се Закон о употреби и заштити знака и назива Црвеног крста, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 27. септембра 1996. године и на седници Већа република од 27. септембра 1996. године.

ПР бр. 283
27. септембра 1996. године
Београд

Председник
Савезне Републике
Југославије,
Зоран Лилић, с. р.

ЗАКОН

О УПОТРЕБИ И ЗАШТИТИ ЗНАКА И НАЗИВА ЦРВЕНОГ КРСТА

Члан 1.

Овим законом прописују се услови за употребу, начин употребе и заштита знака и назива црвеног крста у Савезној Републици Југославији.

Члан 2.

Знак црвеног крста је крст црвене боје, на белом пољу који има четири једнака крака.

Члан 3.

Право на назив црвеног крста има само Југословенски црвени крст.

Члан 4.

Знак црвеног крста може се употребљавати као знак означавања, као знак припадности и као знак заштите, у складу са одредбама Женевске конвенције за побољшање положаја рањеника и болесника у оружаним снагама у рату, Женевске конвенције за побољшање положаја рањеника, болесника и бродоломника оружаних снага на мору, Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата, од 12. августа 1949. године, Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12. августа 1949. године о заштити жртава међународних оружаних сукоба и Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12. августа 1949. године о заштити жртава међународних оружаних сукоба (у даљем тексту: Женевске конвенције), у случајевима и под условима прописаним овим законом.

Знак црвеног крста као знак означавања и знак заштите употребљава се на прописан начин.

Члан 5.

У миру, знаком црвеног крста могу бити означени:

1) зграде, уређаји, санитарски материјал и превозна средства установа, организација и предузећа у области здравства и у области социјалне заштите за збрињавање лица којима је потребна стална медицинска нега (у даљем тексту: здравствене организације);

2) превозна и преносна средства других установа, организација и предузећа која се употребљавају за превоз рањених и болесних лица, по одобрењу Југословенског црвеног крста;

3) места одређена за пружање прве медицинске помоћи у насељима, на саобраћајницама, у предузећима и другим установама и организацијама као и места на којима је смештен санитарски материјал и опрема који служе за пружање прве медицинске помоћи.

Члан 6.

Знак црвеног крста могу на прописан начин употребљавати, односно бити означени тим знаком као знаком припадности:

1) запослени, зграде, средства и материјал Југословенског црвеног крста;

2) запослени, средства и материјал страних организација Црвеног крста и Црвеног полумесеца, док се у Савезној Републици Југославији баве хуманитарним активностима.

За време ратног стања, непосредне ратне опасности или ванредног стања, знак припадности који употребљавају организације и лица из става 1. овог члана мора бити мањих димензија од знака заштите и не сме се стављати на траку око руке нити на кров зграде.

Члан 7.

Знак црвеног крста може се употребљавати, односно носити као знак означавања и као знак заштите лица, санитарских јединица и установа, зграда, уређаја, санитарског материјала и превозних и преносних средстава (копнених, поморских и ваздухопловних) који припадају санитарској служби Војске Југославије.

Одредбе става 1. овог члана односе се и на санитарску службу оружаних снага других држава док на територији Савезне Републике Југославије обављају санитарску делатност.

Члан 8.

За време ратног стања, непосредне ратне опасности или ванредног стања знак црвеног крста употребљава се као знак заштите:

1) зграда, уређаја, санитарског материјала, превозних и преносних средстава и запослених у здравственим организацијама;

2) зграда, уређаја, санитарског материјала, превозних и преносних средстава Југословенског црвеног крста и лица одређених за проналажење, прикупљање, преношење и негу рањеника и болесника или за спречавање болести;

3) јединица цивилне заштите за пружање прве медицинске помоћи и за збрињавање рањеника и болесника;

4) болничких бродова, у складу са Женевском конвенцијом за побољшање положаја рањеника, болесника и бродоломника оружаних снага на мору од 12. августа 1949. године;

5) екипа за пружање прве медицинске помоћи које организују здравствене установе, предузећа и друга правна лица и Југословенски црвени крст, док обављају те послове;

6) средстава копненог, воденог и ваздушног саобраћаја која служе за преношење бродоломника, рањеника, болесника и санитарског материјала (у даљем тексту: санитарски транспорт).

Изузетно од одредаба става 1. овог члана ако то захтевају интереси одбране, на прописан начин се ограничава употреба, односно ношење знака црвеног крста као знака заштите појединих зграда и уређаја, превозних и преносних средстава и лица.

За време ратног стања, непосредне ратне опасности или ванредног стања, знак црвеног крста може се употребљавати, односно носити као знак заштите особља, зграда, уређаја, санитарског материјала и превозних и преносних средстава у саставу санитарских служби страних организација Црвеног крста и Црвеног полумесеца и других страних добровољних друштава за помоћ који на територији Савезне Републике Југославије врше санитарску делатност.

Члан 9.

За време ратног стања, непосредне ратне опасности или ванредног стања знак црвеног крста може се употребљавати као знак означавања и као знак заштите у одређеним санитарским зонама и местима одређеним ради заштите рањеника и болесника, као и лица која у тим зонама и местима раде на збрињавању и нези рањеника и болесника који су у њима смештени.

Члан 10.

Лица која, по одредбама члана 8. овог закона, имају право да носе знак црвеног крста, морају за време ратног стања, непосредне ратне опасности или ванредног стања имати прописану легитимацију са својом фотографијом и утиснутим сувим жигом, која служи као доказ да су овлашћени да носе тај знак. У легитимацији морају бити наведени послови које та лица обављају.

Лица из става 1. овог члана су дужна, док су на служби, да носе на левој руци прописану траку са знаком црвеног крста и отиском жига отпорним на влагу.

Лице које, из било ког разлога, изгуби својство на основу кога је добило легитимацију и траку са знаком црвеног крста дужно је да легитимацију и траку врати органу који их је издао.

О издатим легитимацијама и тракама води се евиденција.

Члан 11.

Надзор над извршавањем овог закона врши надлежни савезни орган.

У вршењу надзора надлежни савезни орган дужан је да нареди уклањање знака црвеног крста који се употребљава, односно носи противно условима прописаним овим законом и прописима донесеним за извршење овог закона.

Члан 12.

Новчаном казном од 15.000 до 150.000 нових динара казниће се за прекршај правно лице:

1) ако употреби знак црвеног крста, а на то нема право (члан 4);

2) ако употреби знак црвеног крста као знак означавања, као знак припадности или као знак заштите противно одредбама чл. 5, 6. и 8. овог закона.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у здравственој установи или другом правном лицу, новчаном казном од 900 до 9.000 нових динара.

Члан 13.

Новчаном казном од 900 до 9.000 нових динара казниће се за прекршај физичко лице:

1) ако за време ратног стања, непосредне ратне опасности или ванредног стања носи или употребљава знак црвеног крста као знак заштите, а нема својство лица из члана 8. став 1. овог закона;

2) ако за време службе код себе нема легитимацију (члан 10. став 1);

3) ако за време службе не носи траку са знаком црвеног крста на левој руци (члан 10. став 2);

4) ако изгуби својство лица из члана 8. овог закона, а не врати легитимацију или траку надлежном органу (члан 10. став 3).

Члан 14.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о употреби и заштити знака и назива Црвеног крста („Службени лист СФРЈ”, бр. 13/82) и члан 22. Закона о изменама савезних закона којима су одређене новчане казне за привредне преступе и прекршаје („Службени лист СРЈ”, бр. 28/96).

Члан 15.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

570.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, издајем

У К А З**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПРИГОДНОМ КОВАНОМ НОВЦУ**

Проглашава се Закон о пригодном кованом новцу, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 27. септембра 1996. године и на седници Већа република од 27. септембра 1996. године.

ПР бр. 284
27. септембра 1996. године
Београд

Председник
Савезне Републике
Југославије,
Зоран Лилић, с. р

ЗАКОН**О ПРИГОДНОМ КОВАНОМ НОВЦУ**

Члан 1.

(1) Пригодни ковани новац издаје се поводом историјских, научних, културних, спортских, хуманитарних или других догађаја који су од општег значаја за Савезну Републику Југославију или су од међународног значаја.

(2) Пригодни ковани новац је законско средство плаћања на територији Савезне Републике Југославије.

(3) У току једне године пригодни ковани новац може се издати највише поводом два догађаја.

Члан 2.

Догађај поводом кога ће се издавати пригодни ковани новац одређује се шест месеци пре обележавања тог догађаја.

Члан 3.

Пригодни ковани новац израђује се од злата и сребра, као и од метала од којих се израђује ковани новац који је у оптицају.

Члан 4.

Послове у вези са изработом пригодног кованог новца обавља Народна банка Југославије.

Члан 5.

(1) Пригодни ковани новац израђује Народна банка Југославије – Завод за израду новчаница и кованог новца.

(2) Народна банка Југославије врши контролу израде пригодног кованог новца.

Члан 6.

(1) Пригодни ковани новац израђен од злата и сребра, као и пригодни ковани новац израђен од метала од којих се израђује ковани новац који је у оптицају и који је искован у специјалној техници, продају се по цени метала на Лондонској берзи увећаној за трошкове њихове израде и продаје.

(2) Пригодни ковани новац израђен од метала од којих се израђује ковани новац који је у оптицају, искован у обичној техници, продаје се по његовој номиналној вредности.

(3) Продајну цену пригодног кованог новца из тачке 1. овог члана утврђује Народна банка Југославије.

Члан 7.

Народна банка Југославије одлучује о продаји пригодног кованог новца.

Члан 8.

Продају пригодног кованог новца у земљи и иностранству врши Народна банка Југославије непосредно или преко банака и других правних лица које овласти.

Члан 9.

Средства остварена продајом пригодног кованог новца, по одбитку трошкова израде и продаје, представљају приход савезног буџета.

Члан 10.

У својим пословним књигама Народна банка Југославије посебно исказује трошкове израде и продаје пригодног кованог новца.

Члан 11.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о пригодном кованом новцу („Службени лист СФРЈ”, бр. 35/80 и 4/85).

Члан 12.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

571.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, издајем

У К А З**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ЧЕКУ**

Проглашава се Закон о изменама Закона о чеку, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 27. септембра 1996. године и на седници Већа република од 27. септембра 1996. године.

ПР бр. 285
27. септембра 1996. године
Београд

Председник
Савезне Републике
Југославије,
Зоран Лилић, с. р.

ЗАКОН**О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ЧЕКУ**

Члан 1.

У Закону о чеку („Службени лист ФНРЈ”, бр. 105/46 и „Службени лист СФРЈ”, бр. 12/65, 50/71 и 52/73) у члану 25. став 1. речи: „500 динара” замењују се речима: „15.000 нових динара”, а речи: „организација удруженог рада” – речју: „предузеће”.

У ставу 2. речи: „организацији удруженог рада” замењују се речју: „предузеће”, а речи: „300 динара” – речима: „900 нових динара”.

У ставу 3. речи: „300 динара” замењују се речима: „900 нових динара”.

Члан 2.

У члану 26. став 1. речи: „1.000 динара” замењују се речима: „15.000 нових динара”, а речи: „организација удруженог рада” – речју: „предузеће”.

У ставу 2. речи: „организацији удруженог рада” замењују се речју: „предузеће”, а речи: „500 динара” – речима: „900 нових динара”.

У ставу 3. речи: „500 динара” замењују се речима: „900 нових динара”.

Члан 3.

Члан 29. мења се и гласи:

„Циркуларни чек издаје се и употребљава под прописаним условима.”

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

572.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, издајем

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О МЕНИЦИ

Проглашава се Закон о изменама Закона о меници, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 27. септембра 1996. године и на седници Већа република од 27. септембра 1996. године.

ПР бр. 286
27. септембра 1996. године
Београд

Председник
Савезне Републике
Југославије,
Зоран Лилић, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О МЕНИЦИ

Члан 1.

У Закону о меници („Службени лист ФНРЈ”, бр. 104/46 и „Службени лист СФРЈ”, бр. 16/65, 54/70 и 57/89) у члану 42. тач. 2. и 3, члану 43. став 6, члану 80. тачка 2, члану 86. став 3. и члану 87. став 2. реч: „принудна” у различитим падежима брише се.

Члан 2.

У члану 51. став 2. испред речи: „куртажу” додаје се реч: „прописану”.

Члан 3.

У члану 69. став 3. мења се и гласи:
„Савезним прописом може се предвидети да се протест подиже и код предузећа ПТТ саобраћаја.”

Члан 4.

У члану 76. став 2. мења се и гласи:
„Савезним прописом утврђује се облик и начин вођења регистра из става 1. овог члана.”

Члан 5.

У члану 77. став 2. речи: „1.000.000 динара” замењују се речима: „5.000 нових динара”, а речи: „Савезно извршно веће може” – речима: „може се”.

Члан 6.

У члану 87. став 1. реч: „папирима” замењује се речју: „хартима”.

Члан 7.

У члану 90. став 4. реч: „СФРЈ” замењује се речју: „СРЈ”.

Члан 8.

У члану 114. став 1. речи: „Савезно извршно веће” замењују се речима: „Савезна влада”.

У ставу 2. речи: „савезни секретар за финансије” замењују се речима: „функционер који руководи савезним органом управе надлежним за послове финансија”.

Члан 9.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

573.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, издајем

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О УПРАВНИМ СПОРОВИМА

Проглашава се Закон о управним споровима, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 27. септембра 1996. године и на седници Већа република од 27. септембра 1996. године.

ПР бр. 287
27. септембра 1996. године
Београд

Председник
Савезне Републике
Југославије,
Зоран Лилић, с. р.

ЗАКОН

О УПРАВНИМ СПОРОВИМА

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

У управним споровима судови одлучују о законитости аката којима државни органи и предузећа или друге организације које врше јавна овлашћења решавају о правима или обавезама физичких лица, правних лица или других странака у појединачним управним стварима.

Члан 2.

(1) Право покретања управног спора има физичко лице или правно лице ако сматра да му је управним актом повређено неко право или на закону засновани интерес.

(2) Државни орган, организација, део предузећа са овлашћењима у правном промету, насеље, група лица и др. који немају својство правног лица, могу покренути управни спор ако могу бити носиоци права и обавеза о којима се решавало у управном поступку.

(3) Ако је управним актом повређен закон у корист физичког лица, правног лица или друге странке, управни спор може покренути надлежни државни, односно јавни тужилац или други законом овлашћени орган.

(4) Управни спор може покренути и јавни правобранилац, односно државни или јавни тужилац кад је управним актом повређен закон на штету државе, јединице локалне самоуправе и органа или другог правног лица које он по закону заступа.

Члан 3.

(1) Управне спорове решавају судови у републикама чланицама, Врховни војни суд и Савезни суд.

(2) У управним споровима судови одлучују у већима састављеним од најмање тројице судија.

Члан 4.

Пресуде донесене у управним споровима су обавезне.

Члан 5.

Надлежним органом, у смислу овог закона, сматрају се државни органи и предузећа или друге организације кад у вршењу јавних овлашћења решавају у управним стварима.

II. УПРАВНИ СПОР

Члан 6.

(1) Управни спор може се водити само против управног акта.

(2) Управни акт, у смислу овог закона, јесте акт којим државни орган и предузеће или друга организација у вршењу јавних овлашћења решава о одређеном праву или обавези физичког лица или правног лица или друге странке у управној ствари.

Члан 7.

(1) Управни спор може се покренути против управног акта који је донесен у другом степену.

(2) Управни спор може се покренути и против првостепеног управног акта против кога није дозвољена жалба у управном поступку.

Члан 8.

Управни спор може се покренути и кад надлежни орган о захтеву, односно о жалби странке није донео одговарајући управни акт, под условима предвиђеним овим законом.

Члан 9.

(1) Управни спор се не може водити против аката:

1) донесених у стварима у којима је судска заштита обезбеђена ван управног спора;

2) донесених у стварима о којима се по изричитој одредби закона не може водити управни спор;

3) донесених у стварима о којима непосредно на основу уставних овлашћења одлучује Савезна скупштина, председник Републике, скупштина републике чланице или председник републике чланице.

(2) У стварима из тачке 2. става 1. овог члана може се водити управни спор кад је орган при доношењу управног акта прекорачио границе надлежности.

Члан 10.

(1) Управни акт може се побијати ако:

1) у акту није или није правилно примењен закон, други пропис или општи акт;

2) је акт донео ненадлежни орган;

3) у доношењу акта није поступљено по правилима поступка, а нарочито што чињенично стање није правилно утврђено, или што је из утврђених чињеница изведен неправилан закључак у погледу чињеничног стања.

(2) Нема неправилне примене прописа ако је надлежни орган решавао по слободној оцени на основу и у границама овлашћења које му је дато прописима и у складу са циљем у коме је овлашћење дато.

Члан 11.

У управном спору може се тражити и повраћај одузетих ствари, као и накнада штете која је тужиоцу нанесена извршењем акта који се оспорава.

Члан 12.

Тужилац у управном спору може бити физичко лице, правно лице или друга странка ако сматра да јој је управним актом повређено неко право или на закону засновани интерес.

Члан 13.

Тужилац у управном спору може бити и синдикална организација ако сматра да је управним актом повређено право или правни интерес члана те организације.

Члан 14.

Тужени у управном спору је орган чији се акт оспорава.

Члан 15.

Треће лице коме би поништај оспореног управног акта непосредно био на штету (заинтересовано лице) има у спору положај странке.

Члан 16.

(1) Тужба, по правилу, не спречава извршење управног акта против кога је поднесена.

(2) По захтеву тужиоца, орган чији се акт извршава, односно орган надлежан за извршење, ако је у питању акт организације која није овлашћена за извршење, одложиће извршење до правноснажности судске одлуке, ако би извршење нанело тужиоцу штету која би се тешко могла поправити, а одлагање није противно јавном интересу, нити би се одлагањем нанела већа ненакнадива штета противној странци. Уз захтев за одлагање мора се приложити доказ о поднесеној тужби. По сваком захтеву надлежни орган мора донети решење најдоцније у року од три дана од пријема захтева.

(3) Орган из става 2. овог члана може и из других разлога одложити извршење оспореног акта до правноснажности судске одлуке, ако то није у супротности са јавним интересом.

III. НАДЛЕЖНОСТ И ПРАВНИ ЛЕКОВИ

Члан 17.

(1) Савезни суд одлучује о тужбама против управних аката савезних органа и предузећа или других организација којима је савезним законом поверено вршење јавних овлашћења.

(2) Врховни војни суд одлучује о тужбама против управних аката војних органа, других савезних органа и савезних организација ако је то одређено савезним законом.

(3) О тужбама против управних аката других органа и организација, одлучује суд одређен републичким законом.

Члан 18.

(1) Против одлуке донесене у управном спору жалба се може изјавити само ако је то предвиђено законом у одређеним стварима.

(2) Против правноснажне одлуке суда чија надлежност у управном спору није одређена за целу територију републике чланице странка може поднети Савезном суду захтев за ванредно преиспитивање судске одлуке. Тај захтев се може поднети због повреде материјалног права или због повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

(3) Захтев за ванредно преиспитивање из става 2. овог члана не може се поднети у стварима у којима је законом дозвољена жалба.

Члан 19.

(1) Против правноснажних одлука судова у републикама чланицама и Врховног војног суда донесених у управном спору странка може поднети Савезном суду захтев за ванредно преиспитивање судске одлуке. Тај захтев може се поднети због повреде савезног закона, другог савезног прописа или општег акта или због повреде савезног прописа о поступку која је могла бити од утицаја на решење ствари, а у питању је примена савезних прописа.

(2) Захтев из става 1. овог члана може се поднети само ако је већ употребљен захтев за преиспитивање или жалба из члана 18. овог закона, односно ако није дозвољена жалба Савезном суду.

(3) О захтеву из става 1. овог члана Савезни суд одлучује у већу састављеном од пет судија.

Члан 20.

(1) Против правноснажне одлуке суда који у управном спору није највиши суд у републици чланици, надлежни јавни, односно државни тужилац у републици чланици може поднети врховном суду у републици чланици захтев за заштиту законитости, ако је таквом одлуком повређен закон, други пропис или општи акт.

(2) Захтев за заштиту законитости може поднети надлежни државни, односно јавни тужилац против одлуке већа врховног суда у републици чланици ако је том одлуком повређен републички закон, други пропис или општи акт.

(3) Савезном суду захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке суда у републици чланици и против одлуке већа Савезног суда подноси Савезни државни тужилац, а против одлуке Врховног војног суда - Врховни војни тужилац, ако је том одлуком повређен савезни закон, други савезни пропис или општи акт или због повреде савезних прописа о поступку која је могла бити од утицаја на решење ствари, а у питању је примена савезних прописа.

(4) Ако је поднесен захтев за заштиту законитости из става 1. овог члана, Савезни државни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости само против одлуке врховног суда у републици чланици донесене по том захтеву за заштиту законитости.

(5) О захтеву за заштиту законитости против одлуке већа Савезног суда одлучује Савезни суд у општој седници.

IV. ПОСТУПАК

1. Поступак по тужби

Члан 21.

Управни спор покреће се тужбом.

Члан 22.

(1) Тужба се подноси у року од 30 дана од дана достављања управног акта странци која је подноси.

(2) Рок из става 1. овог члана важи и за орган овлашћен за подношење тужбе ако му је управни акт достављен. Ако му акт

није достављен, може поднети тужбу у року од 60 дана од дана достављања управног акта странци у чију је корист акт донесен.

Члан 23.

(1) Тужба се предаје суду непосредно или му се шаље поштом. Тужба се може изјавити и на записник код надлежног суда или ма ког другог суда. Дан предаје тужбе пошти препоручено, односно дан изјављивања тужбе на записник сматра се као дан предаје суду.

(2) Ако тужба није предата суду него другом органу, а стигне надлежном суду после истека рока за подношење тужбе, сматраће се да је на време поднесена ако се њено подношење том органу може приписати незнању или очигледној омашци подносиоца.

(3) За војна лица која се налазе у Војсци Југославије дан предаје тужбе војној јединици, односно војној установи сматра се као дан предаје суду.

(4) Одредба става 3. овог члана односи се и на цивилна лица у Војсци Југославије на служби у војним јединицама, односно војним установама у местима у којима не постоји редовна пошта.

Члан 24.

(1) Ако другостепени орган није у року од 60 дана или у законом одређеном краћем року донео решење по жалби странке против првостепеног решења, а не донесе га ни у даљем року од седам дана по поновљеном тражењу, странка може покренути управни спор као да јој је жалба одбијена.

(2) На начин из става 1. овог члана може поступити странка и кад по њеном захтеву није донео решење првостепени орган против чијег акта није дозвољена жалба.

(3) Ако првостепени орган против чијег акта је дозвољена жалба није у року од 60 дана или у законом одређеном краћем року донео решење по захтеву, странка има право да поднесе захтев другостепеном органу. Против решења другостепеног органа странка може покренути управни спор, а може га под условима из става 1. овог члана покренути и ако овај орган не донесе решење.

Члан 25.

(1) У тужби се мора навести име и презиме, занимање и место становања, односно назив и седиште тужиоца, управни акт против кога је тужба управљена, због чега се тужба подноси, као и у ком правцу и обиму се предлаже поништавање управног акта. Уз тужбу се мора поднети оригинал или препис акта против кога се тужба подноси.

(2) Ако се тужбом тражи повраћај ствари или накнада штете, мора се ставити и одређен захтев у погледу ствари или висине претрпљене штете.

(3) Уз тужбу се подноси и по један препис тужбе и прилога за тужени орган и за свако заинтересовано лице, ако таквих има.

Члан 26.

Тужилац може одустати од тужбе све до доношења одлуке, у ком случају суд решењем обуставља поступак.

Члан 27.

(1) Ако је тужба непотпуна или неразумљива, председник већа позива тужиоца, према потреби, и преко другог суда, да у остављеном року отклони недостатке тужбе и указаће му на последице ако не поступи по захтеву суда.

(2) Ако тужилац у остављеном року не отклони недостатке у тужби, који спречавају рад суда, суд ће решењем одбацити тужбу као неуредну, ако не нађе да је оспорени управни акт ништав.

Члан 28.

(1) Суд ће решењем одбацити тужбу ако утврди:

1) да је тужба поднесена неблаговремено (члан 22) или пре времена (члан 24);

2) да акт који се тужбом оспорава није управни акт (члан 6);

3) да је очевидно да се управним актом који се тужбом оспорава не дира у право тужиоца или у његов на закону засновани интерес (члан 12);

4) да се против управног акта који се тужбом оспорава могла изјавити жалба, па није уопште или није благовремено изјављена (члан 7);

5) да је реч о ствари о којој се по изричитој одредби закона не може водити управни спор;

6) да већ постоји правноснажна судска одлука донесена у управном спору о истој ствари.

(2) Због разлога из става 1. овог члана суд ће одбацити тужбу у сваком стадијуму поступка.

Члан 29.

Ако суд не одбади тужбу на основу члана 27. став 2. или члана 28. овог закона, а нађе да оспорени управни акт садржи такве недостатке који спречавају оцену законитости акта, може пресудом поништити акт и без достављања тужбе на одговор.

Члан 30.

(1) Ако орган за време судског поступка донесе други акт којим се мења или ставља ван снаге управни акт против кога је управни спор покренут, као и ако у случају из члана 24. овог закона накнадно донесе управни акт, тај ће орган, поред тужиоца, истовремено извести и суд пред којим је спор покренут.

(2) У случају из става 1. овог члана суд ће позвати тужиоца да у року од 15 дана изјави да ли је накнадно донесеним актом задовољан или остаје при тужби и у ком обиму, односно да ли тужбу проширује и на нови акт.

(3) Ако тужилац изјави да је накнадно донесеним актом задовољан или ако не да изјаву у року из става 1. овог члана, суд ће донети решење о обустављању поступка.

(4) Ако тужилац изјави да новим актом није задовољан, суд ће наставити поступак.

Члан 31.

(1) Ако тужбу не одбади решењем из члана 27. став 2. или члана 28. овог закона, нити поништи акт по члану 29. овог закона, суд ће по један препис тужбе са прилозима доставити на одговор туженом и заинтересованим лицима ако их има.

(2) Одговор из става 1. овог члана даје се у року који суд одреди у сваком поједином случају. Рок не може бити краћи од осам ни дужи од 30 дана.

(3) У остављеном року тужени је дужан да достави суду све списе који се односе на предмет. Ако тужени и после другог захтева не достави списе предмета или ако изјави да их не може доставити, суд може решити ствар и без списка.

Члан 32.

О управним споровима суд решава у нејавној седници.

Члан 33.

(1) Због сложености спорне ствари, или ако иначе нађе да је то потребно ради бољег разјашњења стања ствари, суд може решити да се одржи усмена расправа.

(2) Из истих разлога и странка може предложити да се одржи усмена расправа.

Члан 34.

(1) Ако надлежно веће реши да се одржи усмена расправа, председник већа ће одредити дан расправе и на расправу позвати странке и заинтересована лица ако их има.

(2) Расправа се може одложити само из важних разлога, о чему решава веће.

Члан 35.

(1) Расправом руководи председник већа.

(2) О расправи се води записник у који се уносе само битне чињенице и околности, као и диспозитив одлуке. Записник потписују председник већа и записничар.

Члан 36.

(1) Изостанак странке са усмене расправе не задржава рад суда. Због изостанка странака не може се узети да су оне одустале од својих захтева, већ ће се њихови поднесци прочитати.

(2) Ако на расправу не дође ни тужилац ни тужени, а расправа се не одложи, суд ће расправити спор и без присуства странака.

Члан 37.

На расправи прво добија реч члан већа који је известилац. Известилац излаже стање и суштину спора, не дајући своје мишљење. После тога даје се реч тужиоцу да образложи тужбу, па заступнику туженог и заинтересованим лицима да образложе своја гледишта.

Члан 38.

(1) Суд решава спор, по правилу, на основу чињеница које су утврђене у управном поступку.

(2) Ако суд нађе да се спор не може расправити на основу чињеница утврђених у управном поступку због тога што у погледу утврђених чињеница постоји противречност у списима, што су оне у битним тачкама непотпуно утврђене, што је из утврђених чињеница изведен неправилан закључак у погледу чињеничног стања, или ако нађе да су у управном поступку повређена правила поступка што је било од утицаја на решавање ствари, оспорени управни акт поништиће пресудом. У том случају надлежни орган је дужан да поступи онако како је у пресуди одређено и да донесе нов управни акт.

(3) Ако би поништење оспореног управног акта по ставу 2. овог члана и поновно вођење поступка пред надлежним органом изазвало за тужиоца штету која би се тешко могла исправити, или ако је на основу јавних исправа или других доказа у списима предмета очигледно да је чињенично стање друкчије од оног које је утврђено у управном поступку или ако је у истом спору већ поништен управни акт, а надлежни орган није у потпуности поступио по пресуди, суд може и сам утврдити чињенично стање и на основу тако утврђеног чињеничног стања донети пресуду, односно решење.

(4) У случају из става 3. овог члана, суд утврђује чињенично стање на расправи, или преко једног члана већа или преко другог суда, или преко другог органа. На расправу се позива и странка.

Члан 39.

(1) Законитост оспореног управног акта суд испитује у границама захтева из тужбе, али при том није везан разлозима тужбе.

(2) На ништавост управног акта суд пази по службеној дужности.

Члан 40.

(1) Суд доноси пресуду, односно решење већином гласова.

(2) О већању и гласању води се посебан записник који потписују сви чланови већа и записничар.

(3) Већање и гласање врше се без присуства странака.

Члан 41.

(1) Суд решава спор пресудом.

(2) Пресудом се тужба уважава или одбија као неоснована. Ако се тужба уважава, суд поништава оспорени управни акт.

(3) Кад нађе да оспорени управни акт треба поништити, суд може, ако природа ствари то дозвољава и ако утврђено чињенично стање пружа поуздан основ за то, пресудом решити управну ствар. Таква пресуда у свему замењује поништени акт.

(4) Пресудом којом се оспорени управни акт поништава суд ће одлучити и о захтеву тужиоца за повраћај ствари, односно за накнаду штете, ако утврђено чињенично стање пружа поуздан основ за то. У противном, суд ће упутити тужиоца да свој захтев остварује у парници.

(5) Кад је тужба поднесена на основу члана 24. овог закона, а суд нађе да је основана, пресудом ће уважити тужбу и одредити да надлежни орган донесе решење.

Члан 42.

(1) Ако је одржана усмена расправа, суд ће одмах по завршеној расправи усмено објавити пресуду, односно решење, заједно с најважнијим разлозима.

(2) У сложеним случајевима суд може најдоцније у року од осам дана од дана закључења расправе донети пресуду, односно решење.

(3) Ако по завршеној усменој расправи не може изрећи пресуду, односно решење због тога што претходно треба да утврди неку чињеницу за чије расправљање није потребна нова усмена расправа, суд ће пресуду, односно решење донети без расправе, најдоцније у року од осам дана од дана кад ту чињеницу утврди.

Члан 43.

(1) Пресуда, односно решење садржи означавање суда, име и презиме председника већа, чланова већа и записничара, означавање странака и њихових заступника, предмет спора, дан кад је пресуда, односно решење донесено и објављено, диспозитив, образложење и поуку о жалби ако је жалба дозвољена. Диспозитив мора бити одвојен од образложења.

(2) Оригинал пресуде, односно решења потписују председник већа и записничар.

(3) Пресуда, односно решење издаје се странкама у овереном препису.

2. Поступак по правним лековима

Члан 44.

Захтев за ванредно преиспитивање судске одлуке (чл. 18. и 19), као и захтев за заштиту законитости (члан 20) предаје се, на начин одређен у члану 23. овог закона, суду надлежном за одлучивање о захтеву.

Члан 45.

(1) Захтев из чл. 18. и 19. овог закона за ванредно преиспитивање судске одлуке подноси се надлежном суду у року од 30 дана од дана достављања одлуке против које странка подноси захтев.

(2) Захтев за заштиту законитости подноси се у року од три месеца од дана кад је странкама достављена одлука против које се захтев подноси.

Члан 46.

(1) Захтев из чл. 18, 19. и 20. овог закона садржи означавање судске одлуке чије се преиспитивање предлаже, односно против које се подноси захтев за заштиту законитости, као и разлоге и обим у коме се предлаже преиспитивање.

(2) Ако је захтев из става 1. овог члана непотпун или неразумљив, надлежни суд поступа сходно одредбама члана 27. овог закона.

Члан 47.

(1) Недозвољен или неблаговремен захтев или захтев из чл. 18, 19. и 20. овог закона који је поднело неовлашћено лице надлежни суд ће одбацити решењем.

(2) Ако надлежни суд не одбаци захтев из става 1. овог члана, доставиће га противној странци, која може, у року који одреди надлежни суд, поднети одговор на захтев.

(3) Суд против чије је одлуке поднесен захтев из става 1. овог члана и тужени орган дужни су да без одлагања доставе надлежном суду, на његов захтев, све списе.

Члан 48.

Надлежни суд решава о захтеву из чл. 18, 19. и 20. овог закона, по правилу, у нејавној седници, а побијану одлуку испитује само у границама захтева.

Члан 49.

(1) Надлежни суд пресудом одбија или уважава захтев из чл. 18, 19. и 20. овог закона.

(2) Пресудом којом захтев из става 1. овог члана уважава, надлежни суд може укинути или преиначити судску одлуку против које је поднесен захтев.

(3) Ако надлежни суд укине судску одлуку, предмет враћа суду чија је одлука укинута. Тај суд је дужан да изведе све процесне радње и да расправи питања на која му је указао суд који је решавао о захтеву.

Члан 50.

(1) Жалба се подноси у року од 15 дана од дана достављања одлуке странци која подноси жалбу, а предаје се суду чија се одлука побија жалбом.

(2) Недозвољену или неблаговремену жалбу или жалбу коју је изјавило неовлашћено лице одбациће решењем суд против чије је одлуке изјављена жалба. Против тог решења дозвољена је посебна жалба.

(3) Ако суд који је примио жалбу не поступи по одредби става 2. овог члана, жалбу ће одбацити решењем суд који одлучује о жалби.

(4) На остала питања у поступку по жалби сходно се примењују одредбе чл. 44. до 49. овог закона.

3. Понављање поступка

Члан 51.

(1) Поступак окончан пресудом или решењем поновиће се на захтев странке:

1) ако странка сазна за нове чињенице, или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих би спор био повољније решен за њу да су те чињенице, односно докази били изнесени или употребљени у ранијем судском поступку;

2) ако је до одлуке суда дошло услед кривичног дела судије или запосленог у суду, или је одлука издејствована преварном радњом заступника или пуномоћника странке, његовог про-

тивника или противничовог заступника или пуномоћника, а таква радња представља кривично дело;

3) ако је одлука заснована на пресуди донесеној у кривичној или грађанској ствари, а та пресуда је касније укинута другом правноснажном судском одлуком;

4) ако је исправа на којој се заснива одлука лажна или лажно преиначена, или ако је сведок, вештак или странка, приликом саслушања пред судом, дала лажан исказ, а одлука суда се заснива на том исказу;

5) ако странка нађе или стекне могућност да употреби ранију одлуку донесену у истом управном спору;

6) ако заинтересованом лицу није била дата могућност да учествује у управном спору.

(2) Због околности из тач. 1. и 5. става 1. овог члана понављање ће се дозволити само ако странка без своје кривице није била у стању да те околности изнесе у ранијем поступку.

Члан 52.

(1) Понављање поступка може се тражити најдоцније у року од 30 дана од дана кад је странка сазнала за разлог понављања. Ако је странка сазнала за разлог понављања пре него што је поступак пред судом завршен, а тај разлог није могла употребити у току поступка, понављање се може тражити у року од 30 дана од дана достављања одлуке.

(2) По протеклу пет година од правноснажности одлуке понављање се не може тражити.

Члан 53.

О тужби за понављање поступка решава суд који је донео одлуку на коју се односи разлог за понављање.

Члан 54.

(1) Тужба за понављање поступка подноси се суду који је надлежан за решавање (члан 53).

(2) У тужби се мора нарочито навести:

1) пресуда или решење донесено у поступку чије се понављање тражи;

2) законски основ понављања (члан 51) и докази, односно околности које чине вероватним постојање тог основа;

3) околности из којих произлази да је тужба поднесена у законском року и чиме се то доказује;

4) у ком правцу и у ком обиму се предлаже измена пресуде, односно решења донесеног у поступку чије се понављање тражи.

Члан 55.

(1) Суд ће одбацити тужбу решењем ако утврди да је тужбу поднело неовлашћено лице или да тужба није благовремена, или да странка није учинила бар вероватним постојање законског основа за понављање.

(2) Ако суд не одбаци тужбу по ставу 1. овог члана, доставиће је противној странци и заинтересованим лицима и позваће их да у року од 15 дана одговоре на тужбу.

Члан 56.

(1) По истеку рока за одговор на тужбу (члан 55. став 2), суд пресудом решава о тужби за понављање поступка.

(2) Ако се понављање дозволи, ставиће се ван снаге ранија одлука, у целини или делимично.

(3) Раније процесне радње на које не утичу разлози понављања неће се понављати.

(4) Пресудом којом се понављање дозвољава решиће се и о главној ствари.

Члан 57.

Против одлуке суда донесене по тужби за понављање поступка могу се поднети правна средства која су дозвољена у главној ствари.

Члан 58.

У поновљеном поступку сходно се примењују одредбе овог закона о поступку по тужби и правним лековима, ако у чл. 51. до 57. овог закона није друкчије одређено.

4. Остале одредбе поступка

Члан 59.

На питања поступка у управним споровима која нису уређена овим законом сходно ће се примењивати одредбе савезног закона којим се уређује парнични поступак.

Члан 60.

У управним споровима свака странка сноси своје трошкове.

V. ОБАВЕЗНОСТ ПРЕСУДА

Члан 61.

Кад суд поништи акт против кога је био покренут управни спор, предмет се враћа у стање у коме се налазио пре него што је поништени акт донесен. Ако према природи ствари која је била предмет спора треба уместо поништеног управног акта донети други, надлежни орган је дужан да га донесе без одлагања, а најдоцније у року од 30 дана од дана достављања пресуде. Надлежни орган је при том везан правним схватањем суда, као и примедбама суда у погледу поступка.

Члан 62.

(1) Ако надлежни орган после поништења управног акта донесе управни акт противно правном схватању суда или противно примедбама суда у погледу поступка, па тужилац поднесе нову тужбу, суд ће поништити оспорени акт и, по правилу, сам решити ствар пресудом. Таква пресуда у свему замењује акт надлежног органа.

(2) О случају из става 1. овог члана суд извештава орган који врши надзор.

Члан 63.

(1) Ако надлежни орган после поништења управног акта не донесе одмах, а најдоцније у року од 30 дана, нови управни акт или акт у извршењу пресуде донесене на основу члана 41. став 5. овог закона, странка може посебним поднеском тражити доношење таквог акта. Ако надлежни орган не донесе акт ни за седам дана од овог тражења, странка може тражити доношење таквог акта од суда који је донео пресуду у првом степену.

(2) По захтеву из става 1. овог члана суд ће затражити од надлежног органа обавештење о разлозима због којих управни акт није донео. Надлежни орган је дужан да ово обавештење да одмах, а најдоцније у року од седам дана. Ако он то не учини, или ако дато обавештење, по нахођењу суда, не оправдава неизвршење судске пресуде, суд ће донети решење које у свему замењује акт надлежног органа. Суд ће то решење доставити органу надлежном за извршење и о томе истовремено обавестити орган који врши надзор. Орган надлежан за извршење дужан је без одлагања да изврши овакво решење.

Члан 64.

Кад је у управном спору донесена пресуда, а надлежни орган је донео управни акт у извршењу те пресуде, па се код надлежног органа тражи понављање управног поступка по том управном акту, понављање се може дозволити ако је разлог за понављање настао код органа који је акт донео.

VI. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 65.

Поступци по тужбама и захтевима, односно предлозима поднесеним до дана ступања на снагу овог закона спровешће се по правилима поступка која су важила до ступања на снагу овог закона.

Члан 66.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о управним споровима („Службени лист СФРЈ”, бр. 4/77 и „Службени лист СРЈ”, бр. 27/92, 31/93 и 24/94).

Члан 67.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

574.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, издајем

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЕВИДЕНЦИЈАМА У ОБЛАСТИ РАДА**

Проглашава се Закон о евиденцијама у области рада, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 27. септембра 1996. године и на седници Већа република од 27. септембра 1996. године.

ПР бр. 288
27. септембра 1996. године
Београд

Председник
Савезне Републике
Југославије,
Зоран Лилић, с. р.

ЗАКОН**О ЕВИДЕНЦИЈАМА У ОБЛАСТИ РАДА****I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ****Члан 1.**

Овим законом уређују се врсте, садржај и начин вођења евиденција у области рада, као и начин прикупљања, обраде, коришћења и заштите података из тих евиденција.

Члан 2.

У области рада установљавају се:

- 1) евиденција о запосленим лицима;
- 2) евиденција о слободним радним местима;
- 3) евиденција о незапосленим лицима;
- 4) евиденција о зарадама запослених лица;
- 5) евиденција о понудама страних послодаваца за запошљавање грађана Савезне Републике Југославије у иностранству;
- 6) евиденција о грађанима Савезне Републике Југославије на раду у иностранству;
- 7) евиденција о запосленим и незапосленим страним држављанима и лицима без држављанства (у даљем тексту: странцима) у Савезној Републици Југославији;
- 8) евиденција о корисницима права инвалидског осигурања.

Члан 3.

Евиденције из члана 2. тач. 1), 4), 6) – о запосленим лицима која послодавци упућују на привремени рад у своје пословне јединице у иностранству, 7) – о запосленим странцима у Савезној Републици Југославији и тачке 8) овог закона, воде предузећа и друга правна лица, државни органи и организације, органи јединица локалне самоуправе и физичка лица која имају запослене (у даљем тексту: послодавци), ако другим савезним законом није друкчије одређено.

Евиденције из члана 2. тач. 2), 3), 6) – о грађанима Савезне Републике Југославије који су се запослили у иностранству посредством организације за запошљавање или без њеног посредовања и тачке 7) овог закона – о незапосленим странцима у Савезној Републици Југославији, воде организације надлежне за послове запошљавања (у даљем тексту: организације за запошљавање).

Евиденцију из члана 2. тачка 5) овог закона води надлежни савезни орган.

Члан 4.

Прикупљање, коришћење и заштита података из евиденција у области рада врше се у складу са савезним законом којим се уређује заштита података о личности, ако овим законом није друкчије одређено.

Евиденције одређене овим законом воде се трајно. Почетак, односно престанак вођења евиденције за поједино лице, односно за одређени случај, утврђује се за сваку врсту евиденције посебно.

II. САДРЖАЈ И НАЧИН ВОЂЕЊА ЕВИДЕНЦИЈА У ОБЛАСТИ РАДА**1. Евиденција о запосленим лицима****Члан 5.**

Евиденција о запосленим лицима садржи:

- 1) презиме и име;
- 2) матични број;
- 3) пол;
- 4) датум и место рођења (место, општина, република, држава);
- 5) пребивалиште и адресу стана;
- 6) место рада (место, општина, република, држава);
- 7) назив и адресу послодавца;
- 8) делатност послодавца;
- 9) занимање;
- 10) врсту и степен стручне спреме;
- 11) оспособљеност за обављање одређених послова;
- 12) назив радног места;
- 13) радно време – у часовима (недељно);
- 14) трајање запослења и врсте послова до ступања на рад код послодавца;
- 15) врста радног односа (на одређено или неодређено време, по уговору о повременом или привременом пословима, по уговору о улагању страног лица);
- 16) основ упућивања на привремени рад у иностранство (извођење инвестиционих радова, пословно-техничка сарадња и др.) и трајање рада;
- 17) назив послодавца код кога је запослено лице у допунском раду;
- 18) да ли је запослено лице заинтересовано за промену посла;
- 19) да ли је инвалид рада или уживалац пензије;
- 20) податке о осигураним члановима породице;
- 21) податке о коришћењу права за време привремене неспособности или спречености за рад;
- 22) податке о трајању плаћеног одсуства због смањења пословања;
- 23) датум заснивања радног односа;
- 24) датум престанка радног односа;
- 25) разлог престанка радног односа.

Члан 6.

Запослено лице дужно је да сваку промену података који су у евиденцију унесени на основу његове изјаве или личних исправа пријави послодавцу у року од осам дана од дана настанка промене.

Члан 7.

Евиденција о запосленим лицима за поједино запослено лице почиње да се води даном почетка рада, а престаје даном престанка радног односа.

Подаци из евиденције о запосленим лицима чувају се трајно.

2. Евиденција о слободним радним местима**Члан 8.**

Евиденција о слободним радним местима садржи податке о радном месту и потребним знањима и способностима, као и другим условима за извршавање послова радног места.

Члан 9.

Евиденција о слободним радним местима садржи:

- 1) назив и адресу послодавца;
- 2) делатност послодавца;
- 3) облик својине послодавца;
- 4) матични број јединственог регистра подносиоца пријаве;
- 5) регистарски број пријаве о слободном радном месту код организације за запошљавање;
- 6) датум пријема пријаве у организацији за запошљавање;
- 7) број тражених радника;
- 8) назив радног места;
- 9) врста радног места (упражњено или новоотворено);
- 10) радног односа:
 - на неодређено време;
 - на одређено време;
 - радни однос са приправником;

- волонтерски рад;
- допунски рад;
- привремени и повремени послови;
- 11) предвиђено радно време за обављање послова:
- пуно радно време;
- радно време краће од пуног радног времена (у часовима);
- 12) услове за заснивање радног односа:
- занимање;
- врста и степен стручне спреме;
- радно искуство;
- посебна знања и вештине;
- пол;
- године живота;
- 13) услове рада и остале услове под којима се обављају послови (рад у сменама, ноћни рад, рад на терену, обезбеђење смештаја, обезбеђење исхране, обезбеђење превоза);
- 14) место рада;
- 15) износ месечне зараде;
- 16) рок за пријављивање на конкурс, односно оглас.

Члан 10.

У евиденцију о слободним радним местима подаци се уносе на основу пријаве о слободном радном месту.

За слободна радна места која, из разлога безбедности, не подлежу обавези јавног оглашавања, не доставља се пријава из става 1. овог члана.

Члан 11.

Пријаву о слободном радном месту послодавац доставља организацији за запошљавање у року од осам дана од дана доношења одлуке о попуни слободног радног места.

Пријава из става 1. овог члана садржи податке из члана 9. тач. 1) до 4) и тач. 7) до 16) овог закона.

Члан 12.

Ако послодавац не заснује радни однос са оноликим бројем лица колико је навео у пријави, дужан је да организацији за запошљавање достави извештај о реализацији пријаве о слободном радном месту.

Извештај из става 1. овог члана подноси се на прописаном образцу у року од осам дана од дана када је послодавац био дужан да донесе одлуку о избору по конкурс, односно огласу.

Члан 13.

Извештај о реализацији пријаве о слободном радном месту садржи:

- 1) датум подношења извештаја;
- 2) назив и адресу послодавца;
- 3) делатност послодавца;
- 4) матични број јединственог регистра подносиоца пријаве о слободном радном месту;
- 5) регистарски број пријаве о слободном радном месту код организације за запошљавање;
- 6) број лица са којима је заснован радни однос;
- 7) врсту радног односа;
- 8) број лица за која се поступак обнавља;
- 9) рок за пријављивање на обновљени конкурс, односно оглас;
- 10) број лица за која се поступак обуставља;
- 11) разлоге због којих пријава о слободном радном месту није реализована:
- недовољан број кандидата;
- пријављени кандидати нису испуњавали утврђене услове за обављање послова радног места;
- престанак потребе за попуном слободног радног места;
- остали разлози.

Члан 14.

Послодавац је дужан да организацијама за запошљавање, за здравствено осигурање и за пензијско-инвалидско осигурање достави по један примерак пријаве о заснивању, односно престанку радног односа са запосленим лицем, односно пријаве или одјаве осигурања.

Члан 15.

Пријаве и одјаве из члана 14. овог закона достављају се у року од осам дана од дана заснивања, односно престанка радног односа.

Члан 16.

Извештаји са подацима из евиденције о слободним радним местима достављају се надлежном савезном органу.

Подаци из евиденције о слободним радним местима чувају се пет година од дана пријема пријаве о слободном радном месту.

3. Евиденција о незапосленим лицима

Члан 17.

Евиденција о незапосленим лицима садржи податке о лицима која траже запослење и која су пријављена организацији за запошљавање на подручју на коме та лица имају пребивалиште.

Члан 18.

Евиденција о незапосленим лицима води се уношењем података у основни образац за вођење евиденције (лични картон незапосленог лица).

Члан 19.

Евиденција о незапосленим лицима садржи:

- 1) презиме и име;
- 2) матични број;
- 3) пол;
- 4) датум и место рођења (место, општина, држава);
- 5) пребивалиште (општина и адреса стана);
- 6) претходно пребивалиште (општина);
- 7) брачно стање;
- 8) војну обавезу;
- 9) датум пријављивања организацији за запошљавање;
- 10) занимање (назив, шифра и радно искуство у занимању);
- 11) врсту и степен стручне спреме;
- 12) посебна знања и вештине;
- 13) радни стаж;
- 14) број и сродство чланова заједничког домаћинства;
- 15) просечан износ личних примања по члану заједничког домаћинства;
- 16) величину земљишног поседа незапосленог лица, односно чланова заједничког домаћинства;
- 17) врсту и разлоге отежаног запошљавања;
- 18) радно-професионалну и економску мотивацију за запослење;
- 19) спремност за запослење ван пребивалишта;
- 20) податке о посредовању и резултатима посредовања при запошљавању незапосленог лица;
- 21) време коришћења права на новчану накнаду за време незапослености и права на новчану помоћ за време стручног оспособљавања;
- 22) износ новчане накнаде;
- 23) заснивање радног односа лица на евиденцији (датум, место, врста запослења и начин запошљавања);
- 24) датум престанка вођења евиденције;
- 25) разлог престанка вођења евиденције.

Члан 20.

Незапослено лице о коме се води евиденција из члана 17. овог закона дужно је да сваку промену података пријави у року од осам дана од дана настанка промене.

Члан 21.

Евиденција о незапосленим лицима за поједино незапослено лице почиње да се води даном његовог пријављивања организацији за запошљавање, а престаје када незапослено лице заснује радни однос, када се само одјави, када наступи неки од разлога брисања из евиденције и у случају смрти.

Члан 22.

Извештаји са подацима из евиденције о незапосленим лицима достављају се надлежном савезном органу.

Подаци из евиденције о незапосленим лицима чувају се трајно.

4. Евиденција о зарадама запослених лица

Члан 23.

У евиденцију о зарадама запослених лица уносе се подаци о радном времену, бруто заради, нето заради, нето накнади зараде, бруто накнади зараде из средстава послодавца, додацима, накна-

дама и другим примањима, као и бруто зарадама оствареним на терет других послодаваца.

Члан 24.

Евиденција о зарадама запослених лица садржи податке из члана 5. став 1. тач. 1) и 2) и тач. 7) до 13) овог закона. Поред тих података, евиденција садржи и:

- 1) податке о радном времену и његовом коришћењу:
 - а) могући број часова са пуним радним временом и радним временом краћим од пуног радног времена;
 - б) укупно остварени часови са пуним радним временом и радним временом краћим од пуног радног времена (пуно и скраћено радно време), од тога:
 - ефективно извршени часови;
 - часови чекања на посао и часови застоја и прекида у раду;
 - часови обуставе рада због штрајка;
 - в) укупно неизвршени часови;
 - г) укупно неизвршени часови за које се прима накнада зараде:
 - часови годишњег одмора;
 - часови одмора за дане државних празника;
 - часови одсуства са рада уз накнаду зараде;
 - часови за стручно оспособљавање и усавршавање;
 - часови привремене неспособности или спречености за рад;
 - д) неизвршени часови за које се прима накнада зараде на терет других послодаваца;
 - ђ) укупно неизвршени часови за које се прима накнада зараде из средстава организација за здравствено осигурање:
 - часови привремене неспособности или спречености за рад;
 - часови породичног одсуства и скраћеног радног времена родитеља са дететом;
 - е) неизвршени часови за које се не прима накнада зараде;
 - ж) часови рада дужег од пуног радног времена;
 - 2) податке о бруто заради:
 - а) исплаћена бруто зарада:
 - за рад са пуним и скраћеним радним временом;
 - за рад дужи од пуног радног времена;
 - б) бруто зарада запосленог лица;
 - в) лична примања послодавца из добити;
 - г) исплаћена нето зарада:
 - за рад са пуним и скраћеним радним временом;
 - за рад дужи од пуног радног времена;
 - д) накнада нето зараде из средстава других послодаваца:
 - накнада нето зараде за време привремене неспособности или спречености за рад;
 - остале накнаде нето зараде из средстава других послодаваца;
 - ђ) накнаде нето зараде на терет других послодаваца;
 - е) нето примања запосленог лица:
 - солидарна помоћ;
 - отпремнина;
 - јубиларне награде;
 - регрес за годишњи одмор;
 - одвојен живот;
 - теренски додатак;
 - остало;
 - 3) податке о пословима радног места које је запослено лице обављало, а за које се радни стаж рачуна са увећаним трајањем:
 - а) број часова рада на пословима радног места за које се радни стаж рачуна са увећаним трајањем;
 - б) број часова рада на пословима радног места на којима се радни стаж рачуна са увећаним трајањем на основу посебног својства осигураника;
 - в) стопа увећања.

Члан 25.

Евиденција о зарадама запослених лица за поједино запослено лице почиње да се води даном почетка рада, а престаје даном престанка радног односа.

Извештаји са подацима из евиденције о зарадама запослених лица достављају се организацији за пензијско и инвалидско осигурање.

Подаци из евиденције о зарадама запослених лица чувају се трајно.

5. Евиденција о понудама страних послодаваца за запошљавање грађана Савезне Републике Југославије у иностранству

Члан 26.

Евиденција о понудама страних послодаваца за запошљавање грађана Савезне Републике Југославије у иностранству садржи податке о понудама за запошљавање грађана Савезне Републике

Југославије које достављају страни послодавци, страни органи или стране организације (у даљем тексту: страни послодавци).

Члан 27.

Евиденција о понудама страних послодаваца за запошљавање грађана Савезне Републике Југославије у иностранству садржи:

- 1) датум пријема понуде;
- 2) регистарски број понуде;
- 3) назив државе у којој се налази страни послодавац;
- 4) назив и адресу страног послодавца;
- 5) делатност страног послодавца;
- 6) врсту понуде (анонимна, поименична, са назнаком подручја);
- 7) број радника које тражи страни послодавац:
 - укупно;
 - по занимањима;
 - по квалификацијама;
 - по републикама;
- 8) услове рада и остале услове (зарада, смештај, исхрана, превозни трошкови, лекарски прегледи, радне и боравишне визе и др.);
- 9) рок за реализацију понуде;
- 10) број упућених радника (укупно и по републикама);
- 11) разлоге због којих понуда, делимично или у целини, није реализована.

Члан 28.

Подаци из евиденције о понудама страних послодаваца чувају се три године од дана пријема понуде страног послодавца.

6. Евиденција о грађанима Савезне Републике Југославије на раду у иностранству

Члан 29.

Евиденција о грађанима Савезне Републике Југославије на раду у иностранству садржи податке о грађанима Савезне Републике Југославије који су се запослили у иностранству посредством организације за запошљавање или без посредовања или упућивања организације за запошљавање, а своје запошљавање у иностранству пријаве овим организацијама и запосленим лицима која послодавци упућују на привремени рад у своје пословне јединице у иностранству.

Члан 30.

Евиденција о грађанима Савезне Републике Југославије на раду у иностранству садржи:

- 1) податке о грађанину на раду у иностранству:
 - а) презиме и име;
 - б) матични број;
 - в) пол;
 - г) датум и место рођења (место, општина, република, држава);
 - д) занимање;
 - ђ) врсту и степен стручне спреме;
 - е) да ли је регулисао војну обавезу;
 - ж) да ли има и страно држављанство и од када;
 - з) последње пребивалиште у Савезној Републици Југославији (место, улица и број, општина, република);
 - и) пребивалиште, односно боравиште у иностранству (место, улица и број, држава);
 - ј) назив и адреса страног послодавца код кога је запослен;
 - к) врста запослења (на неодређено време, на одређено време, сезонски послови и др.);
 - л) радно место на коме је запослен;
 - м) датум одласка на рад у иностранство;
 - н) датум повратка са рада у иностранству;
 - њ) време проведено на раду у иностранству;
- 2) податке о грађанину који жели да му, по повратку из иностранства, организација за запошљавање посредује ради запослења у Савезној Републици Југославији:
 - а) какво запослење тражи (послови радног места),
 - б) где тражи запослење:
 - у месту пребивалишта;
 - на подручју организације за запошљавање;
 - ван територије републике на којој има пребивалиште;
 - в) послови за чије се обављање оспособио радом у иностранству;

г) врста и степен стручне спреме коју је стекао радом у иностранству;

д) да ли му је понуђено запослење и колико пута;

ђ) да ли је прихватио, односно одбио понуђено запослење;

е) датум када може да прихвати понуђено запослење;

ж) датум запослења у Савезној Републици Југославији.

Члан 31.

Грађанин који је запослен у иностранству, а који жели да му организација за запошљавање посредује ради запошљавања у Савезној Републици Југославији, подноси тој организацији захтев за посредовање при запошљавању на прописаном обрасцу.

Грађанин пријављује свој повратак са рада из иностранства организацији за запошљавање у року од 42 дана од дана повратка.

Члан 32.

Евиденција о грађанима Савезне Републике Југославије на раду у иностранству за појединог грађанина почиње да се води даном његовог одласка на рад у иностранство, а престаје даном пријављивања повратка са рада из иностранства, престанка југословенског држављанства, пензионисања или смрти.

Члан 33.

Извештаји са подацима из евиденције о грађанима Савезне Републике Југославије на раду у иностранству који су се запослили посредством организације за запошљавање или без њеног посредовања, а пријавили су се тој организацији, достављају се надлежном савезном органу.

Извештаје са подацима о запосленим лицима које послодавац упућује на привремени рад у своју пословну јединицу у иностранству, послодавац доставља организацији за запошљавање.

Члан 34.

Дипломатско, односно конзуларно представништво Савезне Републике Југославије коме је лице запослено у иностранству поднело захтев за издавање, односно продужење рока важења путне исправе или за издавање визе, примерак захтева доставља надлежном савезном органу.

Члан 35.

Подаци из евиденције о грађанима Савезне Републике Југославије на раду у иностранству чувају се трајно.

7. Евиденција о запосленим и незапосленим странцима у Савезној Републици Југославији

Члан 36.

Евиденција о запосленим странцима у Савезној Републици Југославији садржи податке из члана 5. овог закона. Поред тих података, евиденција садржи и податке о држављанству и одобреном привременом боравку или сталном настањену на територији Савезне Републике Југославије.

Члан 37.

Евиденција о запосленим странцима у Савезној Републици Југославији почиње за појединог страног држављанина да се води даном почетка рада, а престаје даном престанка радног односа, односно стицања југословенског држављанства.

Послодавац је дужан да извештај о почетку, односно престанку рада странца достави организацији за запошљавање у року од осам дана од дана почетка, односно престанка рада странца.

Члан 38.

Евиденција о незапосленим странцима у Савезној Републици Југославији који траже запослење садржи податке из члана 19. овог закона. Поред тих података, евиденција садржи и податке о држављанству и одобреном привременом боравку или сталном настањену на територији Савезне Републике Југославије.

Члан 39.

Евиденција о незапосленим странцима у Савезној Републици Југославији за појединог страног држављанина почиње да се води даном његовог пријављивања организацији за запошљавање, а престаје даном почетка рада.

Члан 40.

Извештаји са подацима из евиденције о незапосленим странцима у Савезној Републици Југославији достављају се надлежном савезном органу.

Подаци из евиденције о запосленим и незапосленим странцима у Савезној Републици Југославији чувају се трајно.

8. Евиденција о корисницима права инвалидског осигурања

Члан 41.

Евиденција о корисницима права инвалидског осигурања садржи податке о запосленим инвалидима рада који код послодавца остварују права по основу преостале радне способности (распоређивање са пуним или скраћеним радним временом, преквалификација или доквалификација и одговарајуће новчане накнаде) и о запосленим лицима код којих постоји непосредна опасност од наступања инвалидности.

Члан 42.

Евиденција о корисницима права инвалидског осигурања садржи:

- 1) презиме и име;
- 2) матични број;
- 3) пол;
- 4) датум и место рођења;
- 5) пребивалиште и адресу стана (место, општина, република);
- 6) занимање;
- 7) врсту и степен стручне спреме;
- 8) основ осигурања;
- 9) датум признавања права;
- 10) датум почетка остваривања права;
- 11) врсту права која се остварују;
- 12) датум престанка права.

Члан 43.

Евиденција о корисницима права инвалидског осигурања за појединог корисника почиње да се води даном стицања својства запосленог инвалида рада, односно даном распоређивања на друго радно место због непосредне опасности од наступања инвалидности, а престаје даном престанка тих права, односно даном престанка радног односа.

Подаци из евиденције о корисницима права инвалидског осигурања чувају се трајно.

III. ПРИКУПЉАЊЕ, ОБРАДА И НАЧИН КОРИШЋЕЊА И ЗАШТИТЕ ПОДАТАКА ИЗ ЕВИДЕНЦИЈА У ОБЛАСТИ РАДА

Члан 44.

Евиденције у области рада утврђене овим законом воде се по прописаним јединственим методолошким принципима.

Уношење података у евиденцију врши се према прописаном јединственом кодексу шифара.

Члан 45.

Евиденције у области рада утврђене овим законом воде се уношењем података у картотеке, књиге, обрасце, средства за аутоматску обраду података и друга средства за вођење евиденција.

Уношење података врши се на основу јавних и других исправа, изјаве лица чији се подаци уносе у евиденцију и документације субјекта који води евиденцију.

Пријаве и извештаји са подацима из евиденције у области рада, утврђени овим законом, достављају се на прописаним обрасцима.

Члан 46.

За тачност података у евиденцији одговоран је субјект који води евиденцију.

За тачност података датих изјавом одговорно је лице које је дало изјаву.

Члан 47.

Прикупљање и обрада података врше се у складу са усвојеним статистичким стандардима и методама и поступцима за прикупљање, обраду, чување, заштиту и објављивање статистичких података.

Месечни и годишњи извештаји са подацима из евиденција достављају се надлежном савезном органу који врши обраду и објављивање података за Савезну Републику Југославију.

Члан 48.

Вођењем евиденција у области рада обезбеђују се подаци за систем статистичких истраживања, јединствени информациони систем у области запошљавања и организације за социјално осигурање и запошљавање.

Подаци садржани у евиденцијама у области рада користе се за спровођење статистичких истраживања, информисање и извршавање обавеза свих субјеката у процесу запошљавања, остваривање права по основу рада и социјалног осигурања, као и за потребе државних органа у вођењу економске и социјалне политике.

Подаци садржани у евиденцијама у области рада могу се користити и за потребе истраживачких организација, привреде, као и појединаца за емпиријска и научна истраживања и сличне сврхе.

О начину давања података из става 3. овог члана одлучује субјект који води евиденцију.

Члан 49.

Обезбеђење и заштита комуникационог повезивања података из евиденција у области рада утврђених овим законом врши се по прописаном поступку.

Заштита података из евиденција у области рада који су личне и поверљиве природе, врши се на прописан начин.

IV. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 50.

Новчаном казном од 15.000 до 150.000 нових динара казниће се за прекршај предузеће или друго правно лице:

1) ако не води или ако не води по прописаним јединственим методолошким принципима евиденције из члана 2. тач. 1), 4), 6) – о запосленим лицима која упућује на привремени рад у своје пословне јединице у иностранству, тачке 7) – о запосленим странцима у Савезној Републици Југославији и тачке 8) овог закона (члан 3. став 1. и члан 44. став 1);

2) ако неуредно води евиденцију о запосленим лицима (члан 5. и члан 7. став 1), евиденцију о зарадама запослених лица (чл. 23. и 24. и члан 25. став 1), евиденцију о запосленим лицима која упућују на привремени рад у своје пословне јединице у иностранству (члан 29, члан 30. тачка 1) и члан 32), евиденцију о запосленим странцима у Савезној Републици Југославији (члан 36. и члан 37. став 1) и евиденцију о корисницима права инвалидског осигурања (чл. 41. и 42. и члан 43. став 1);

3) ако не чува трајно податке из евиденције о запосленим лицима (члан 7. став 2), евиденције о зарадама запослених (члан 25. став 3), евиденције о запосленим лицима која упућују на привремени рад у своје пословне јединице у иностранству (члан 35), евиденције о запосленим странцима у Савезној Републици Југославији (члан 40. став 2) и податке из евиденције о корисницима права инвалидског осигурања (члан 43. став 2);

4) ако пријаву о слободном радном месту не достави организацији за запошљавање у року од осам дана од дана доношења одлуке о попуни слободног радног места или достављена пријава не садржи податке из члана 9. тач. 1) до 4) и тач. 7) до 16) овог закона (члан 11);

5) ако извештај о реализацији пријаве о слободном радном месту, на прописаном обрасцу, не достави организацији за запошљавање у року од осам дана од дана када је било дужно да донесе одлуку о избору по конкурс, односно огласу (члан 12);

6) ако организацијама за запошљавање, за здравствено осигурање и за пензијско-инвалидско осигурање, у року од осам дана од дана заснивања, односно престанка радног односа, не достави по један примерак пријаве о заснивању, односно престанку радног односа са запосленим лицем, односно пријаве или одјаве осигурања (чл. 14. и 15);

7) ако извештај са подацима из евиденције о зарадама запослених лица не доставља организацији за пензијско и инвалидско осигурање (члан 25. став 2);

8) ако извештаје са подацима о запосленим лицима која упућује на привремени рад у своју пословну јединицу у иностранству не доставља организацији за запошљавање (члан 33. став 2);

9) ако извештај о почетку, односно престанку рада странца не достави организацији за запошљавање у року од осам дана од дана почетка, односно престанка рада странца (члан 37. став 2).

За радњу из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 900. до 4.500 нових динара и одговорно лице у државном органу или организацији, органу јединице локалне самоуправе, предузећу или другом правном лицу.

Члан 51.

Новчаном казном од 250 до 2.500 нових динара казниће се за прекршај физичко лице које има запослене ако учини радње из члана 50. став 1. овог закона.

Члан 52.

Новчаном казном до 900 нових динара казниће се за прекршај физичко лице:

1) ако, као запослено лице, не пријави послодавцу сваку промену података, који су у евиденцију унесени на основу његове изјаве или личних исправа, у року од осам дана од дана настанка промене (члан 6);

2) ако, као незапослено лице о коме се води евиденција из члана 17. овог закона, не пријави сваку промену података у року од осам дана од дана настанка промене (члан 20);

3) ако у изјави да нетачне податке (члан 46. став 2).

V. ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 53.

Даном ступања на снагу овог закона престају да важе Закон о евиденцијама у области рада („Службени лист СФРЈ”, бр. 17/90) и члан 14. Закона о изменама савезних закона којима су одређене новчане казне за привредне преступе и прекршаје („Службени лист СРЈ”, бр. 28/96).

Члан 54.

Овај закон ступа на снагу 1. јануара 1997. године.

575.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, издајем

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О РАЧУНОВОДСТВУ

Проглашава се Закон о рачуноводству, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 27. септембра 1996. године и на седници Већа република од 27. септембра 1996. године.

ПР бр. 290
27. септембра 1996. године
Београд

Председник
Савезне Републике
Југославије,
Зоран Лилић, с.р.

ЗАКОН

О РАЧУНОВОДСТВУ

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Предузећа, задруге, банке и друге финансијске организације, организације за осигурање, берзе и друга правна лица (у даљем тексту: правна лица) воде пословне књиге, састављају и подносе периодичне и годишње рачуне и извештаје о пословању у складу са одредбама овог закона и прописима донесеним на основу овог закона и рачуноводственим стандардима.

Члан 2.

Одредбе овог закона примењују се и на предузећа и друге облике организовања за обављање делатности или услуга које је правно лице основало у иностранству ако прописима државе у којој су основани није утврђена обавеза вођења пословних књига и подношења годишњих рачуна.

Правно лице је дужно да за предузећа и друге облике организовања из става 1. овог члана обезбеди податке у Додатном рачуноводственом извештају – Анексу.

Члан 3.

Предузећа се, у смислу овог закона, разврставају у мала, средња и велика предузећа зависно од броја запослених, прихода

и вредности имовине по годишњем рачуну у последњој пословној години.

У мала предузећа разврставају се она предузећа која у последњој пословној години испуњавају најмање два од следећих критеријума:

- 1) да је просечан број запослених на основу часова рада до 50;
- 2) да је годишњи приход мањи од 8.000 просечних месечних бруто зарада запослених у Савезној Републици Југославији;
- 3) да је просечна вредност имовине (на почетку и на крају пословне године) мања од 6.000 просечних бруто зарада запослених у Савезној Републици Југославији.

У средња предузећа разврставају се она предузећа која у последњој пословној години испуњавају најмање два од следећих критеријума:

- 1) да је просечан број запослених на основу часова рада од 50 до 250;
- 2) да је годишњи приход од 8.000 до 40.000 просечних месечних бруто зарада запослених у Савезној Републици Југославији;
- 3) да је просечна вредност имовине (на почетку и на крају пословне године) од 6.000 до 30.000 просечних месечних бруто зарада запослених у Савезној Републици Југославији.

У велика предузећа разврставају се она предузећа која нису разврстана према критеријумима из ст. 2. и 3. овог члана.

Новооснована предузећа разврставају се у смислу ст. 2. до 4. овог члана на основу података из свог текућег полугодишњег, односно годишњег рачуна и броја месеци пословања у току обрачуноског периода.

Предузећа се у току текуће пословне године не могу поново разврстати.

Савезни орган надлежан за послове статистике објављује до краја марта сваке године податке о просечној месечној бруто заради запослених у Савезној Републици Југославији за претходну годину, а Народна банка Југославије – Завод за обрачун и плаћања, обавештава предузећа о разврставању у року од 60 дана од рока прописаног за предају годишњег рачуна на основу ког се предузећа разврставају, ако је дошло до промене у разврставању.

II. ПОСЛОВНЕ КЊИГЕ И КЊИГОВОДСТВЕНЕ ИСПРАВЕ

1. Пословне књиге

Члан 4.

Пословне књиге су једнообразне евиденције и друге евиденције о стању и кретању имовине, капитала и обавеза, прихода, расхода и резултата пословања правног лица.

Једнообразност евиденција обезбеђује се применом контних оквира.

Контне оквири и садржај појединих рачуна у контним оквирима за:

- 1) предузећа и задруге;
- 2) банке и друге финансијске организације;
- 3) организације за осигурање;
- 4) берзе;
- 5) друга правна лица;

прописује савезни орган надлежан за послове финансија.

Контне оквири и садржај појединих рачуна у контним оквирима за установе и јединице Војске Југославије прописује савезни орган надлежан за послове одбране.

Контне оквири и садржај појединих рачуна у контним оквирима за Народну банку Југославије прописује гувернер Народне банке Југославије.

Члан 5.

Пословне књиге воде се по систему двојног књиговодства, а састоје се од: дневника, главне књиге и помоћних књига.

Пословне књиге имају карактер јавних исправа.

Пословне књиге могу бити у слободним листовима, повезане или пренесене на неко од средстава за аутоматску или микрографску обраду података, тако да се по потреби могу одштампати или приказати на екрану.

Пословне књиге се воде тако да омогућавају контролу исправности књижења, чувања и коришћења података, као и увид у хронологију извршених књижења и сагледавање свих промена на рачунима главне књиге и помоћних књига.

Члан 6.

Вођење пословних књига и састављање рачуноводствених извештаја правног лица може да обавља само стручно лице.

Стручно лице из става 1. овог члана мора да испуњава следеће услове:

- 1) да је држављанин СРЈ;
- 2) да има положен стручни испит за одговарајуће стручно звање (рачуновођа, самостални рачуновођа и овлашћени рачуновођа);
- 3) да није кажњавано за кривична дела која га чине недостојним за обављање послова из области рачуноводства.

Изузетно од одредбе тачке 1. став 2. овог члана стручно лице може бити и страни држављанин под условом узајамности.

Поред услова из става 2. овог члана кандидат за полагање стручног испита треба да испуњава и следеће услове:

- 1) за рачуновођу – да има најмање средњу школску спрему економског смера и три године радног искуства на пословима рачуноводства;
- 2) за самосталног рачуновођу – да има вишу школску спрему економског смера и три године радног искуства на пословима рачуноводства;
- 3) за овлашћеног рачуновођу – да има високу школску спрему економског смера и три године радног искуства на пословима рачуноводства.

Правно лице својим општим актом утврђује које од стручних звања треба да има лице одговорно за вођење пословних књига и састављање рачуноводствених извештаја.

Изузетно, велика предузећа, банке и друге финансијске организације, организације за осигурање и берзе, вођење пословних књига и састављање рачуноводствених извештаја могу поверити само овлашћеном или самосталном рачуновођи.

Правно лице може вођење пословних књига и састављање рачуноводствених извештаја поверити другом правном лицу, које је регистровано за обављање тих послова, под условом да лица одговорна за вођење пословних књига и састављање рачуноводствених извештаја, у том правном лицу, испуњавају услове из ст. 2, 3. и 4. овог члана.

Правна лица, осим великих предузећа, банака и других финансијских организација, организација за осигурање и берзи, могу поверити вођење пословних књига и састављање рачуноводствених извештаја и физичком лицу, под условом да то физичко лице испуњава услове из ст. 2, 3. и 4. овог члана.

2. Књиговодствене исправе

Члан 7.

Књиговодствена исправа је запис о насталој пословној промени.

Књижење пословних промена на имовини, капиталу и обавезама, расходима и приходима, као и резултатима пословања, врши се само на основу књиговодствене исправе.

Књиговодственом исправом сматра се и исправа добијена телекомуникационим путем, укључујући и електронску размену података између рачунара у складу са одговарајућим JUS-UN/EDIFACT стандардима.

Поштомалац је одговоран за то да подаци на улазу у телекомуникациони пренос буду засновани на књиговодственој исправи.

За тачност пренесених порука по JUS-UN/EDIFACT стандардима одговоран је давалац услуга, односно посредник у обављању EDI трансакције.

Члан 8.

Контролом књиговодствених исправа пре књижења утврђује се њихова потпуност, истинитост, рачунска тачност и законитост.

Књиговодствена исправа се доставља на књижење у року од осам дана од дана настанка пословне промене, ако општим актом правног лица није утврђен краћи рок.

Члан 9.

Правно лице општим актом одређује лица која су одговорна за законитост и исправност настанка пословне промене и састављање исправе о пословној промени, уређује кретање књиговодствених исправа и утврђује рокове за достављање тих исправа на даљу обраду.

Правно лице општим актом прописује и интерне рачуноводствене контролне поступке којима се обезбеђује да све пословне промене буду тачно прокњижене и да пословне књиге буду ажурне и међусобно усаглашене.

У складу са одредбом става 2. овог члана, правно лице које врши књижење на рачунару дужно је да користи рачуноводствени софтвер који обезбеђује функционисање система интерних рачуноводствених контрола и онемогућава брисање

прокњижених пословних промена, сагласно одговарајућем рачуноводственом стандарду.

III. ГОДИШЊИ И ПОЛУГОДИШЊИ РАЧУНОВОДСТВЕНИ ИЗВЕШТАЈИ И ИЗВЕШТАЈ О ПОСЛОВАЊУ

1. Обавеза састављања рачуноводствених извештаја и извештаја о пословању

Члан 10.

Правно лице утврђује стање имовине, капитала и обавеза на дан 31. децембра – годишњи рачун, на дан 30. јуна – полугодишњи рачун пословне године, као и приходе и расходе и резултат пословања од почетка пословне године до дана утврђивања стања.

Правна лица код којих настају статусне промене (подела, спајање или припајање), промена облика организовања или продаја правног лица, састављају годишњи рачун на дан утврђен у одлуци о промени, односно на дан утврђен у уговору о продаји. Пословне промене настале између дана биланса и дана уписа у судски регистар обухватају се у пословним књигама претходног правног лица или новог правног лица, што се утврђује у одлуци о промени, односно у уговору о продаји (клаузула рачуноводствене ретроактивности).

Правна лица која врше власничку трансформацију састављају годишњи рачун на дан када утврђују вредност капитала у поступку спровођења власничке трансформације.

Годишњи рачун се саставља и у случају престанка правног лица.

Члан 11.

Годишњи и полугодишњи рачун исказују се у Билансу стања, Билансу успеха и Додатном рачуноводственом извештају – Анексу.

Средња и велика предузећа, банке и друге финансијске организације и организације за осигурање састављају уз годишњи и полугодишњи рачун и Биланс токова готовине, а уз годишњи рачун – и Извештај о пословању.

Обрасце Биланса стања, Биланса успеха и Биланса токова готовине, као и садржај позиција у њима, Додатни рачуноводствени извештај – Анекс и садржину података у њему прописује савезни орган надлежан за послове финансија.

Образац Биланса стања и Биланса успеха, као и садржај позиција у њима за установе и јединице Војске Југославије прописује савезни орган надлежан за послове одбране.

Обрасце Биланса стања и Биланса успеха, као и садржај позиција у њима за Народну банку Југославије прописује гувернер Народне банке Југославије.

Члан 12.

Предузећа, банке и организације за осигурање који имају контролу (матично правно лице) над једним или више правних лица (зависно правно лице) обавезни су да састављају и подносе Консолидовани годишњи рачун – Биланс стања, Биланс успеха и Додатни рачуноводствени извештај – Анекс, као и Извештај о пословању целине, у складу с рачуноводственим стандардом.

Контролу у смислу става 1. овог члана има матично правно лице које:

1) има већину гласова у скупштини акционара, односно у скупштини чланова зависног правног лица, или

2) има право постављања и опозива директора и већину чланова управног одбора зависног правног лица, или

3) има право да, на основу уговора закљученог са зависним правним лицем или статутарних одредаба зависног правног лица врши доминантан утицај на пословне одлуке зависног правног лица.

Под појмом консолидовани рачун подразумева се рачун економске целине коју чине матично правно лице и сва зависна правна лица.

2. Облик и садржина рачуноводствених извештаја и извештаја о пословању

1) Рачуноводствени извештаји

Члан 13.

Рачуноводствени извештаји из члана 11. овог закона састављају се на обрасцима прописаним на основу овог закона, посебно за:

1) предузећа и задруге;

- 2) Народну банку Југославије;
- 3) банке и друге финансијске организације;
- 4) организације за осигурање;
- 5) берзе;
- 6) друга правна лица.

Биланс стања

Члан 14.

Правно лице исказује стање имовине, капитала и обавеза на дан билансирања на обрасцу Биланс стања.

Правно лице може штампати образац Биланс стања на рачунару или писаћој машини, укључивањем само оних позиција које има, при чему се мора придржавати прописаног заглавља и уносити податке према редоследу (ознаке група конта, бројева и назива позиција, међузбирове и збирове, ознаке за АОП и др.).

Биланс успеха

Члан 15.

Правно лице исказује приходе, расходе и резултат пословања (добитак или губитак) у пословној години до дана билансирања на обрасцу Биланс успеха.

Правно лице може штампати образац Биланс успеха на начин утврђен у члану 14. став 2. овог закона за образац Биланс стања.

Биланс токова готовине

Члан 16.

Правно лице исказује токове готовине по основу пословне активности, инвестиционе активности и активности финансирања на обрасцу Биланс токова готовине.

Додатни рачуноводствени извештај – Анекс

Члан 17.

Додатни рачуноводствени извештај – Анекс садржи податке за додатно сагледавање финансијског положаја и резултата пословања правног лица.

2) Годишњи извештај о пословању

Члан 18.

Годишњи извештај о пословању садржи нарочито:

1) приказ и оцену пословања и развоја финансијског положаја;

2) процену развоја послова и финансијског положаја;

3) информације о важним пословним догађајима од истека пословне године до дана састављања извештаја;

4) информације о истраживачко-развојним активностима;

5) информације о откупу сопствених акција.

IV. ЗАКЉУЧИВАЊЕ ПОСЛОВНИХ КЊИГА И ЧУВАЊЕ КЊИГОВОДСТВЕНИХ ИСПРАВА, ПОСЛОВНИХ КЊИГА, РАЧУНОВОДСТВЕНИХ ИЗВЕШТАЈА И ИЗВЕШТАЈА О ПОСЛОВАЊУ

Члан 19.

По завршетку пословне године, после књижења свих пословних промена и обрачуна, пословне књиге се закључују, најкасније до краја фебруара наредне године.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, пословне књиге које се користе две године или више година закључују се по престанку њиховог коришћења.

Члан 20.

Правно лице је дужно да уредно чува пословне књиге, књиговодствене исправе и рачуноводствени софтвер и да одреди одговорно лице за њихово чување.

Правно лице је дужно да чува пословне књиге, књиговодствене исправе и рачуноводствени софтвер у просторијама у којима обавља делатност, односно код специјализоване организације за вођење књиговодства ако је вођење књиговодства поверено тој организацији.

Одговорно лице из става 1. овог члана дужно је да, у случају отварања поступка редовне ликвидације или поступка стечаја, пословне књиге, књиговодствене исправе и рачуноводствени софтвер записнички преда ликвидационом, односно стечајном управнику.

Члан 21.

Годишњи рачуни правног лица и годишњи обрачуни зарада запослених лица чувају се педесет година.

Исплатне листе са подацима о зарадама запослених лица чувају се десет година.

Изузетно од одредбе става 2. овог члана, исплатне листе са подацима о зарадама запослених лица за периоде за које правно писаним од стране тих лица, чувају се педесет година.

Главна књига и дневник чувају се најмање десет година, а помоћне књиге – најмање пет година.

Полугодишњи рачуни и књиговодствене исправе на основу којих су вршена књижења чувају се најмање пет година од последњег дана пословне године на коју се односе.

Народна банка Југославије – Завод за обрачун и плаћања чува исправе које се односе на платни промет најмање три године.

Продајни и контролни блокови, помоћни обрасци и слична документација чувају се најмање две године.

Годишњи и полугодишњи рачуни, књиговодствене исправе и пословне књиге чувају се у оригиналу или коришћењем других средстава архивирања утврђених законом.

V. ПРОЦЕЊИВАЊЕ ПОЗИЦИЈА РАЧУНОВОДСТВЕНИХ ИЗВЕШТАЈА

1. Начела процењивања

Члан 22.

Процењивањем позиција рачуноводствених извештаја, у смислу овог закона, сматра се утврђивање вредности позиција биланса стања и биланса успеха на дан билансирања.

Члан 23.

При састављању полугодишњег и годишњег рачуна, правно лице је дужно да се придржава следећих општих начела процењивања:

1) начела сталности правног лица, из кога произлази периодичност и привременост извештавања, као и обавеза процењивања по набавној цени и цени коштања, осим у случајевима примене начела импаритета;

2) начела доследности, према коме одабрана правила процењивања треба доследно да се примењују у дужем периоду, с тим што, у случају њихове измене, у Додатном рачуноводственом извештају – Анексу треба изказати ефекте извршене промене и образложити разлоге који су је условили;

3) начела опрезности приликом билансирања, које садржи:

а) начело реализације, по коме се у биланс могу укључити само реализовани добити;

б) начело неједнаке вредности (импаритета), по коме се за билансирање позиција активне примењују најниже вероватне вредности, а за билансирање обавеза – највише вероватне вредности, из чега у билансу успеха проистиче одмеравање расхода према горе (навише) и прихода према доле (наниже), као и узимање у обзир свих обезвређења (депресијација) и резервисања, без обзира на то да ли је резултат пословне године добитак или губитак;

4) начела узрочности прихода и расхода, по коме се узимају у обзир сви периоди и расходи који се односе на посматрани обрачуни период, без обзира на датум наплате прихода (фактурирана реализација) или плаћања по основу расхода;

5) начела појединачног процењивања имовине и обавеза, при чему евентуална групна процењивања уведена ради рационалности треба да проистичу из појединачних процењивања;

6) начела идентитета биланса, по коме биланс отварања сваке пословне године треба да се подудара са закљученим билансом претходне пословне године.

2. Усклађивање пословних књига и попис имовине и обавеза

Члан 24.

Усклађивање промета и стања главне књиге са дневником и помоћних књига са главном књигом врши се пре пописа имовине и обавеза и пре састављања полугодишњих и годишњих рачуна.

Стање имовине и обавеза у књиговодству усклађује се најмање једном годишње са стварним стањем које се утврђује пописом.

Изузетно од одредбе става 2. овог члана, правно лице може предвидети својим општим актом и дуже периоде за вршење пописа књига, филмова, фотоса, архивске грађе и сл., с тим што ти периоди не могу бити дужи од пет година.

Правно лице врши попис имовине и обавеза на крају пословне године са стањем на дан 31. децембра.

Изузетно од одредбе става 4. овог члана, правно лице може општим актом предвидети да се попис одређене имовине врши у току године.

Члан 25.

Поред пописа имовине и обавеза из члана 24. став 4. овог закона, правно лице врши попис и усклађивање стања и приликом примопредаје дужности рачунополагача, промене продајних цена производа и робе у продавници, статусне промене, промене облика организовања, продаје правног лица, власничке трансформације, престанка правног лица и у другим случајевима предвиђеним законом.

Правно лице које у пословним књигама исказује производе и робу у продавници по врсти, количини и вредности може одлучити да приликом промене продајних цена не врши попис, а да промену вредности утврђује на основу података из пословних књига.

Начин и рокове вршења пописа и усклађивања књиговодственог стања са стварним стањем прописује савезни орган надлежан за послове финансија.

Начин и рокове вршења пописа и усклађивања књиговодственог стања са стварним стањем за установе и јединице Војске Југославије прописује савезни орган надлежан за послове одбране.

3. Процењивање позиција биланса стања

1) Неуплаћени уписани капитал

Члан 26.

Неуплаћени уписани капитал процењује се у висини номиналног износа потраживања по основу уписа капитала.

2) Нематеријална улагања и основна средства

Члан 27.

Нематеријалним улагањима, у смислу овог закона, сматрају се оснивачка улагања, улагања у пробну производњу, улагања у истраживање и развој, концесије, патенти, лиценце и слична права, улагања у прибављање нематеријалних улагања и улагања изнад књиговодствене вредности – goodwill.

Улагањем у пробну производњу сматрају се трошкови производње настали у фази увођења нове или реконструисане опреме, односно технологије ако је то нужно и техничко-технолошком документацијом предвиђено и ако омогућава редовну производњу.

Goodwill-ом се сматра вредност утврђена изнад књиговодствене вредности нето имовине (капитала) остварена приликом купопродаје правног лица, припајања, спајања, поделе и власничке трансформације између независних учесника у тим трансакцијама.

Основним средствима, у смислу овог закона, сматрају се природна богатства (земљишта и шуме), грађевински објекти, опрема, алат и инвентар са калкулативним отписом, вишегодишњи засади, основно стадо и остала основна средства, као и улагања у прибављање основних средстава.

Члан 28.

Нематеријална улагања и основна средства отписују се редовно у току пословне године на терет пословних расхода обрачуном амортизације.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, обрачуната амортизација основних средстава може се умањити на терет капитала до износа који није покривен средствима јавних прихода или из других наменских извора финансирања у правним лицима која се финансирају из тих извора.

Одлуку о умањењу амортизације из става 2. овог члана доноси надлежни орган на основу закона.

Нематеријална улагања и основна средства отписују се као ванредни расходи кад правно лице процени да то улагање, односно основно средство више не доноси корист.

Изузетно од одредбе става 4. овог члана у правним лицима која се финансирају из јавних прихода или других наменских извора нематеријална улагања и основна средства отписују се на терет капитала.

Члан 29.

Основицу за отписивање нематеријалних улагања и основних средстава чини набавна вредност или цена коштања.

Набавну вредност нематеријалних улагања и основних средстава чини фактурна вредност добављача увећана за зависне трошкове по основу набавке (дажбине и директни трошкови) и трошкове довођења у стање функционалне приправности.

Цену коштања основних средстава чине директни трошкови и припадајући индиректни трошкови производње.

Цену коштања нематеријалних улагања чине директни трошкови и припадајући индиректни трошкови који се односе на та улагања.

Под припадајућим индиректним трошковима из става 3. овог члана подразумевају се индиректни трошкови сразмерни искоришћеном капацитету у односу на просечно коришћени капацитет за више година у нормалним условима пословања.

Изузетно, у цену коштања могу се укључити и трошкови управе, као и расходи финансирања ако су директно условљени тим улагањем или основним средством.

Ако је цена коштања већа од набавне цене истог или сличног производа, примењује се нижа вредност.

Набавну вредност основних средстава приликом додатних улагања извршених при реконструкцији, адаптацији и модернизацији или другој доградњи ради повећања капацитета, побољшања квалитета или промене намене, односно продужетка века коришћења инвестиционих добара чини збир неотписане вредности и вредности новог улагања, с тим што вредност додатног улагања у сопственој режији не може бити већа од тржишне вредности.

Додатним улагањем из става 8. овог члана може се повећати набавна вредност или смањити исправка вредности ако се тиме рок отписа реалније прилагођава веку употребе средстава у која су вршена додатна улагања.

Набавна вредност може се утврдити и на основу вредности из става 8. овог члана и процењеног процента преосталог века у односу на укупни век употребе тог средства.

Набавну вредност купљеног основног средства које је већ коришћено чини његова набавна вредност код продавца, неотписану вредност тог средства чини фактурна цена, увећана за зависне трошкове набавке и трошкове довођења у стање функционалне приправности, а разлика између тих вредности представља исправку вредности.

Ако је набавна вредност основног средства из става 11. овог члана код продавца мања од новоформиране неотписане вредности код купца или је набавна вредност продавца непозната, набавна вредност ће се утврдити на основу неотписане вредности и процењеног процента преосталог века употребе основног средства.

Члан 30.

Основицу за отписивање оснивачких улагања чине издаци за студије и истраживања, за израду и набавку пројектне и друге документације, за стручно оспособљавање и усавршавање, за камате и премије осигурања, као и други издаци у вези са оснивањем правног лица, односно организационог дела.

Основицу за отписивање основног стада (радна и припадна стока) чини набавна вредност умањена за процењену кланичну вредност стоке на крају века коришћења.

Члан 31.

Отписивање нематеријалних улагања и основних средстава отпочиње по истеку месеца у коме је почело коришћење улагања, односно основних средстава.

Отписивање нематеријалних улагања и основних средстава може се привремено обуставити за основна средства која су оштећена вишом силом и за основна средства и нематеријална улагања која су функционално повезана са основним средствима оштећеним вишом силом и са којима чине једну производну или другу целину.

Прекид отписивања из става 2. овог члана траје док се основна средства оштећена вишом силом не оспособе за коришћење, односно док се основна средства и нематеријална улагања функционално повезана са основним средствима оштећеним вишом силом не почну поново да користе за исте или друге намене.

Члан 32.

Обавези отписивања не подлежу следећа нематеријална улагања и основна средства:

- 1) земљиште и шуме као природна богатства која се не троше;

- 2) грађевински објекти и ствари који су, у складу са законом, проглашени за споменике културе и историјске споменике (осим ако се ти објекти не користе за обављање делатности на основу којих се стичу приходи), односно који су музејске вредности, као и дела ликовне, вајарске, филмске и друге уметности;

- 3) путеви локалног значаја са земљаном или макадамском подлогом, као и објекти који су саставни део тих путева;

- 4) грађевински објекти (осим станова и стамбених зграда) и опрема установа и јединица Војске Југославије и грађевински објекти (осим станова и стамбених зграда) и опрема који, на основу посебних прописа, служе као резерва за потребе одбране земље, односно за обављање функција јавне и државне безбедности;

- 5) доњи stroj железничких и других пруга, путева, аеродрома, лица, тргова, паркова и других изграђених јавних површина;

- 6) нематеријална улагања и основна средства правног лица које се налази у поступку стечаја или ликвидације, ако у то време не обавља делатност.

Члан 33.

Једном отписано нематеријално улагање или основно средство, без обзира на то што се и даље користи, не може бити предмет поновног процењивања вредности и не подлеже отписивању док се користи у истом правном лицу.

Члан 34.

Нематеријална улагања отписују се применом годишњих стопа амортизације које проистичу из процењеног трајања коришћења или из уговора о коришћењу тих улагања.

Основна средства отписују се применом годишњих стопа амортизације.

Номенклатуру основних средстава и нематеријалних улагања, са стопама амортизације, прописује савезни орган надлежан за послове финансија.

Члан 35.

Нематеријална улагања отписују се пропорционалном методом.

Основна средства могу се отписивати једном од следећих метода:

- 1) пропорционалном методом, односно методом једнаких годишњих квота у процењеном веку трајања;

- 2) регресивном методом, односно методом опадајућих годишњих квота у процењеном веку трајања;

- 3) функционалном методом.

При примени функционалне методе отписивања основних средстава дозвољена је употреба ниже годишње стопе отписа, с тим да годишња стопа отписа не може бити нижа од половине прописане стопе, као и да укупно трајање отписа не буде дуже од периода који произлази из прописане стопе.

Члан 36.

Општим актом, у складу са одредбама овог закона, правно лице утврђује метод који ће користити за отписивање основних средстава и рокове отписивања нематеријалних улагања.

Члан 37.

Отписивање нематеријалних улагања и основних средстава у току године врши се привремено на основу годишњег предрачуна амортизације коригованог за промене у току године.

На крају сваке пословне године, као и у случајевима из члана 10. ст. 2. до 4. овог закона, саставља се коначан обрачун амортизације.

Амортизација се обрачунава појединачно за нематеријална улагања и основна средства, осим алата и инвентара који се може отписивати групно.

Под појединачним обрачуном амортизације подразумева се отписивање за једно основно средство или више основних средстава набављених заједно.

Члан 38.

Правно лице процењује земљиште по набавној вредности.

Вредност шуме процењује се према подацима утврђеним пописом, односно проценом количине дрвне масе појединих врста дрвећа, дебљинске структуре и квалитета дрвне масе, по тржишним ценама на најближем продајном месту (камионски пут, железничка станица, главни објекат и сл.).

3) Финансијски пласмани и потраживања

Члан 39.

Дугорочним финансијским пласманима сматрају се учешћа у капиталу, кредити са роком доспећа преко годину дана од дана чинидбе, односно од дана годишњег биланса, дугорочне хартије од вредности, откупљене сопствене акције и остали дугорочни пласмани.

Краткорочним финансијским пласманима сматрају се кредити, хартије од вредности и остали краткорочни пласмани са роком доспећа, односно продаје до годину дана од дана чинидбе, односно од дана годишњег биланса.

Краткорочним потраживањима сматрају се потраживања по основу продаје, остала потраживања из пословања и остала краткорочна потраживања.

Учешћа у капиталу процењују се по набавној вредности или по тржишној вредности ако је она нижа.

Кредити се процењују по номиналној вредности умањеној индиректно за вероватне губитке вредности, а директно за настала и документована смањења вредности.

Хартије од вредности и откупљене сопствене акције процењују се по набавној вредности или по тржишној вредности ако је она нижа.

Краткорочна потраживања процењују се по номиналној вредности умањеној индиректно за износ вероватне ненаплативости потраживања, а директно, ако је немогућност наплате извесна и документована.

Финансијски пласмани и потраживања у инострану валути процењују се по курсу стране валуте на дан билансирања.

Правно лице општим актом ближе уређује начин процењивања пласмана, потраживања и хартија од вредности у складу са одредбама овог члана.

4) Залихе

Члан 40.

Залихе материјала, резервних делова, инвентара и робе процењују се по набавној вредности.

Набавну вредност, у смислу става 1. овог члана, чине нето фактурна вредност и зависни трошкови набавке.

Под зависним трошковима набавке подразумевају се сви директни трошкови у поступку набавке до ускладиштења. У зависне трошкове набавке могу се укључити и припадајући трошкови сопственог транспорта, укључујући и трошкове утовара и истовара, највише до нивоа тржишне цене такве услуге.

Обрачун излаза са залиха може се вршити по методи „прва улазна – прва излазна“ (ФИФО), по методи „последња улазна – прва излазна“ (ЛИФО) или по методи пондерисане просечне цене.

Ако се залихе материјала, резервних делова и инвентара воде по планским набавним ценама, а залихе робе по продајним ценама, обрачун одступања у ценама, односно разлике у цени врши се тако да вредност излаза буде сведена на вредност из става 4. овог члана.

Материјал, односно резервни делови произведени за сопствене потребе процењују се по цени коштања утврђеној на начин прописан у члану 29. ст. 3. и 5. овог закона или по нето тржишној цени ако је она нижа.

Правно лице може да умањи вредност залиха из става 1. овог члана по основу стварно насталих и документованих смањења употребних вредности.

Члан 41.

Залихе недовршене производње и готових производа процењују се по цени коштања или по нето продајној цени ако је она нижа.

Цену коштања из става 1. овог члана чине трошкови материјала, израде, трошкови зарада и општи трошкови производње, укључујући и опште трошкове набавке и техничког управљања у износима неопходним за довођење залиха у стање и на место у коме се налазе на дан процене.

Неопходним трошковима, у смислу става 2. овог члана, не могу се сматрати трошкови по основу неекономичног трошења материјала, неефикасног рада и неискоришћеног капацитета, као ни трошкови управе и продаје и трошкови финансирања.

Изузетно од одредбе става 3. овог члана, трошкови управе и продаје и трошкови финансирања у предузећима са дужим производним циклусом или сезонском продајом могу се укључити у цену коштања залиха недовршене производње и готових производа.

Нето продајна цена утврђује се умањењем продајне – фактурне цене на дан процене за дажбине, трошкове продаје, као и за неопходне трошкове довршења у случају недовршене производње.

Правно лице може одлучити да нето продајну цену из става 5. овог члана умањи и за просечан износ добитка.

Цена коштања, односно нето продајна цена по којој су вредноване залихе доказује се калкулацијом.

Обрачун излаза готових производа и недовршене производње врши се на начин прописан у члану 40. ст. 4. и 5. овог закона.

Члан 42.

Правно лице општим актом уређује начин процењивања залиха и начин утврђивања набавне цене, односно цене коштања појединих врста залиха у складу са одредбама овог закона.

5) Готовински еквиваленти и готовина

Члан 43.

Готовинским еквивалентима и готовином сматрају се хартије од вредности, депозити по виђењу, готовина, племенити метали и предмети од племенитих метала.

Хартије од вредности имају карактер готовинског еквивалента ако су непосредно уновчиве, уз безначајан ризик смањења вредности.

Хартије од вредности као готовински еквиваленти, депозити по виђењу и готовина процењују се по номиналној вредности.

Племенити метали и предмети од племенитих метала процењују се најмање у висини вредности изведене из цене племенитих метала на светском тржишту.

Хартије од вредности, депозити по виђењу и готовина у инострану валути процењују се по курсу стране валуте.

6) Активна временска разграничења

Члан 44.

На терет активних временских разграничења могу бити разграничени трошкови и приходи највише на период до 12 месеци од дана настанка, и то:

1) унапред плаћени, односно фактурисани трошкови и расходи;

2) приходи текућег периода који нису могли да буду фактурисани, а за које су настали трошкови у текућем периоду.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, у активна временска разграничења могу се укључити и обрачунати приходи од камата који доспевају за плаћање и у периоду дужем од 12 месеци.

7) Капитал

Члан 45.

Капитал чине основни капитал (друштвени капитал, државни капитал, акцијски капитал, удели, улози и други извори), емисиона премија (капиталне резерве), ревалоризационе резерве, резерве из добити (законске, статутарне и остале), негативан goodwill, добитак из ранијих година и добитак из текуће године, умањени за порез на добитак.

Губитак из ранијих година и губитак из текуће године представљају исправку вредности капитала.

Капитал и губитак уносе се у биланс у номиналном износу, односно у висини књиговодствене вредности.

8) Дугорочна резервисања

Члан 46.

Дугорочна резервисања представљају обавезе за покриће трошкова и ризика проистеклих из претходног пословања који ће се појавити у наредним годинама, а односе се нарочито на:

1) дугорочне ризике;

2) обнављање природних богатстава;

3) опште, односно паушално резервисање за покриће дубиозних потраживања из пословних односа и потенцијалног губитка;

4) инвестиционо одржавање основних средстава које се понавља у интервалима дужим од годину дана;

5) остале вероватне трошкове који ће настати после дужег времена, а односе се на садашње учинке.

Изузетно од одредбе става 1. тачка 3. овог члана, банке и друге финансијске организације могу у корист дугорочних резервисања вршити и појединачне резервације за ризике по основу пласмана.

Дугорочна резервисања за трошкове и ризике из става 1. овог члана процењују се у висини очекиваних издатака по њиховом основу.

Процена дугорочних резервисања из става 1. овог члана врши се на основу општег акта, техничке и књиговодствене документације, утврђене рачуноводствене политике и другог акта којим се утврђује висина дугорочних резервисања, а за инвестиционо одржавање и на основу дугорочног плана.

Члан 47.

Дугорочна резервисања за ризике односе се на трошкове који ће се с великом извесношћу јавити у наредним годинама (трошкови гарантног рока дужег од једне године, део задржаних кауција и депозита за посао извршен квалитетно и у року и сл.), а за које је остварен приход у пуном износу.

Дугорочна резервисања за ризике односе се и на могуће губитке у будућности по основу дугорочних недоспелих финансијских пласмана, недоспелих потраживања, издатих гаранција и других јемстава.

Дугорочна резервисања за ризике прате се по врстама, а њихово смањење односно укидање ставља се у корист прихода ако се ради о једнократном резервисању, а ако се ради о континуираном резервисању, умањује се износ потребних дугорочних резервисања по билансу за текућу годину.

Изузетно од одредбе става 3. овог члана, неискоришћени део дугорочних резервисања ставља се у корист прихода.

У дугорочна резервисања за ризике укључују се и износи за евентуални отпис улагања у доњи строј железничких и других пруга, путева, аеродрома, улица, тргова, паркова и других изграђених јавних површина код којих се очекује престанак коришћења, као и осталих улагања из члана 32. тач. 2. и 3. овог закона код којих се такође очекује престанак коришћења.

Члан 48.

Дугорочна резервисања за обнављање земљишта врше се у износу потребним да би се земљиште користило у сврхе за које је намењено, односно да би се после коришћења довело у првобитно стање, као и да би се спречило настајање штета, а ако су штете ипак настале – да би се отклониле (површински копови, депоније јаловине и пепела, зарушавање јамских копова и сл.).

Потребан износ дугорочних резервисања за обнављање (репродукцију) шума издваја се из оствареног укупног прихода у висини одређеној општим актом правног лица, а најмање у висини 15% од вредности посечене дрвне масе према тржишним ценама на најближем продајном месту (камионски пут, железничка станица, пловни објекат и сл.).

Средства за репродукцију шума служе за одржавање и заштиту постојећих шума, обнављање посечених шума и отварање постојећих шума за експлоатацију или другу намену којој шуме служе, као и за друге потребе газдовања шумама прописане законом.

9) Обавезе

Члан 49.

Обавезама, у смислу овог закона, сматрају се дугорочне обавезе (обавезе према повезаним правним лицима и правним лицима са узајамним учешћем, дугорочни кредити, обавезе по дугорочним хартијама од вредности и остале дугорочне обавезе), краткорочне финансијске обавезе (обавезе према повезаним правним лицима и правним лицима са узајамним учешћем, краткорочни кредити и остале краткорочне финансијске обавезе), краткорочне обавезе из пословања (добављачи и остале обавезе из пословања) и остале краткорочне обавезе.

Краткорочним обавезама сматрају се обавезе које доспевају у року до годину дана, од дана чинидбе, односно од дана годишњег биланса.

Обавезе се процењују у висини номиналне вредности проистекле из одговарајуће пословне и финансијске трансакције, односно у висини очекиване исплате по том основу ако је она виша.

Смањење обавеза по основу закона, ванпарничног поравнања и сл. врши се директним отписивањем.

Обавезе у инострану валути процењују се по курсу стране валуте на дан билансирања.

Члан 50.

Правно лице директно отписује краткорочне обавезе по истеку рока застарелости у корист ванредних прихода.

Обавезе по основу хартија од вредности исправљају се индиректно у пословним књигама за износе камата које се односе на будући период.

10) Пасивна временска разграничења

Члан 51.

У оквиру пасивних временских разграничења исказују се унапред наплаћени, односно обрачунати приходи и трошкови текућег периода за које није примљена исправа или кад обавеза плаћања настаје у будућем периоду.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, у пасивна временска разграничења могу се укључити и расходи камата које доспевају за плаћање и у периоду дужем од 12 месеци.

4. Процењивање позиција биланса успеха

Члан 52.

Биланс успеха садржи:

- 1) пословне приходе, расходе и резултат;
- 2) финансијске приходе, расходе и резултат;
- 3) непословне и ванредне приходе, расходе и резултат;
- 4) ревалоризационе приходе, ревалоризационе расходе и резултат;
- 5) резултат правног лица.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, биланс успеха правних лица који остварују јавне приходе садржи и биланс јавних прихода и јавних расхода на основу закона.

1) Пословни приходи и расходи

Члан 53.

Пословне приходе чине приходи од продаје робе, производа и услуга, приходи од активирања учинака, приходи од субвенција, дотација, регреса, компензација и повраћаја дажбина по основу продаје робе, производа и услуга, приходи од доприноса и чланарина и други пословни приходи који су обрачунати у књиговодственој исправи, независно од времена наплате.

Приходима од активирања учинака сматрају се приходи по основу употребе робе, производа и услуга за: нематеријална улагања, основна средства, материјал и резервне делове, прираст основног стада и сопствени транспорт набавке материјала и робе, укључујући и трошкове утовара, истовара и сл.

Пословни приходи увећавају се или умањују за промену стања залиха недовршене производње и готових производа, при изради годишњег и полугодишњег рачуна, обрачунатих у складу са чланом 41. овог закона.

Пословне приходе у банкама и другим финансијским организацијама чине приходи финансијског и оперативног пословања банке, укључујући и добитке од продаје хартија од вредности.

Пословним приходима организација за осигурање сматрају се и приходи од премије осигурања, саосигурања и реосигурања.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, пословним приходима за правна лица која се финансирају из јавних прихода или других наменских извора сматрају се дозначена средства.

Члан 54.

Пословне расходе чине расходи директног материјала и робе и други пословни расходи (трошкови осталог материјала, производне услуге, резервисања, амортизација, нематеријални трошкови, порези и доприноси правног лица независно од резултата, бруто зараде и остали лични расходи), независно од момента плаћања.

Пословне расходе у банкама и другим финансијским организацијама чине расходи из финансијског и оперативног пословања.

Пословним расходима у банкама и другим финансијским организацијама сматрају се и процењени расходи по основу исправке вредности пласмана у висини вероватних губитака, расходи за могућа смањења вредности пласмана или повећања вредности обавеза, као и губици по основу продаје хартија од вредности.

Пословним расходима у организацијама за осигурање сматрају се и накнаде штете по уговору о осигурању, саосигурању и реосигурању, као и дугорочна резервисања у складу са савезним законом.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, пословним расходима за правна лица чије се пословање финансира из јавних прихода или других наменских извора сматрају се извршене исплате за намене предвиђене предрачуном, програмом и финансијским планом.

2) Финансијски приходи и расходи

Члан 55.

Финансијске приходе чине приходи од камата, реализованих курсних разлика и дивиденди, остварени из односа са повезаним правним лицима, правним лицима са узајамним учешћем и с другим правним лицима, као и остали финансијски приходи.

Члан 56.

Финансијске расходе чине расходи по основу камата и реализованих курсних разлика, настали из односа с повезаним правним лицима, правним лицима са узајамним учешћем и с другим правним лицима, као и остали финансијски расходи.

3) Непословни и ванредни приходи и расходи

Члан 57.

Непословне и ванредне приходе чине добици од продаје основних средстава и нематеријалних улагања, добици од продаје дугорочних хартија од вредности и учешћа, добици од продаје материјала, приходи из ранијих година, вишкови, приходи од смањења обавеза, приходи од укидања неискоришћених дугорочних резервисања и остали ванредни приходи, ако овим законом није другачије одређено.

Члан 58.

Непословне и ванредне расходе чине губици по основу продаје и расходовања основних средстава и нематеријалних улагања, губици по основу продаје дугорочних хартија од вредности и учешћа, губици од продаје материјала, расходи из ранијих година, мањкови, отписи потраживања, отписи залиха, ванредни отписи основних средстава и нематеријалних улагања, расходи од дугорочних резервисања за ризике и остали непословни и ванредни расходи, ако овим законом није другачије одређено.

4) Ревалоризациони приходи и расходи

Члан 59.

Ревалоризационе приходе и расходе чине ефекти ревалоризације у складу са одредбама овог закона.

5) Резултат

Члан 60.

Резултат правног лица је збир или разлика пословног резултата, резултата финансирања, непословног и ванредног резултата и резултата ревалоризације и исказује се као добитак, односно као вишак прихода или као губитак.

Нето добитак је разлика између добитка и обрачунатог пореза на добитак.

Нето губитак је збир губитка и пореза на добитак.

6) Ревалоризација

Члан 61.

Ако годишњи раст цена на мало, односно кумулативни раст цена на мало од последње ревалоризације износи више од 10%, правно лице ревалоризује, на дан састављања полугодишњег и годишњег рачуна, по бруто принципу, неуплаћени уписани капитал, нематеријална улагања, основна средства, учешћа у капиталу других правних лица, финансијске пласмане и потраживања и обавезе исказане у иностраној валути, племените метале и предмете од племенитих метала и капитал.

Предузећа, задруге, банке и друге финансијске организације и организације за осигурање могу одлучити да ревалоризују и залихе материјала и готових производа на дан састављања полугодишњег и годишњег рачуна ако је за обрачун излаза са залиха коришћена ЛИФО-метода.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана правна лица чије се пословање финансира из јавних прихода, или других наменских извора ревалоризују, на дан састављања полугодишњег и годишњег рачуна, по бруто принципу, само нематеријална улагања и основна средства у корист капитала.

Начин ревалоризације прописује савезни орган надлежан за послове финансија.

Начин ревалоризације за установе и јединице Војске Југославије прописује савезни орган надлежан за послове одбране.

Члан 62.

Ревалоризација из члана 61. овог закона врши се применом стопе раста цена на мало, осим:

1) земљишта, ако је позната његова тржишна вредност која се сматра ревалоризованом вредношћу;

2) шуме, чија се процењена вредност према одредбама члана 38. став 2. овог закона сматра ревалоризованом вредношћу;

3) основног стада, чија се вредност процењује по тржишним ценама, а износ ревалоризације утврђује као разлика између те вредности и вредности у књиговодству после утврђивања прихода по основу прираста основног стада;

4) финансијских пласмана, хартија од вредности и потраживања и обавеза исказаних у иностраној валути, чија се процењена вредност по курсу стране валуте сматра ревалоризованом вредношћу;

5) племенитих метала и предмета од племенитих метала чија се процењена вредност, према одредбама члана 43. став 4. овог закона, сматра ревалоризованом вредношћу;

6) капитала, ако је поред капитала у динарима уложен и капитал у иностраној валути по уговору, када се ревалоризација укупног капитала врши по курсу стране валуте.

Члан 63.

Обрачунати износи ревалоризације из члана 61. ст. 1. и 2. овог закона представљају ревалоризациони расход, односно ревалоризациони приход.

На терет ревалоризационих расхода, односно у корист ревалоризационих прихода исказује се и обрачуната ревалоризација финансијских пласмана и потраживања и обавеза у динарима ако је обавеза ревалоризације утврђена уговором.

Позитиван резултат ревалоризације (вишак ревалоризационих прихода над ревалоризационим расходима) исказује се у билансу успеха најмање у висини губитка који би без тога настао, а остатак правно лице може усмерити у дугорочна резервисања за одржавање капитала најдуже на рок од три године.

Укидање дугорочних резервисања из става 3. овог члана врши се у корист ревалоризационих прихода, најмање у износу једне трећине годишњег резервисања, односно и више ако би без тога у билансу успеха био исказан губитак.

Члан 64.

Савезни орган надлежан за послове статистике утврђује и објављује у „Службеном листу СРЈ”:

1) месечни коефицијент раста цена на мало – до 10. у месецу за претходни месец;

2) коефицијент раста цена на мало од почетка године до краја месеца – до 10. у месецу за претходни месец;

3) коефицијент просечног месечног раста цена на мало од почетка године до краја месеца – до 10. у месецу за претходни месец;

4) коефицијент раста цена на мало од сваког месеца у години до краја године – до 10. јануара за претходну годину;

5) коефицијент раста цена на мало у односу на исти месец претходне године – до 10. у месецу за претходни месец.

Члан 65.

Народна банка Југославије објављује у „Службеном листу СРЈ” цене племенитих метала на основу просечних цена са три до пет највећих светских берзи:

1) на дан 31. децембра претходне године до 10. јануара текуће године;

2) на дан 30. јуна до 10. јула текуће године.

VI. ПОВЕРАВАЊЕ ЈАВНИХ ОВЛАШЋЕЊА САВЕЗУ РАЧУНОВОЂА И РЕВИЗОРА ЈУГОСЛАВИЈЕ

Члан 66.

Савез рачуновођа и ревизора Југославије (у даљем тексту: Савез) врши следећа јавна овлашћења:

1) доноси рачуноводствене стандарде;

2) доноси програм за полагање испита за стицање стручних звања и утврђује накнаду за полагање испита;

3) образује Комисију за полагање испита и спроводи полагање испита за стицање стручних звања;

4) образује Комисију за признавање стручних звања;

5) издаје исправу о стицању или признавању стручних звања и утврђује накнаду за признавање стручних звања;

6) води именик стручних звања.

За вршење јавних овлашћења која су овим законом поверена Савезу, статутом Савеза утврђује се начин извршења тих овлашћења, као и органи надлежни за њихово извршење.

Члан 67.

Надзор над вршењем јавних овлашћења Савеза врши савезни орган надлежан за послове финансија.

Ако савезни орган надлежан за послове финансија утврди да се јавна овлашћења не врше у складу са овим законом, наложиће да се утврђене неправилности отклоне у одређеном року.

Ако Савез не отклони утврђене неправилности у одређеном року, савезни орган надлежан за послове финансија обавестиће о томе Савезну владу и предложиће предузимање одговарајућих мера.

Савезна влада даје сагласност на део Статута Савеза који се односи на вршење јавних овлашћења и на износ накнаде из члана 66. став 1. тач. 2. и 5. овог закона.

Савез подноси Савезној влади годишњи извештај о вршењу јавних овлашћења најдоцније до 31. марта текуће године за претходну годину.

VII. ДОСТАВЉАЊЕ РАЧУНОВОДСТВЕНИХ ИЗВЕШТАЈА И ЊИХОВО ОБЕЛОДАЊИВАЊЕ

Члан 68.

Правно лице доставља Народној банци Југославије – Заводу за обрачун и плаћања полугодишњи рачун – до краја јула текуће године, а годишњи рачун – до краја фебруара текуће године за претходну годину.

Консолидовани рачун правно лице доставља Народној банци Југославије – Заводу за обрачун и плаћања у року од 30 дана од дана истека рока за достављање годишњег рачуна.

Правно лице које годишњи рачун саставља по одредбама члана 10. ст. 2. до 4. овог закона, доставља га Народној банци Југославије – Заводу за обрачун и плаћања у року од 60 дана од дана када је годишњи рачун састављен.

Изузетно од одредаба ст. 1. и 3. овог члана, Додатни рачуноводствени извештај – Анекс који правно лице саставља у складу са чланом 2. овог закона доставља се у року од 30 дана од дана истека рока из ст. 1. и 3. овог члана.

Члан 69.

Народна банка Југославије – Завод за обрачун и плаћања дужна је да заинтересованом правном лицу или физичком лицу омогући добијање копије делова или целих рачуноводствених извештаја и извештаја о пословању правног лица.

VIII. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 70.

Новчаном казном од 45.000 до 450.000 нових динара казниће се за привредни преступ правно лице:

1) ако одредбе овог закона не примењује на предузећа и друге облике организовања за обављање делатности или услуга основане у иностранству (члан 2);

2) ако се не разврста у мала, средња и велика предузећа по прописаним критеријумима (члан 3);

3) ако пословне књиге не води по систему двојног књиговодства и на начин предвиђен овим законом (члан 5);

4) ако вођење пословних књига и састављање рачуноводствених извештаја повери лицу које не испуњава услове предвиђене овим законом или ако општим актом не утврди стручно звање тог лица (члан 6);

5) ако књижење у пословним књигама не врши на основу књиговодствене исправе или не обезбеди контролу књиговодствених исправа или књиговодствену исправу не доставља на књижење у прописаном року (чл. 7. и 8);

6) ако не донесе општи акт или тим актом не уреди сва питања у складу са овим законом (члан 9. ст. 1. и 2);

7) ако не обезбеди систем интерних рачуноводствених контрола и заштиту од брисања прокњижених пословних промена (члан 9. став 3);

8) ако стање имовине, капитала и обавеза, као и резултат пословања не исказе у годишњем рачуну и полугодишњем рачуну на утврђени дан и на прописаним обрасцима (чл. 10. и 11);

9) ако не састави консолидовани годишњи рачун (члан 12. став 1);

10) ако не чува уредно пословне књиге, књиговодствене исправе и рачуноводствени софтвер или ако за њих не одреди одговорно лице (члан 20);

11) ако не чува пословне књиге и књиговодствене исправе на начин и према роковима утврђеним овим законом (члан 21);

12) ако стање промета и стање главне књиге не усклађује са дневником и помоћну књигу са главном књигом пре састављања полугодишњих и годишњих рачуна, односно пре пописа (члан 24. став 1);

13) ако не врши попис према одредбама овог закона (члан 24. ст. 2. до 5. и члан 25. став 1);

14) ако не врши процењивање позиција биланса стања на начин и по поступку прописаним овим законом и рачуноводственим стандардима (чл. 26. до 51);

15) ако не врши процењивање позиција биланса успеха на начин и по поступку прописаним овим законом и рачуноводственим стандардима (чл. 52. до 60);

16) ако не врши ревалоризацију на начин и по поступку предвиђеним овим законом (чл. 61. до 63);

17) ако не доставља рачуноводствене извештаје и извештаје о пословању према одредбама овог закона (члан 68).

За радње из става 1. овог члана казниће се за привредни преступ и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 3.000 до 30.000 нових динара.

За радње из става 1. овог члана казниће се за привредни преступ и одговорно лице у савезном органу и организацији, органу и организацији републике чланице и јединици локалне самоуправе новчаном казном од 3.000 до 30.000 нових динара.

Члан 71.

Новчаном казном од 15.000 до 150.000 нових динара, казниће се за прекршај правно лице ако по завршетку пословне године, односно по престанку коришћења после књижења свих пословних промена, не закључи пословне књиге (члан 19. ст. 1. и 2).

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 900 до 9.000 нових динара.

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај и одговорно лице у савезном органу и организацији, органу и организацији републике чланице и јединици локалне самоуправе, новчаном казном од 900 до 9.000 нових динара.

IX. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 72.

Савез рачуновођа и ревизора Југославије ће, у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона, признати лицима која имају 15 година радног искуства у рачуноводству, од чега најмање 5 година на пословима самосталног вођења пословних књига и састављања рачуноводствених извештаја следећа стручна звања:

1) овлашћени рачуновођа – лицима која имају високу школску спрему економског смера;

2) самостални рачуновођа – лицима која имају вишу школску спрему економског смера;

3) рачуновођа – лицима која имају средњу школску спрему економског смера.

Лица из става 1. овог члана подносе захтев за признавање стручног звања, с тим што морају испуњавати и услове предвиђене у члану 6. став 2, тач. 1. и 3. овог закона.

Савез рачуновођа и ревизора Југославије ће лицима која су испунила услове из ст. 1. и 2. овог члана издати исправу о стеченом стручном звању и уписати их у именик стручних звања.

Лица која су до дана ступања на снагу овог закона стекла стручно звање рачуновођа, самостални рачуновођа и овлашћени рачуновођа уписују се у именик стручних звања код Савеза рачуновођа и ревизора Југославије.

Члан 73.

Одговорно лице за вођење пословних књига и састављање рачуноводствених извештаја које не испуњава услове у погледу стручног звања из члана 6. овог закона може да обавља те послове најдуже 3 године од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 74.

Средња и велика правна лица која састављају Биланс токова готовине у складу са чланом 11. став 2. овог закона дужна су да тај Биланс достављају уз рачуноводствене извештаје почев од годишњег рачуна за 1998. годину.

Члан 75.

Прописи за извршавање овог закона донеће се у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 76.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о рачуноводству („Службени лист СРЈ”, бр. 18/93, 24/93, 24/94 и 12/95) и члан 48. Закона о изменама савезних закона којима су одређене новчане казне за привредне преступе и прекршаје („Службени лист СРЈ”, бр. 28/96).

Члан 77.

Овај закон се не примењује на састављање рачуноводствених извештаја за 1996. годину.

Члан 78.

Овај закон ступа на снагу 1. јануара 1997. године.

576.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, издајем

У К А З**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЈАВНОМ ПРЕДУЗЕЊУ „ЈУГОИМПОРТ-СДПР”**

Проглашава се Закон о Јавном предузећу „Југоимпорт-СДПР”, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 27. септембра 1996. године и на седници Већа република од 27. септембра 1996. године.

ПР бр. 291
27. септембра 1996. године
Београд

Председник
Савезне Републике
Југославије,
Зоран Лилић, с.р.

ЗАКОН**О ЈАВНОМ ПРЕДУЗЕЊУ „ЈУГОИМПОРТ-СДПР”**

Члан 1.

Оснива се Јавно предузеће „Југоимпорт-СДПР”.

Члан 2.

Јавно предузеће „Југоимпорт-СДПР” (у даљем тексту: Југоимпорт-СДПР Ј.П.) обавља делатност, односно послове од општег интереса у области спољнотрговинског промета наоружања и војне опреме.

Члан 3.

Југоимпорт-СДПР Ј.П. има својство правног лица.
Скраћени назив фирме је: „Југоимпорт-СДПР Ј.П.”
Седиште Југоимпорта-СДПР Ј.П. је у Београду.

Члан 4.

Делатност, односно послови од општег интереса у области спољнотрговинског промета наоружања и војне опреме које обавља Југоимпорт-СДПР Ј.П. су:

1) извоз и увоз наоружања и војне опреме, односно опреме за производњу наоружања и војне опреме, полупроизвода, склопова, делова, сировина и репродукционог материјала који се користе за производњу наоружања и војне опреме;

2) пословно-техничка сарадња, производна кооперација, прибављање и уступање имовинских права по основу технологије у области производње наоружања и војне опреме;

3) пројектовање, изградња и опремање капацитета за производњу наоружања и војне опреме и других војних објеката у иностранству;

4) заступање страних фирми, посредовање, ремонт и друге услуге у спољнотрговинском промету наоружања и војне опреме.

Југоимпорт-СДПР Ј.П. може да обавља и друге делатности одређене статутом ако њихово обављање не доводи у питање потпуно и благовремено извршавање делатности, односно послова из става 1. овог члана.

Члан 5.

Југоимпорт-СДПР Ј.П. послује средствима у државној својини.

Члан 6.

На рад и пословање Југоимпорта-СДПР Ј.П. примењују се одредбе савезног закона којим се уређује правни положај предузећа, ако овим законом није друкчије уређено и одредбе савезног закона којим се уређују производња и промет наоружања и војне опреме.

Члан 7.

Југоимпорт-СДПР Ј.П. има статут.

Статут садржи одредбе о:

- 1) фирми и седишту;
- 2) делатности;
- 3) органима Југоимпорта-СДПР Ј.П., делокругу, одговорности и начину одлучивања органа;
- 4) деловима Југоимпорта-СДПР Ј.П. који имају одређена овлашћења у правном промету;
- 5) заступању Југоимпорта-СДПР Ј.П.;
- 6) расподели добити и сношењу губитака;
- 7) начину располагања имовином и коришћења имовине;
- 8) средствима резерви;
- 9) фондовима;
- 10) планирању;
- 11) општим актима и начину њиховог доношења;
- 12) заштити животне средине;
- 13) статусним променама и промени облика организовања Југоимпорта-СДПР Ј.П.;
- 14) поступку измене статута;
- 15) другим питањима од значаја за рад и пословање Југоимпорта-СДПР Ј.П. и за остваривање права, обавеза и одговорности запослених у Југоимпорту-СДПР Ј.П.

Члан 8.

Органи Југоимпорта-СДПР Ј.П. су управни одбор, директор и надзорни одбор.

Члан 9.

Управни одбор има председника и осам чланова.

Три члана управног одбора бирају се из реда запослених у Југоимпорту-СДПР Ј.П.

Мандат чланова управног одбора траје пет година уз могућност поновног именовања, односно избора.

Члан 10.

Управни одбор:

- 1) доноси статут;
- 2) утврђује пословну политику;
- 3) усваја годишњи финансијски план;
- 4) усваја годишњи и периодичне извештаје о пословању;
- 5) усваја годишњи обрачун и периодичне обрачуне;
- 6) доноси план развоја и програм рада;
- 7) одлучује о расподели добити и сношењу губитака;
- 8) даје смернице директору за остваривање пословне политике;
- 9) одлучује о статусним променама и промени облика организовања Југоимпорта-СДПР Ј.П.;
- 10) доноси одлуке о оснивању представништава у иностранству и нових предузећа;
- 11) одлучује о пословној сарадњи и повезивању са другим предузећима;
- 12) доноси инвестиционе одлуке;
- 13) доноси акт о организацији и систематизацији радних места и друге опште акте утврђене статутом;
- 14) доноси пословник о свом раду;
- 15) обавља и друге послове утврђене законом и статутом.

Члан 11.

Директор Југоимпорта-СДПР Ј.П.:

- 1) заступа Југоимпорт-СДПР Ј.П.;
- 2) организује и води пословање Југоимпорта-СДПР Ј.П.;
- 3) стара се о законитости и одговара за законитост рада Југоимпорта-СДПР Ј.П.;
- 4) предлаже план развоја и програм рада;

5) извршава одлуке управног одбора и предузима мере за њихово спровођење;

6) именује и разрешава раднике са посебним овлашћењима и одговорностима;

7) обавља и друге послове утврђене законом и статутом.

Мандат директора Југоимпорта-СДПР Ј.П. траје пет година, уз могућност поновног именовања.

Члан 12.

Надзорни одбор има председника и два члана.

Један члан надзорног одбора бира се из реда запослених у Југоимпорту-СДПР Ј.П.

Мандат чланова надзорног одбора траје пет година, уз могућност поновног именовања, односно избора.

Члан 13.

Надзорни одбор:

1) врши надзор над законитошћу рада директора и управног одбора Југоимпорта-СДПР Ј.П.;

2) прегледа годишњи обрачун и периодичне обрачунае и утврђује да ли су сачињени у складу са прописима;

3) утврђује да ли се пословне књиге и друга документа воде уредно и у складу са прописима;

4) извештава о годишњим рачуноводственим исказима и извештајима о пословању Југоимпорта-СДПР Ј.П. који се подносе Савезној влади;

5) даје мишљења о предлозима за расподелу добити;

6) разматра извештаје ревизора;

7) доноси пословник о свом раду;

8) обавља и друге послове утврђене законом и статутом.

Члан 14.

Савезна влада именује и разрешава председника и чланове управног одбора, директора и председника и члана надзорног одбора, осим чланова који се бирају из реда запослених у Југоимпорту-СДПР Ј.П.

Члан 15.

Савезна влада даје сагласност на: статут, план развоја и програм рада, повећање и смањење основног капитала, прибављање и отуђење непокретности, годишњи, финансијски план, инвестиционе одлуке утврђене статутом, статусне промене, оснивање нових предузећа и промену облика организовања Југоимпорта-СДПР Ј.П.

Југоимпорт-СДПР Ј.П. подноси Савезној влади годишњи извештај о раду и пословању, уз који прилаже извештај надзорног одбора и годишњи обрачун, до 31. марта текуће године за претходну годину.

Савезна влада може захтевати подношење извештаја и о појединим питањима у вези са радом и пословањем Југоимпорта-СДПР Ј.П.

Члан 16.

Југоимпорт-СДПР Ј.П. се може организовати као акционарско друштво у складу са савезним законом којим се уређује правни положај предузећа, с тим да удео државног капитала не може бити мањи од 51%.

Члан 17.

Надзор над радом Југоимпорта-СДПР Ј.П. у обављању делатности, односно послова од општег интереса утврђених овим законом врши надлежни савезни орган.

У случају поремећаја у пословању, односно вршењу делатности од општег интереса, надлежни савезни орган упозориће о томе Југоимпорт-СДПР Ј.П. и утврдити рок за отклањање тих поремећаја.

Ако Југоимпорт-СДПР Ј.П. не отклони поремећаје у пословању, односно обављању делатности од општег интереса у утврђеном року, Савезна влада може:

1) наложити обављање делатности, односно извршење послова од општег интереса;

2) обуставити од извршења акт Југоимпорта-СДПР Ј.П. који је супротан закону и доводи у питање обављање делатности, односно послова од општег интереса;

3) наложити радно ангажовање запослених ради уредног и непрекидног обављања делатности, односно послова од општег интереса;

4) разрешити директора, односно председника и чланове управног одбора и надзорног одбора;

5) предузети друге мере утврђене законом којима се утврђују услови и начин обављања делатности, односно послова од општег интереса.

Члан 18.

У Југоимпорту-СДПР Ј.П. могу се ангажовати професионални официри и професионални подофицири Војске Југославије.

О ангажовању професионалних официра и професионалних подофицира Војске Југославије Југоимпорт-СДПР Ј.П. закључује уговор са надлежним савезним органом.

Члан 19.

Југоимпорт-СДПР Ј.П. преузима послове и имовину, укључујући и имовину представништава и предузећа које је Савезна дирекција за промет производа са посебном наменом основала у иностранству, односно у земљи, са билансним стањем на дан ступања на снагу овог закона, као и запослене и сва права и обавезе Савезне дирекције за промет производа са посебном наменом.

Савезна дирекција за промет производа са посебном наменом престаје уписом Југоимпорта-СДПР Ј.П. у судски регистар.

Члан 20.

Савезна влада именује председника и чланове управног одбора, председника и чланове надзорног одбора и директора Југоимпорта-СДПР Ј.П. у року од 45 дана од дана ступања на снагу овог закона.

До именовања председника и чланова управног одбора, надзорног одбора и директора Југоимпорта-СДПР Ј.П. њихове функције обављаће досадашњи органи Савезне дирекције за промет производа са посебном наменом.

Управни одбор дужан је да у року од 45 дана од дана именовања донесе статут и акт о организацији и систематизацији радних места.

Члан 21.

Даном ступања на снагу овог закона престају да важе Закон о Савезној дирекцији за промет производа са посебном наменом („Службени лист СФРЈ”, бр. 11/91) и Закон о престанку важења Закона о Савезној дирекцији за промет производа са посебном наменом („Службени лист СРЈ”, бр. 26/95, 61/95 и 28/96).

Члан 22.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

577.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, издајем

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О САВЕЗНИМ ЈАВНИМ УСТАНОВАМА

Проглашава се Закон о савезним јавним установама, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 27. септембра 1996. године и на седници Већа република од 27. септембра 1996. године.

ПР бр. 292
27. септембра 1996. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије,
Зоран Лилић, с. р.

ЗАКОН

О САВЕЗНИМ ЈАВНИМ УСТАНОВАМА

Предмет закона

Члан 1.

(1) Овим законом уређује се правни положај јавних установа које оснива Савезна Република Југославија (у даљем тексту: савезне јавне установе) ради обављања делатности или услуга, односно послова (у даљем тексту: делатност) од интереса за остваривање надлежности Савезне Републике Југославије.

(2) Одредбе овог закона не односе се на војне установе.

Појам савезне јавне установе**Члан 2.**

(1) Савезном јавном установом, у смислу овог закона, сматра се сваки облик организовања (научни институт, истраживачки и други центри, агенција, јавно гласило или друга установа) основан за стално обављање делатности од интереса за остваривање надлежности Савезне Републике Југославије, а за потребе савезних органа и организација.

(2) Савезна јавна установа не обавља делатност ради стицања добити.

Правни субјективитет**Члан 3.**

(1) Савезна јавна установа је правно лице.

(2) Савезна јавна установа може статутом утврдити да одређени њен део има одређена овлашћења у правном промету, као и посебан обрачун резултата пословања и посебан подрачун у складу са савезним законом.

(3) Део савезне јавне установе нема својство правног лица.

Делатност**Члан 4.**

(1) Делатности које врше савезне јавне установе су од општег интереса.

(2) Савезне јавне установе оснивају се ради:

- обављања стручних и техничких послова у вези са извршавањем обавеза Савезне Републике Југославије које произлазе из савезних закона, других савезних прописа и општих аката, као и потврђених и објављених међународних уговора;
- обављања научних и других истраживања од значаја за рад савезних органа и организација;
- обавештавања јавности о догађајима у Савезној Републици Југославији и свету, као и остваривања других видова јавног информисања;
- стварања услова за коришћење и заштиту културно-историјских добара од интереса за остваривање надлежности Савезне Републике Југославије;
- обављања других делатности чије је вршење нужан услов за остваривање надлежности Савезне Републике Југославије.

(3) Делатности из става 2. овог члана обављају се на начин којим се обезбеђује стално, уредно и под једнаким условима доступно њихово вршење за потребе савезних органа и организација.

(4) Савезна јавна установа може, у складу са својом делатношћу, обављати услуге и послове за потребе и других корисника, ако тиме не доводи у питање потпуно и благовремено вршење делатности ради које је основана.

Оснивање**Члан 5.**

(1) Акт о оснивању савезне јавне установе доноси Савезна влада.

(2) Акт о оснивању савезне јавне установе садржи одредбе о:

- 1) називу и седишту установе;
- 2) делатности установе;
- 3) правима, обавезама и одговорностима оснивача према установи и установе према оснивачу;
- 4) органима и њиховом делокругу;
- 5) заступању установе;
- 6) обезбеђивању средстава за почетак рада установе;
- 7) начину финансирања обављања делатности установе;
- 8) начину остваривања стручног и управног надзора над установом;
- 9) облицима одговорности установе за обавезе у правном промету;
- 10) другим питањима која су прописана овим законом.

Обавеза регистрације**Члан 6.**

(1) Оснивање савезне јавне установе и организовање њеног дела који има одређена овлашћења у правном промету пријављује се, ради уписа у регистар, код надлежног суда.

(2) Део установе који има одређена овлашћења у правном промету, уписује се у регистар према седишту установе, а део установе који обавља послове из делатности установе у месту ван њеног седишта – и у регистар према месту обављања тих послова.

(3) Пријаву за упис у регистар из ст. 1. и 2. овог члана подноси лице овлашћено за заступање, у року од 15 дана од дана доношења акта о оснивању.

(4) Извршена регистрација, као и њене промене објављују се у „Службеном листу СРЈ”.

(5) Уписом у регистар код надлежног суда савезна јавна установа стиче својство правног лица.

Органи**Члан 7.**

(1) Органи савезне јавне установе су: савет, директор и надзорни одбор.

(2) Оснивач управља савезном јавном установом у складу са актом о оснивању, односно статутом установе.

(3) Представници запослених чине трећину савета и надзорног одбора савезне јавне установе.

(4) Мандат чланова савета, надзорног одбора и директора савезне јавне установе траје пет година, уз могућност поновног избора.

(5) Председника и чланове савета, директора и председника и чланове надзорног одбора именује и разрешава Савезна влада, осим чланова савета и надзорног одбора који се бирају из реда запослених.

(6) Број и начин избора органа савезне јавне установе уређује се оснивачким актом и статутом.

Савет**Члан 8.**

(1) Савет савезне јавне установе чине представници оснивача и запослених у савезној јавној установи.

(2) Број и начин избора чланова савета уређује се статутом установе.

(3) Савет савезне јавне установе:

- 1) доноси статут;
- 2) утврђује пословну и развојну политику;
- 3) усваја годишњи обрачун и периодичне обрачуне;
- 4) доноси програме из члана 17. овог закона;
- 5) усваја годишње извештаје о пословању;
- 6) доноси годишњи финансијски план;
- 7) одлучује о распоређивању вишка прихода над расходима и покрићу губитака;
- 8) одлучује о промени обављања делатности, као и промени седишта;
- 9) одлучује о статусним променама и о престанку установе;
- 10) доноси акт о организацији и систематизацији радних места и друге опште акте утврђене статутом;
- 11) одлучује о другим питањима утврђеним актом о оснивању и статутом.

Директор**Члан 9.**

Директор савезне јавне установе:

- 1) заступа установу;
- 2) организује рад у установи и руководи тим радом;
- 3) извршава одлуке савета и предузима мере за њихово спровођење;
- 4) стара се о законитости рада и одговара за законитост рада установе и коришћење и располагање имовином установе;
- 5) врши друге послове утврђене статутом.

Надзорни одбор**Члан 10.**

(1) Надзорни одбор савезне јавне установе врши надзор над законитошћу рада савета и пословног органа, прегледа извештаје о пословању, билансима и пословној политици установе, контролише остваривање општег интереса и обавља друге послове утврђене статутом.

(2) Члан надзорног одбора не може бити лице које је члан савета установе, као ни други запослени у савезној јавној установи одређени статутом.

(3) Надзорни одбор, најмање једанпут годишње, обавештава савет установе и Савезну владу о резултатима извршеног надзора.

Стручни органи**Члан 11.**

Савезна јавна установа може имати и стручне органе (стручни савет, научно веће и сл.) кад је то предвиђено оснивачким актом, односно статутом.

Стручни надзор**Члан 12.**

(1) Надзор над обављањем делатности савезне јавне установе, у складу са правилима одговарајуће струке, (стручни надзор) спроводе органи те установе одређени актом о оснивању, односно статутом.

(2) Стручни надзор, ако је то савезним законом предвиђено, врше надлежни савезни органи и организације, а изузетно и овлашћене стручне организације.

(3) Вршење надзора из става 1. овог члана утврђује се статутом, односно другим општим актом.

Управни надзор**Члан 13.**

(1) Надлежни савезни орган врши управни надзор у погледу обављања делатности, односно послова савезне јавне установе који су од општег интереса и у вршењу тог надзора предузима мере за које је овлашћен савезним законом.

(2) О предузетим мерама из става 1. овог члана надлежни савезни орган дужан је да обавести оснивача.

(3) Против решења донетих у вршењу надзора из става 1. овог члана може се изјавити жалба Савезној влади у року од 15 дана од дана достављања решења.

(4) У вршењу надзора из става 1. овог члана надлежни савезни орган предложиће Савезној влади да обустави од извршења општи акт савезне јавне установе за који сматра да је супротан савезном закону или другом савезном пропису.

(5) У случају из става 4. овог члана, Савезна влада је дужна да у року од осам дана од дана доношења акта о обустави покрене поступак пред Савезним уставним судом. Ако то не учини у наведеном року, акт о обустави од извршења општег акта савезне јавне установе престаје да важи.

Распоређивање пословног резултата**Члан 14.**

(1) Вишак прихода над расходима из претходне године распоређује се за:

- 1) унапређивање обављања делатности;
- 2) резерве савезне јавне установе у висини која је утврђена статутом;
- 3) за друге намене утврђене статутом установе.

(2) На одлуку о распоређивању вишка прихода над расходима сагласност даје Савезна влада.

Општи и појединачни акти**Члан 15.**

(1) Општи акти савезне јавне установе су статут, правилник и одлука којом се на општи начин уређују одређена питања.

- (2) Статут је основни општи акт установе.
- (3) Статут садржи одредбе о:
 - 1) називу и седишту установе;
 - 2) делатности установе;
 - 3) начину обављања делатности и начину пружања услуга за потребе других корисника (члан 4. став 4);
 - 4) органима установе, њиховом саставу, начину избора и делокругу;
 - 5) заступању установе;
 - 6) облицима одговорности установе за обавезе у правном промету;
 - 7) расподелу вишка прихода над расходима установе;
 - 8) другим питањима значајним за савезну јавну установу.
- (4) Други општи акти савезне јавне установе морају бити у сагласности са статутом.
- (5) Појединачни акти које доносе органи и овлашћени појединци у установи, морају бити у складу с одговарајућим општим актом установе.

Извори средстава за обављање делатности**Члан 16.**

Средства за обављање делатности савезна јавна установа обезбеђује:

- 1) из прихода које оствари пружањем услуга;
- 2) из савезног буџета;
- 3) поклона и других прихода које оствари у складу са законом.

Обезбеђивање средстава у савезном буџету**Члан 17.**

(1) За извршавање послова од општег интереса ради којих је основана, савезна јавна установа најкасније до краја текуће године, утврђује годишњи програм вршења услуга за наредну годину, на који сагласност даје Савезна влада.

(2) На основу програма из става 1. овог члана савезна јавна установа закључује уговор са надлежним савезним органом, односно организацијом којим се утврђује обим послова које ће установа извршити, рокови за извршавање тих послова и висина накнаде.

(3) За послове који се обављају дугорочно закључује се оквирни уговор на основу програма који се за такве послове посебно утврђује, на који сагласност даје Савезна влада.

Цене услуге савезне јавне установе**Члан 18.**

Цену услуге одређује савезна јавна установа уз сагласност Савезне владе.

Накнаде које плаћају корисници**Члан 19.**

(1) Висина средстава која савезна јавна установа остварује продајом својих услуга утврђује се уговором између те установе и корисника, у складу са тарифом коју доноси савет установе уз сагласност Савезне владе.

(2) Цене услуга које нису предвиђене тарифом из става 1. овог члана утврђују се уговором између те установе и корисника.

Имовина**Члан 20.**

(1) Имовину савезне јавне установе чине право својине на непокретним и покретним стварима, новчана средства, хартије од вредности и друга имовинска права (у даљем тексту: средства), која установа користи, њима управља и располаже.

(2) Средства из става 1. овог члана су у државној својини.

(3) О прибављању, коришћењу и располагању средствима из става 1. овог члана одлучује орган савезне јавне установе одређен статутом установе.

(4) Савезна јавна установа, у обављању делатности користи, управља и располаже средствима под условима и на начин утврђен савезним законом.

Одлучивање о средствима**Члан 21.**

Савет савезне јавне установе, уз претходну сагласност Савезне владе, одлучује о:

- 1) прибављању и отуђењу непокретности;
- 2) давању у закуп непокретности које користи;
- 3) средствима за обављање делатности савезне јавне установе у иностранству.

Отуђивање средстава**Члан 22.**

Средства из имовине савезне јавне установе могу се отуђивати по тржишним условима, у складу са савезним законом.

Одговорност имовином установе**Члан 23.**

Савезна јавна установа одговара за своје обавезе целокупном имовином којом располаже.

Радни односи**Члан 24.**

(1) Права, обавезе и одговорности из радног односа запослени у савезним јавним установама остварују сходно закону о радним односима који се примењују на територији републике на којој се налази седиште савезне јавне установе.

(2) Ако је савезној јавној установи савезним законом поверено вршење одређеног јавног овлашћења, на запослене који врше та овлашћења примењују се одредбе савезног закона о положају запослених у органима и организацијама Савезне Републике Југославије.

Статусне промене и повезивање савезне јавне установе**Члан 25.**

Статусне промене и повезивање савезне јавне установе врше се уз претходну сагласност Савезне владе. Та сагласност се може дати само ако се тиме не доводи у питање остваривање општег интереса.

Санација и стечај савезне јавне установе**Члан 26.**

(1) Ако савезна јавна установа у обављању делатности од општег интереса исказе губитак, Савезна влада је дужна да обезбеди средства за његово покриће у оном делу који се односи на пружање услуга у обављању делатности од општег интереса предвиђених за остваривање програма из члана 17. овог закона.

(2) За отварање стечајног поступка над савезном јавном установом потребна је претходна сагласност Савезне владе.

(3) Ако Савезна влада не да сагласност за отварање стечајног поступка над савезном јавном установом дужна је да обезбеди исплату потраживања.

Престанак савезне јавне установе**Члан 27.**

(1) Савезна јавна установа престаје:

1) ако не испуњава прописане услове за обављање делатности;

2) ако се правноснажном судском одлуком утврди ништавост уписа у судски регистар;

3) ако јој је изречена мера забране обављања делатности због тога што не испуњава услове за обављање делатности, а у року одређеном у изреченој мери не испуни те услове, односно не промени обављање делатности.

(2) Савезна влада може донети одлуку о престанку савезне јавне установе ако:

1) не постоји више потреба за њеном делатношћу;

2) потребе за делатношћу установе могу да се остваре на рационалнији и економичнији начин поверавањем вршења делатности установе другом облику организовања;

3) не остварује утврђене циљеве и задатке због којих је установа основана.

(3) На основу акта о престанку савезне јавне установе спроводи се поступак ликвидације, у складу са законом.

Начин обезбеђивања општег интереса**Члан 28.**

(1) Општи интерес у обављању делатности савезних јавних установа обезбеђује Савезна влада давањем сагласности на: статут; програм рада; статусне промене и повезивање савезне јавне установе; промену обављања делатности од општег интереса; инвестиционе одлуке; годишњи финансијски план и одлуку о обављању делатности установе у иностранству; престанак савезне јавне установе и у другим случајевима предвиђеним овим законом.

(2) Савезна јавна установа подноси Савезној влади годишњи извештај о обављању делатности.

Посебне мере за заштиту општег интереса**Члан 29.**

(1) У случају поремећаја у обављању делатности савезне јавне установе који отежава остваривање општег интереса, Савезна влада може предузети мере којима се обезбеђују услови за несметан рад и пружање услуга установа, и то:

1) наложити вршење услуга у складу са условима и начином обављања делатности, односно послова од општег интереса утврђеним савезним законом и актом о оснивању;

2) обуставити од извршења акт установе који доводи у питање остваривање циља због којег је установа основана;

3) наложити радно ангажовање запослених у установи ради пружања услуга којима се остварује обављање делатности, односно послова од општег интереса у складу са савезним законом којим се уређује штрајк;

4) предузети друге мере утврђене савезним законом којим се уређује обављање делатности установе.

(2) Ако савезна јавна установа не отклони узроке поремећаја у обављању делатности од општег интереса у року који јој је одређен, Савезна влада може донети одлуку о престанку установе.

Примена других прописа**Члан 30.**

На савезне јавне установе сходно се примењују одредбе савезног закона којим се уређује правни положај предузећа, односно закона којим се уређује делатност коју обавља савезна јавна установа, а који се примењује на територији републике чланице на којој се налази седиште савезне јавне установе, ако овим законом није drukчије одређено.

Начин и рокови усклађивања**Члан 31.**

Закон о Институту за упоредно право („Службени лист СФРЈ”, бр. 24/74), Закон о Институту за међународну политику и привреду („Службени лист СФРЈ”, бр. 11/74), Закон о установи за одржавање поморских пловних путева („Службени лист СФРЈ”, бр. 50/74, 17/81, 3/88 и 46/88), Закон о установи за одржавање унутрашњих пловних путева („Службени лист СФРЈ”, бр. 50/74, 17/81 и 24/88), Закон о Југословенском регистру бродова („Службени лист СФРЈ”, бр. 6/89), Закон о Геомагнетском институту („Службени лист СФРЈ”, бр. 24/74) престају да важе 31. марта 1997. године.

Јавна гласила**Члан 32.**

Одлука о преузимању оснивачких права на јавним гласилима („Службени лист СФРЈ”, бр. 26/90) престаје да важи 31. марта 1997. године.

Ступање закона на снагу**Члан 33.**

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

578.

На основу члана 3. Закона о систему статистичких истраживања, Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 27. септембра 1996. године и на седници Већа република од 27. септембра 1996. године, донела је

ОДЛУКУ**О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О УТВРЂИВАЊУ ПРОГРАМА СТАТИСТИЧКИХ ИСТРАЖИВАЊА У ПЕРИОДУ ОД 1996. ДО 2000. ГОДИНЕ**

1. У Одлуци о утврђивању Програма статистичких истраживања у периоду од 1996. до 2000. године („Службени лист СРЈ”, бр. 31/96) у Програму статистичких истраживања у периоду од 1996. до 2000. године, који је саставни део те одлуке, врше се измене и допуне које се односе на 1997. годину.

2. Измене и допуне Програма статистичких истраживања у периоду од 1996. до 2000. године саставни су део ове одлуке.

3. Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

Савезна скупштина

АС бр. 435
27. септембра 1996. године
Београд

Потпредседник
Већа република,
Радмило Богдановић, с.р.

Председник
Већа грађана,
проф. др Радоман Божовић, с.р.

ИЗМЕНЕ И ДОПУНЕ ПРОГРАМА СТАТИСТИЧКИХ ИСТРАЖИВАЊА У ПЕРИОДУ ОД 1996. ДО 2000. ГОДИНЕ

| Редни број | Назив и периодика спровођења истраживања | Садржина истраживања | Ко је дужан дати податке и у ком року | Обавезе статистичких органа и овлашћених органа и организација | | Подаци се утврђују за | | | Рок за прве резултате обраде за СРЈ |
|------------|--|----------------------|---------------------------------------|--|-----------|-----------------------|---------------|-----|-------------------------------------|
| | | | | федерације | републике | општине и округе | републ. покр. | СРЈ | |
| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 |

СТАТИСТИКА НОВЦА И КРЕДИТА

- У одељку Статистика новца и кредита - Истраживања која се спроводе сваке године, истраживање под редним бројем 8. неће се спроводити у 1997. години.
- У одељку Статистика новца и кредита - Истраживања која се спроводе сваке године, код истраживања под редним бројем 16, текст изнад колоне 5. и 6. мења се и гласи:

„Народна банка Југославије”

СТАТИСТИКА ИНДУСТРИЈЕ И РУДАРСТВА

- У одељку Статистика индустрије и рударства - Истраживања која се спроводе сваке године, истраживање под редним бројем 3. неће се спроводити у 1997. години.
- У одељку Статистика индустрије и рударства - Истраживања која се спроводе у вишегодишњим интервалима, код истраживања под редним бројем 5. колоне 2. мења се и гласи:
„Попис малих предузећа и радњи - десетогодишње од 1998. године”

СТАТИСТИКА УНУТРАШЊЕ ТРГОВИНЕ

- У одељку Статистика унутрашње трговине - Истраживања која се спроводе у вишегодишњим интервалима, код истраживања под редним бројем 8. колоне 2. мења се и гласи:
„Извештај о капацитетима продаје трговине на мало (Трг-41) - десетогодишње од 1998. године”

СТАТИСТИКА УГОСТИТЕЉСТВА И ТУРИЗМА

- У одељку Статистика угоститељства и туризма - Истраживања која се спроводе сваке године, код истраживања под редним бројем 6. колоне 2. мења се и гласи:
„Годишњи извештај о туристичким агенцијама и бироима (ТУ-14) - од 1998. године”
- У одељку Статистика угоститељства и туризма - Истраживања која се спроводе сваке године, код истраживања под редним бројем 7. колоне 2. мења се и гласи:
„Годишњи извештај о промету страних пловних објеката за разоноду и спорт (ТУ-17) - од 1998. године”
- У одељку Статистика угоститељства и туризма - Истраживања која се спроводе сваке године, код истраживања под редним бројем 8. колоне 2. мења се и гласи:
„Годишњи извештај о капацитету и промету marina (ТУ-18) - од 1998. године”

СТАТИСТИКА РАДА

- У одељку Статистика рада - Истраживања која се спроводе сваке године, код истраживања под редним бројем 2. текст изнад колоне 5. и 6. мења се и гласи:

„Савезни завод за тржиште рада и миграције”

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 |
|-----|--|---|--|--|---|---|---|---|------------------|
| 10. | У одељку Статистика рада - Истраживања која се спроводе сваке године, код истраживања под редним бројем 3. у колони 3 речи: „пут траже” замењују се речима: „први пут траже”, а текст изнад колоне 5. и 6. мења се и гласи: | | | | | | | | |
| | | | | | „Савезни завод за тржиште рада и миграције” | | | | |
| 11. | У одељку Статистика рада - Истраживања која се спроводе сваке године, код истраживања под редним бројем 4, текст изнад колоне 5. и 6. мења се и гласи: | | | | | | | | |
| | | | | | „Савезни завод за тржиште рада и миграције” | | | | |
| 12. | У одељку Статистика рада - Истраживања која се спроводе сваке године, код истраживања под редним бројем 5. колоне 4. и текст изнад колоне 5. и 6. мењају се и гласе: | | | | | | | | |
| | | | „Савезни завод за тржиште рада и миграције 05. мес | Савезни завод за тржиште рада и миграције” | | | | | |
| 13. | У одељку Статистика рада - Истраживања која се спроводе сваке године, код истраживања под редним бројем 6. текст изнад колоне 5. и 6. мења се и гласи: | | | | | | | | |
| | | | | | „Савезни завод за тржиште рада и миграције” | | | | |
| 14. | У одељку Статистика рада - Истраживања која се спроводе сваке године, код истраживања под редним бројем 8. колоне 2. мења се и гласи:
„Анкета о радној снази (РАД-АРС)
- прикупљање и обрада података у мају сваке године” | | | | | | | | |
| 15. | У одељку Статистика рада - Истраживања која се спроводе сваке године, код истраживања под редним бројем 9. у колони 3. речи: „зараде по квалификацијама и број запослених по квалификацијама” бришу се, а колоне 2, 4. и 10. мењају се и гласе:
„Полугодишњи извештај о запосленим и зарадама (РАД-1) - март и септембар сваке године | | | | | | | | |
| | | | Сва предузећа и друге организације и заједнице
20.04. 20.10 | | | | | | 20.07
20.01.” |
| 16. | У одељку Статистика рада - Истраживања која се спроводе сваке године, код истраживања под редним бројем 10. текст изнад колоне 5. и 6. мења се и гласи: | | | | | | | | |
| | | | | | „Савезни завод за тржиште рада и миграције” | | | | |
| 17. | У одељку Статистика рада - Истраживања која се спроводе сваке године, код истраживања под редним бројем 11. текст изнад колоне 5. и 6. мења се и гласи: | | | | | | | | |
| | | | | | „Савезни завод за тржиште рада и миграције” | | | | |
| 18. | У одељку Статистика рада - Истраживања која се спроводе сваке године, код истраживања под редним бројем 12. текст изнад колоне 5. и 6. мења се и гласи: | | | | | | | | |
| | | | | | „Савезни завод за тржиште рада и миграције” | | | | |
| 19. | У одељку Статистика рада - Истраживања која се спроводе сваке године, код истраживања под редним бројем 13. текст изнад колоне 5. и 6. мења се и гласи: | | | | | | | | |
| | | | | | „Савезни завод за тржиште рада и миграције” | | | | |

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 |
|-----|---|---|---|---|---|---|---|---|----|
| 20. | У одељку Статистика рада - Истраживања која се спроводе сваке године, код истраживања под редним бројем 14. текст изнад колоне 5. и 6. мења се и гласи: | | | | | | | | |
| | „Савезни завод за тржиште рада и миграције” | | | | | | | | |
| 21. | У одељку Статистика рада - Истраживања која се спроводе сваке године, истраживање под редним бројем 16. неће се спроводити у 1997. години. | | | | | | | | |

СТАТИСТИКА ОБРАЗОВАЊА

22. У одељку Статистика образовања - Истраживања која се спроводе сваке године, код истраживања под редним бројем 5. колоне 2. мења се и гласи:
„Годишњи статистички извештај о
ванинституционалном образовању -
почетак 1997/98. школске године -
пробно истраживање”

СТАТИСТИКА У ОБЛАСТИ ЗДРАВСТВА

23. У одељку Статистика у области здравства - Истраживања која се спроводе сваке године, истраживања од редног броја 1. до 17. замењују се истраживањима која гласе:

| | | | | | | | | | |
|---|--|--|--|--|---|---|---|---|--------|
| „1. Извештај о стању и мерама заштите животне средине - прикупљање тромесечно, обрада годишње | | Извор, узрок и место загађења; врста и количина биолошких, хемијских, физичких и других штетних материја; степен загађености из појединих извора загађења; последице загађености ваздуха, воде, земљишта, људске хране и сточне хране по здравље или живот људи; врсте мера које треба предузети за заштиту од појединих извора загађења | Надлежни савезни и републички органи и организације, заводи за здравствену заштиту, здравствене установе и друга правна лица која се баве проблемима загађивања животне средине 31.03. | Савезни завод за заштиту и унапређење здравља
Израда методологије (дефиниције, класификације, номенклатуре), прописивање образаца и упутстава, издавање (давање сагласности за штампање) образаца и анализа резултата | Учесће у изради методологије и прописивању образаца, прикупљање, контрола и обрада података | x | x | x | 30.04. |
| 2. Извештај о здравственој исправности животних намирница и предмета опште употребе - прикупљање тромесечно, обрада годишње | | Врста животне намирнице, односно предмета опште употребе који се анализирају; фирма или назив организације, односно име и презиме сопственика животне намирнице, односно предмета опште употребе чији се узорци анализирају; врста извршених анализа; резултати анализа | Заводи за здравствену заштиту, здравствене установе и друга правна лица која врше лабораторијске и друге анализе ради утврђивања здравствене исправности 31.03. | Савезни завод за заштиту и унапређење здравља
Израда методологије (дефиниције, класификације, номенклатуре), прописивање образаца и упутстава, издавање (давање сагласности за штампање) образаца и анализа резултата | Учесће у изради методологије и прописивању образаца, прикупљање, контрола и обрада података | x | x | x | 30.04. |
| 3. Извештај о здравственој исправности воде за пиће - прикупљање месечно, обрада годишње | | Физичко-хемијске особености вода на местима водозахвата; фирма или назив организације, односно власника водног објекта; микробиолошка, | Заводи за здравствену заштиту, здравствене установе и друга правна лица која | Савезни завод за заштиту и унапређење здравља
Израда методологије (дефиниције, класификације, номенклатуре), прописивање | Учесће у изради методологије и прописивању образаца, прикупљање, контрола и обрада података | | | | |

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 |
|----|---|--|--|--|---|---|---|---|--------|
| | | хемијска и радиолошка врста извршених анализа; резултати анализа | врше лабораторијске и друге анализе ради утврђивања здравствене исправности 31.03. | образаца и упутстава, издавање (давање сагласности за штампање) образаца и анализа резултата | | x | x | x | 30.04. |
| 4. | Извештај о квалитету здравствене заштите - прикупљање тромесечно, обрада годишње | Структура квалитета; процес квалитета који се истражује; исход у функцији истраживања | Републички заводи за здравствену заштиту и референтне здравствене установе овлашћене за вршење надзора над стручним радом 31.03. | Савезни завод за заштиту и унапређење здравља
Израда методологије (дефиниције, класификације, номенклатуре), прописивање образаца и упутстава, издавање (давање сагласности за штампање) образаца и анализа резултата | Учешће у изради методологије и прописивању образаца, прикупљање, контрола и обрада података | x | x | x | 30.04. |
| 5. | Извештај о радним местима са посебним условима рада - прикупљање тромесечно, обрада годишње | Назив предузећа, односно установе; радна места са посебним условима рада; извор и узрок штетности; последице штетности за здравље или живот људи; врсте мера предузетих у хигијенско-техничкој заштити | Републички заводи за здравствену заштиту и здравствене установе у области медицине рада и друга правна лица која се баве проблемима заштите радне средине 31.03. | Савезни завод за заштиту и унапређење здравља
Израда методологије (дефиниције, класификације, номенклатуре), прописивање образаца и упутстава, издавање (давање сагласности за штампање) образаца и анализа резултата | Учешће у изради методологије и прописивању образаца, прикупљање, контрола и обрада података | x | x | x | 30.04. |
| 6. | Извештај о утврђеним обољењима, стањима и повредама - прикупљање тромесечно, обрада годишње | Старост и пол; дијагноза, односно утврђено стање; терапија; компликације за време лечења; рехабилитација; узрок и трајање привремене неспособности за рад; оцена радне способности; исход лечења | Републички заводи за здравствену заштиту и здравствене установе за сваку службу и предузетници у областима за које спроводе здравствену заштиту 31.03. | Савезни завод за заштиту и унапређење здравља
Израда методологије (дефиниције, класификације, номенклатуре), прописивање образаца и упутстава, издавање (давање сагласности за штампање) образаца и анализа резултата | Учешће у изради методологије и прописивању образаца, прикупљање, контрола и обрада података | x | x | x | 30.04. |
| 7. | Извештај о пријављеним случајевима заразних болести - прикупљање седмодневно, обрада седмодневно, месечно и годишње | Дијагноза (клиничка и лабораторијска); датум почетка болести; пут инфекције оболелог лица са могућим изворима заразе; кретање оболелог лица до утврђивања обољења; подаци о одговарајућој имунизацији оболелог лица; датум подношења пријаве о утврђеној заразној болести; мере предузете за изолацију | Здравствене установе и заводи за здравствену заштиту
Седмодневни у року од 3 дана по истеку седмице | Савезни завод за заштиту и унапређење здравља
Израда методологије (дефиниције, класификације, номенклатуре), прописивање образаца и упутстава, | Учешће у изради методологије и прописивању образаца, прикупљање, контрола и обрада података | | | | |

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 |
|-----|--|--|--|---|---|---|---|---|--------|
| | | и лечење; исход лечења; датум и резултат прегледа за клицоноштво | Месечни у року од 3 дана по истеку месеца
Годишњи 31.03. | издавање (давање сагласности за штампање) образаца и анализа резултата | | x | x | x | 30.04. |
| | | | | Савезни завод за заштиту и унапређење здравља | | | | | |
| 8. | Извештај о болестима од већег социјално-медицинског значаја (на основу Регистра за: рак, шећерну болест, одређених болести срца и крвних судова, туберкулозу и опструктивна плућна обољења, психозе, уживање опојних дрога, хроничне бубрежне болести и професионалне болести) - прикупљање континуирано | Идентификациони подаци о лицу, укључујући матични број грађана; број картона-историје болести; датум пријаве и одјаве; занимање; утврђено обољење - дијагноза и друга обољења од значаја за основну болест; основне дијагностичке и терапијске процедуре; исход лечења | Референтне здравствене установе у сарадњи са заводима за здравствену заштиту и друге здравствене установе и предузетници који установе обољења од већег социјално-медицинског значаја 31.03. | Израда методологије (дефиниције, класификације, номенклатуре), прописивање образаца и упутстава, издавање (давање сагласности за штампање) образаца и анализа резултата | Учешће у изради методологије и прописивању образаца, прикупљање, контрола и обрада података | x | x | x | 30.04. |
| | | | | Савезни завод за заштиту и унапређење здравља | | | | | |
| 9. | Извештај о порођајима - прикупљање тромесечно, годишње | Идентификациони подаци о порођиљи; број ранијих порођаја и прекида трудноће; здравствено стање порођиље; положај плода и број новорођене деце; пол, дужина и тежина детета; стање (оцена) детета; трајање боравка и стање здравља порођиље и детета при отпусту; исход порођиље и детета | Здравствене установе и предузетници где се порођај обавља 31.03. | Израда методологије (дефиниције, класификације, номенклатуре), прописивање образаца и упутстава, издавање (давање сагласности за штампање) образаца и анализа резултата | Учешће у изради методологије и прописивању образаца, прикупљање, контрола и обрада података | x | x | x | 30.04. |
| | | | | Савезни завод за заштиту и унапређење здравља | | | | | |
| 10. | Извештај о побачајима - прикупљање тромесечно, годишње | Идентификациони подаци о жени; седмица трудноће; категорија прекида трудноће; компликације у току прекида трудноће; број живорођене деце и број побачаја пре последњег прекида трудноће; средства коришћена за спречавање нежељене трудноће | Здравствене установе и предузетници где се врши или деси прекид трудноће 31.03. | Израда методологије (дефиниције, класификације, номенклатуре), прописивање образаца и упутстава, издавање (давање сагласности за штампање) образаца и анализа резултата | Учешће у изради методологије и прописивању образаца, прикупљање, контрола и обрада података | x | x | x | 30.04. |
| | | | | Савезни завод за заштиту и унапређење здравља | | | | | |
| 11. | Извештај о повредама на раду - прикупљање тромесечно, годишње | Подаци о повреди; време и место где се повреда десила; број повређених лица; тежина повреде и исход; извор, узрок и опис повреде; предузете мере у лечењу | Здравствене установе које се баве збрињавањем ургентних обољења, стања и повреда 31.03. | Израда методологије (дефиниције, класификације, номенклатуре), прописивање образаца и упутстава, издавање (давање сагласности за штампање) образаца и анализа резултата | Учешће у изради методологије и прописивању образаца, прикупљање, контрола и обрада података | x | x | x | 30.04. |

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 |
|-----|---|---|---|--|---|---|---|---|---------|
| 12. | Извештај о врсти и броју посета и здравствених услуга - прикупљање тромесечно, обрада годишње | Врста посете и врсте пружених услуга; посете (прве и поновне) лекару и осталим медицинским радницима; анамнеза, дијагноза, епикриза, статус и др; налази других консултативних или конзилијарних прегледа | Здравствене установе, предузетници и друга правна лица која пружају здравствену заштиту 31.03. | Савезни завод за заштиту и унапређење здравља
Израда методологије (дефиниције, класификације, номенклатуре), прописивање образаца и упутстава, издавање (давање сагласности за штампање) образаца и анализа резултата | Учешће у изради методологије и прописивању образаца, прикупљање, контрола и обрада података | x | x | x | 30.04. |
| 13. | Извештај о имунизацији против заразних болести - прикупљање тромесечно, обрада годишње | Врста имунизације; врста и серија средстава која је употребљена за имунизацију и фирма или назив произвођача тог средства, количина средства утрошеног за имунизацију; успех имунизације; разлог због ког није извршена имунизација | Здравствене установе одређене законом о спречавању и сузбијању заразних болести 31.03. | Савезни завод за заштиту и унапређење здравља
Израда методологије (дефиниције, класификације, номенклатуре), прописивање образаца и упутстава, издавање (давање сагласности за штампање) образаца и анализа резултата | Учешће у изради методологије и прописивању образаца, прикупљање, контрола и обрада података | x | x | x | 30.04. |
| 14. | Извештај о потрошњи лекова и дрога - прикупљање континуирано, обрада годишње | Назив издатог лека, дроге; врста издатог лека, дроге; количина издатог лека, дроге; подаци о лицу које издаје и коме се издаје дрога | Апотеке и друге здравствене установе које се баве издавањем лекова укључујући предузетнике 31.03. | Савезни завод за заштиту и унапређење здравља
Израда методологије (дефиниције, класификације, номенклатуре), прописивање образаца и упутстава, издавање (давање сагласности за штампање) образаца и анализа резултата | Учешће у изради методологије и прописивању образаца, прикупљање, контрола и обрада података | x | x | x | 30.04. |
| 15. | Извештај о организационој структури и кадровима - прикупљање континуирано, обрада годишње | Назив и структура организације; школска спрема, занимање и стручни профил кадрова; специјалност и ужа специјалност кадрова | Здравствене установе, предузетници и друга правна лица која се баве здравственом заштитом 31.03. | Савезни завод за заштиту и унапређење здравља
Израда методологије (дефиниције, класификације, номенклатуре), прописивање образаца и упутстава, издавање (давање сагласности за штампање) образаца и анализа резултата | Учешће у изради методологије и прописивању образаца, прикупљање, контрола и обрада података | x | x | x | 30.04." |

СТАТИСТИКА ЗДРАВСТВЕНОГ ОСИГУРАЊА

24. У одељку Статистика здравственог осигурања - Истраживања која се спроводе сваке године, истраживања под ред. бр. 1, 8. и 9. неће се спроводити у 1997. години.

СТАТИСТИКА ПЕНЗИЈСКОГ И ИНВАЛИДСКОГ ОСИГУРАЊА

25. У одељку Статистика пензијског и инвалидског осигурања - Истраживања која се спроводе сваке године, код истраживања под редним бројем 1. колоне 2, 3, 4. и 10. мењају се и гласе:

579.

На основу члана 30. Закона о избору савезних посланика у Веће грађана Савезне скупштине, Савезна скупштина на седници Већа грађана од 27. септембра 1996. године и на седници Већа република од 27. септембра 1996. године, донела је

ОДЛУКУ**О ИМЕНОВАЊУ ПРЕДСЕДНИКА, СЕКРЕТАРА, ЧЛАНОВА САВЕЗНЕ ИЗБОРНЕ КОМИСИЈЕ И ЊИХОВИХ ЗАМЕНИКА**

1. За председника Савезне изборне комисије именује се Рајко Нишавић, судија Савезног суда.

За заменика председника Савезне изборне комисије именује се Петар Гвозденовић, судија Савезног суда.

2. За секретара Савезне изборне комисије именује се Милисав Миленковић, генерални секретар Службе Савезне скупштине.

За заменика секретара Савезне изборне комисије именује се Бојан Пудар, стручни сарадник у Већу грађана Савезне скупштине.

3. За члана Савезне изборне комисије именује се Боровоје Вукићевић, председник Савезног суда.

За заменика члана Савезне изборне комисије именује се Јован Радовановић, судија Савезног суда.

4. За члана Савезне изборне комисије именује се Милић Томановић, судија Савезног суда.

За заменика члана Савезне изборне комисије именује се Јелисавета Гајовић, судија Савезног суда.

5. За члана Савезне изборне комисије именује се Ђурђе Сеничић, судија Савезног суда.

За заменика члана Савезне изборне комисије именује се Бранко Илић, судија Врховног суда Србије.

6. За члана Савезне изборне комисије именује се Лазар Раонић, судија Савезног суда.

За заменика члана Савезне изборне комисије именује се Спасенија Бабовић, судија Врховног суда Србије.

7. У Савезну изборну комисију, као представник савезне организације надлежне за послове статистике именује се Милован Живковић, директор Савезног завода за статистику.

Савезна скупштина

АС бр. 451
27. септембра 1996. године
Београд

Потпредседник
Већа република,
Радмилу Богдановић, с.р.

Председник
Већа грађана,
проф. др **Радман Божовић, с.р.**

580.

На основу члана 30. Закона о избору савезних посланика у Веће грађана Савезне скупштине, Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 27. септембра 1996. године и на седници Већа република од 27. септембра 1996. године, донела је

ОДЛУКУ**О ИМЕНОВАЊУ ПРЕДСЕДНИКА, СЕКРЕТАРА И ЧЛАНОВА ИЗБОРНИХ КОМИСИЈА ИЗБОРНИХ ЈЕДИНИЦА И ЊИХОВИХ ЗАМЕНИКА****I****Изборна јединица 1. Палилула**

1. За председника Комисије именује се Драгољуб Јанковић, председник Првог општинског суда.

За заменика председника Комисије именује се Весна Бабшек, судија Окружног суда у Београду.

2. За секретара Комисије именује се Марко Ковачевић, секретар СО Стари град.

За заменика секретара Комисије именује се Снежана Ђукић, секретар СО Палилула.

3. За члана Комисије именује се Небојша Живковић, судија Првог општинског суда.

За заменика члана Комисије именује се Зорица Јашаревић, судија Првог општинског суда.

За члана Комисије именује се Слађана Бојовић, судија Првог општинског суда.

За заменика члана Комисије именује се Војкан Симић, судија Првог општинског суда.

За члана Комисије именује се Бранислав Блажић, судија Првог општинског суда.

За заменика члана Комисије именује се Илија Красоја, судија Првог општинског суда у Београду.

За члана Комисије именује се Предраг Поповић, судија Окружног суда.

За заменика члана Комисије именује се Гордана Михајловић, судија Другог општинског суда.

За члана Комисије именује се Милан Перковић, судија Другог општинског суда.

За заменика члана Комисије именује се Татјана Вуковић, судија Другог општинског суда.

Изборна јединица 2. Вождовац

1. За председника Комисије именује се Чукић Стевица, судија Окружног суда у Београду.

За заменика председника Комисије именује се Атанасијевић Драган, судија Четвртог општинског суда.

2. За секретара Комисије именује се Обреновић Дубравка, јавни правобранилац Општине Вождовац.

За заменика секретара Комисије именује се Ђујић Миле, јавни правобранилац Општине Гроцка.

3. За члана Комисије именује се Вељић Веселин, судија Петог општинског суда.

За заменика члана Комисије именује се Баћовић Радослав, судија Петог општинског суда.

За члана Комисије именује се Милојчић Невена, заменик председника Петог општинског суда.

За заменика члана Комисије именује се Кљајевић Марко, судија Петог општинског суда.

За члана Комисије именује се Урошевић Живорад, судија Општинског јавног тужилаштва у Младеновцу.

За заменика члана Комисије именује се Лазаревић Драган, судија Општинског суда у Младеновцу.

За члана Комисије именује се Пековић Новица, судија Окружног суда.

За заменика члана Комисије именује се Лазовић Велимир, судија Трећег општинског суда.

За члана Комисије именује се Мирковић Тања, судија Трећег општинског суда.

За заменика члана Комисије именује се Михајловић Нада, судија Трећег општинског суда.

Изборна јединица 3. Нови Београд

1. За председника Комисије именује се Илић Владимир, председник Четвртог општинског суда.

За заменика председника Комисије именује се Вујасић Павао, судија Четвртог општинског суда.

2. За секретара Комисије именује се Сагић Нина, заменик Општинског јавног правобраниоца Општине Нови Београд.

За заменика секретара Комисије именује се Лаић Љуба, секретар Скупштине општине Земун.

3. За члана Комисије именује се Цвијовић Миленко, судија Четвртог општинског суда.

За заменика члана Комисије именује се Мирковић Ђорђе, судија Четвртог општинског суда.

За члана Комисије именује се Јовановић Зорица, судија Четвртог општинског суда.

За заменика члана Комисије именује се Пејовић Сања, судија Четвртог општинског суда.

За члана Комисије именује се Босиљковић Бранислав, судија Четвртог општинског суда.

За заменика члана Комисије именује се Опачић Анђелка, судија Четвртог општинског суда.

За члана Комисије именује се Тејић Зоран, судија Четвртог општинског суда.

За заменика члана Комисије именује се Васиљковић Александар, судија Четвртог општинског суда.

За члана Комисије именује се Савелић-Николић Драгица, судија Четвртог општинског суда.

За заменика члана Комисије именује се Николић Младен, судија Четвртог општинског суда.

Изборна јединица 4. Чукарица

1. За председника Комисије именује се Светислав Миловановић, судија Окружног суда.

За заменика председника Комисије именује се Мирчић Вучко, судија Окружног суда у Београду.

2. За секретара Комисије именује се Мирјана Маленица, секретар СО Чукарица.

За заменика секретара Комисије именује се Нико Вуковић, в.д. секретар СО Раковица.

3. За члана Комисије именује се Зоран Таталовић, судија Окружног суда.

За заменика члана Комисије именује се Јован Милошев, судија Петог општинског суда.

За члана Комисије именује се Радмила Дичић-Драгићевић, судија Окружног суда у Београду.

За заменика члана Комисије именује се Снежана Јевтић, судија Другог општинског суда.

За члана Комисије именује се Беба Шошкић, судија Општинског суда Обреновац.

За заменика члана Комисије именује се Гордана Марјановић, судија Општинског суда Обреновац.

За члана Комисије именује се Зоран Ћосић, судија Општинског суда Сопот.

За заменика члана Комисије именује се Драган Урошевић, судија Општинског суда Сопот.

За члана Комисије именује се Ђорђе Жујовић, председник Општинског суда Лазаревац.

За заменика члана Комисије именује се Миља Некић, судија Општинског суда Лазаревац.

Изборна јединица 5. Суботица

1. За председника Комисије именује се Бабијановић Геза, председник Привредног суда у Суботици.

За заменика председника Комисије именује се Богосављевић Иван, судија Општинског суда у Суботици.

2. За секретара Комисије именује се Рихтер Иван, дипломирани правник, директор сектора у Војвођанској банци у Суботици.

За заменика секретара Комисије именује се Гарић Петар, дипломирани правник, директор Сектора у Војвођанској банци у Суботици.

3. За члана Комисије именује се Косановић Милутин, председник Општинског суда у Суботици.

За заменика члана Комисије именује се Бранко Петковић, Општински јавни тужилац у Бачкој Тополи.

За члана Комисије именује се Молнар Ференц, заменик Окружног јавног тужиоца у Суботици.

За заменика члана Комисије именује се Стајић Илона, судија Привредног суда у Суботици.

За члана Комисије именује се Рашета Ђорђе, судија Окружног суда у Суботици.

За заменика члана Комисије именује се Крпић Бисерка, Окружни јавни тужилац у Суботици.

За члана Комисије именује се Вукашиновић Невен, судија Окружног суда у Суботици.

За заменика члана Комисије именује се Шанковић Гере Ержебет, судија Општинског суда у Бачкој Тополи.

За члана Комисије именује се Косовић Радосав, председник Општинског суда у Бачкој Тополи.

За заменика члана Комисије именује се Милијана Алексић, Општински јавни тужилац у Суботици.

Изборна јединица 6. Зрењанин

1. За председника Комисије именује се Скоко Драган, судија Општинског суда у Зрењанину.

За заменика председника Комисије именује се Спасић Ради-вој, судија Општинског суда у Кикинди.

2. За секретара Комисије именује се Гверо Анка, секретар Скупштине општине Зрењанин.

За заменика секретара Комисије именује се Мрксић Милан, заменик начелника Средњобанатског округа у Зрењанину.

3. За члана Комисије именује се Виоглавин Светолик, судија Општинског суда у Зрењанину.

За заменика члана Комисије именује се Буквић Радмила, председник Општинског суда у Зрењанину.

За члана Комисије именује се Јокић Стојан, судија Окружног суда у Зрењанину.

За заменика члана Комисије именује се Ташин Драган, председник Привредног суда у Зрењанину.

За члана Комисије именује се Давидовић Ристо, Окружни јавни тужилац у Зрењанину.

За заменика члана Комисије именује се Ромић Драган, судија Општинског суда у Кикинди.

За члана Комисије именује се Поповић Мишо, судија Окружног суда у Зрењанину.

За заменика члана Комисије именује се Краљ Драган, судија Општинског суда у Кикинди.

За члана Комисије именује се Мартиновић Биљана, судија Општинског суда у Зрењанину.

За заменика члана Комисије именује се Периз Мирослав, судија Општинског суда у Кикинди.

Изборна јединица 7. Панчево

1. За председника Комисије именује се Душан Сивчев, председник Општинског суда у Панчеву.

За заменика председника Комисије именује се Цвета Кајевић-Грубишић, судија Општинског суда у Вршцу.

2. За секретара Комисије именује се Ђорђе Лукић, председник Општинског већа за прекршаје у Панчеву.

За заменика секретара Комисије именује се Јовица Кнежевић, секретар Скупштине општине Вршац.

3. За члана Комисије именује се Персида Јовановић, судија Окружног суда у Панчеву.

За заменика члана Комисије именује се Иван Митровски, судија Окружног суда у Панчеву.

За члана Комисије именује се Гаврило Перовић, судија Општинског суда у Панчеву.

За заменика члана Комисије именује се Нада Молдован, судија Општинског суда у Панчеву.

За члана Комисије именује се Александар Јанчић, општински јавни тужилац у Панчеву.

За заменика члана Комисије именује се Ненад Милојковић, заменик Општинског јавног тужиоца у Панчеву.

За члана Комисије именује се Бакара Томић, председник Општинског суда у Алибунару.

За заменика члана Комисије именује се Драган Милошевић, председник Општинског суда у Ковачици.

За члана Комисије именује се Флорина Бојовић, судија Општинског суда у Ковину.

За заменика члана Комисије именује се Нела Петрушевић, судија Општинског суда у Панчеву.

Изборна јединица 8. Сомбор

1. За председника Комисије именује се Милутин Кнежевић, председник Окружног суда у Сомбору.

За заменика председника Комисије именује се Мирослав Согић, Окружни јавни тужилац у Сомбору.

2. За секретара Комисије именује се Петар Петровић, дипломирани правник, секретар Скупштине општине Сомбор.

За заменика секретара Комисије именује се Весна Ковач, дипломирани правник, начелник за општу управу Скупштине општине Сомбор.

3. За члана Комисије именује се Милан Буловић, општински јавни тужилац у Сомбору.

За заменика члана Комисије именује се Душан Никчевић, заменик Окружног јавног тужиоца у Сомбору.

За члана Комисије именује се Љиљана Вејиновић, судија Окружног суда Сомбор.

За заменика члана Комисије именује се Жељко Гвојић, заменик Општинског јавног тужиоца у Сомбору.

За члана Комисије именује се Душан Дивјак, судија Окружног суда у Сомбору.

За заменика члана Комисије именује се Верица Буквић, судија Општинског суда у Сомбору.

За члана Комисије именује се Спасоје Алетић, председник Општинског суда у Кули.

За заменика члана Комисије именује се Сава Обрадовић, судија Општинског суда у Апатину.

За члана Комисије именује се Полић-Павковић Зорица, судија Општинског суда у Кули.

За заменика члана Комисије именује се Добрила Мрдак, судија Општинског суда у Кули.

Изборна јединица 9. Нови Сад

1. За председника Комисије именује се Чедомир Простран, судија Врховног суда Србије.

За заменика председника Комисије именује се Душан Кнежевић, заменик Окружног јавног тужиоца у Новом Саду.

2. За секретара Комисије именује се Александар Бојков, секретар Градске управе у Новом Саду.

За заменика секретара Комисије именује се Станко Обрадовић, заменик Републичког јавног тужиоца.

3. За члана Комисије именује се Зоран Павловић, заменик Општинског јавног тужиоца у Новом Саду.

За заменика члана Комисије именује се Јоаким Хрубења, заменик Општинског јавног тужиоца у Новом Саду.

За члана Комисије именује се Смиљка Матковић, судија Привредног суда у Новом Саду.

За заменика члана Комисије именује се Мирјана Жежель-Јовановић, судија Окружног суда у Новом Саду.

За члана Комисије именује се Сава Ђурђић, истражни судија Окружног суда у Новом Саду.

За заменика члана Комисије именује се Јелена Боровац, судија Окружног суда у Новом Саду.

За члана Комисије именује се мр Миле Кораћ, судија Општинског суда у Новом Саду;

За заменика члана Комисије именује се Душан Ивковић, судија Вишег привредног суда у Новом Саду.

За члана Комисије именује се Ђорђе Шорђан, судија Окружног суда у Новом Саду.

За заменика члана Комисије именује се Илеш Добо, судија Врховног суда Србије.

Изборна јединица 10. Врбас

1. За председника Комисије именује се Зоран Дреџун, председник Општинског суда у Врбасу.

За заменика председника Комисије именује се Марица Бурић, Општински јавни тужилац у Бечеју.

2. За секретара Комисије именује се Никола Козомора, секретар Општинског већа Темерин.

За заменика секретара Комисије именује се Мирјана Андријасевић, судија Општинског суда Врбас.

3. За члана Комисије именује се Војислав Матић, заменик Општинског јавног тужиоца у Бачкој Паланци.

За заменика члана Комисије именује се Тања Јакубец, судија Општинског суда у Темерину.

За члана Комисије именује се Здравко Василић, судија Општинског суда у Србобрану.

За заменика члана Комисије именује се Саво Бабић, судија Општинског суда у Србобрану.

За члана Комисије именује се Светозар Ристић, председник Општинског суда у Бечеју.

За заменика члана Комисије именује се Веско Крстајић, судија Општинског суда у Врбасу.

За члана Комисије именује се Андрија Шерфези, судија Општинског суда у Бачу.

За заменика члана Комисије именује се Славко Манојловић, судија Општинског суда Бачка Паланка.

За члана Комисије именује се Зора Милекић, судија Општинског суда Тител.

За заменика члана Комисије именује се Валерија Плавша, судија Општинског суда Тител.

Изборна јединица 11. Сремска Митровица

1. За председника Комисије именује се Симић Душан, председник Општинског суда Сремска Митровица.

За заменика председника Комисије именује се Милош Пејчић, председник Општинског суда у Руми.

2. За секретара Комисије именује се Симић Миленка, дипломирани правник, секретар Скупштине општине Сремска Митровица.

За заменика секретара Комисије именује се Јова Ројлић, дипломирани правник, начелник за Општу управу Скупштине општине Сремска Митровица.

3. За члана Комисије именује се Јасмина Даниловић, судија Привредног суда Сремска Митровица.

За заменика члана Комисије именује се Николић Марија, судија Општинског суда у Руми.

За члана Комисије именује се Боровац Слободан, судија Општинског суда Стара Пазова.

За заменика члана Комисије именује се Цвејић Милица, судија Општинског суда у Руми.

За члана Комисије именује се Штаткић Момчило, председник Општинског суда у Инђији.

За заменика члана Комисије именује се Миличевић Јефта, судија Привредног суда у Сремској Митровици.

За члана Комисије именује се Ђулибрк Нада, судија Општинског суда у Руми.

За заменика члана Комисије именује се Кнежевић Дејан, судија Општинског суда у Шиду.

За члана Комисије именује се Миљановић Снежана, судија Општинског суда у Шиду.

За заменика члана Комисије именује се Прокућ Љубица, судија Окружног суда у Сремској Митровици.

Изборна јединица 12. Ваљево

1. За председника Комисије именује се Обрадовић Мирољуб, председник Окружног суда у Ваљеву.

За заменика председника Комисије именује се Ранковић Никола, судија Окружног суда у Ваљеву.

2. За секретара Комисије именује се Вулетић Рада, заменик секретара Општинске управе у Ваљеву.

За заменика секретара именује се Мештеровић Ана, заменик Јавног правобраниоца у Ваљеву.

3. За члана Комисије именује се Ћосић Слободан, судија Окружног суда у Ваљеву.

За заменика члана Комисије именује се Радосављевић Горица, председник Општинског суда у Љигу.

За члана Комисије именује се Џоковић Драгомир, судија Окружног суда у Ваљеву.

За заменика члана Комисије именује се Пајић Оливера, судија Општинског суда у Љубовији.

За члана Комисије именује се Милинковић Томислав, председник Општинског суда у Убу.

За заменика члана Комисије именује се Павловић Вера, председник Општинског суда у Осечини.

За члана Комисије именује се Јакић Марина, судија Општинског суда у Ваљеву.

За заменика члана Комисије именује се Живковић Душан, председник Општинског суда у Лајковцу.

За члана Комисије именује се Игић Јасмина, судија Привредног суда у Ваљеву.

За заменика члана Комисије именује се Цветиновић Миодраг, в.д. председника Општинског суда у Крупњу.

Изборна јединица 13. Шабац

1. За председника Комисије именује се Поповић Бранислав, судија Окружног суда у Шапцу.

За заменика председника Комисије именује се Мусић Миленка, судија Окружног суда у Шапцу.

2. За секретара Комисије именује се Бркић Зорица, секретар Скупштине општине Шабац.

За заменика секретара Комисије именује се Станишић Миодраг, начелник Одељења за општу управу.

3. За члана Комисије именује се Велисављевић Слободан, заменик Општинског јавног тужиоца у Шапцу.

За заменика члана Комисије именује се Вујанић Драгољуб, судија Општинског суда у Шапцу.

За члана Комисије именује се Душан Владић, општински јавни тужилац у Лозници.

За заменика члана Комисије именује се Рачић Радомир, судија Општинског суда у Лозници.

За члана Комисије именује се Крсмановић Јован, председник Општинског суда у Лозници.

За заменика члана Комисије именује се Перић Биљана, судија Општинског суда у Лозници.

За члана Комисије именује се Зарић Бранко, судија Општинског суда у Богатићу.

За заменика члана Комисије именује се Цмиљановић Гордана, председник Општинског суда у Богатићу.

За члана Комисије именује се Пајтић Мирјана, судија Општинског суда у Владимирцима.

За заменика члана Комисије именује се Антонић Марина, судија Општинског суда у Коцељеву.

Изборна јединица 14. Смедерево

1. За председника Комисије именује се Марковић Милорад, председник Окружног суда у Смедереву.

За заменика председника Комисије именује се Шошкић Милан, судија Окружног суда у Смедереву.

2. За секретара Комисије именује се Браниславка Бранковић, судија Општинског суда у Смедереву.

За заменика секретара Комисије именује се Драган Рога-новић, судија Општинског суда у Смедереву.

3. За члана Комисије именује се Предраг Лукић, судија Окружног суда у Смедереву.

За заменика члана Комисије именује се Драгана Маринковић, судија Окружног суда у Смедереву.

За члана Комисије именује се Бранка Ђурић-Станојевић, судија Општинског суда у Смедеревској Паланци.

За заменика члана Комисије именује се Зорица Костић, заменик Општинског јавног тужиоца у Смедеревској Паланци.

За члана Комисије именује се Радисав Јовановић, судија Општинског суда у Смедеревској Паланци;

За заменика члана Комисије именује се Миодраг Бајкић, судија Општинског суда у Смедеревској Паланци.

За члана Комисије именује се Мирољуб Живановић, судија Општинског суда у Великој Плани.

За заменика члана Комисије именује се Достана Давидовић, судија Општинског суда у Великој Плани.

За члана Комисије именује се Живан Живуловић, судија Општинског суда у Великој Плани.

За заменика члана Комисије именује се Милорад Рајић, Општински јавни тужилац у Великој Плани.

Изборна јединица 15. Пожаревац

1. За председника Комисије именује се Станојевић Јован, Окружни јавни тужилац у Пожаревцу.

За заменика председника Комисије именује се Миленковић Горан, председник Општинског суда у Пожаревцу.

2. За секретара Комисије именује се Живковић Бојан, дипломирани правник из Пожаревца.

За заменика секретара Комисије именује се Дачић Дејан, судија Општинског суда у Пожаревцу.

3. За члана Комисије именује се Станковић Слободан, председник Окружног суда у Пожаревцу.

За заменика члана Комисије именује се Вукашин, судија Окружног суда у Пожаревцу.

За члана Комисије именује се Војводић Бранко, председник Привредног суда у Пожаревцу.

За заменика члана Комисије именује се Штрбац Јоја, председник Општинског суда у Великом Градишту.

За члана Комисије именује се Мијатовић Бранко, судија Привредног суда у Пожаревцу.

За заменика члана Комисије именује се Петровић Драган, заменик Окружног јавног тужиоца у Пожаревцу.

За члана Комисије именује се Ничић Бранислав, председник Општинског суда у Кучеву.

За заменика члана Комисије именује се Митић Гордана, судија Општинског суда у Пожаревцу.

За члана Комисије именује се Митровић Весна, судија Општинског суда у Пожаревцу.

За заменика члана Комисије именује се Ђурић Драгослав, председник Општинског суда у Жабарима.

Изборна јединица 16. Крагујевац

1. За председника Комисије именује се Драгиша Крсмановић, Окружни јавни тужилац у Крагујевцу.

За заменика председника Комисије именује се Владан Лукић, судија Окружног суда из Крагујевца.

2. За секретара Комисије именује се Миодраг Николић, дипломирани правник, директор Филијале ПИО у Крагујевцу.

За заменика секретара Комисије именује се Вукица Добривојевић, дипломирани правник, помоћник секретара Скупштине града Крагујевца.

3. За члана Комисије именује се Мирко Васиљевић, председник Привредног суда у Крагујевцу.

За заменика члана Комисије именује се Дубравка Дамљановић, председник Општинског суда у Књићу.

За члана Комисије именује се Славољуб Илић, председник Општинског суда у Баточини.

За заменика члана Комисије именује се Чедомир Ђурковић, заменик Окружног јавног тужиоца из Крагујевца.

За члана Комисије именује се Топлица Цветановић, заменик председника Привредног суда у Крагујевцу.

За заменика члана Комисије именује се Живанка Божић, судија Општинског суда у Аранђеловцу.

За члана Комисије именује се Милан Петковић, општински јавни тужилац из Аранђеловца.

За заменика члана Комисије именује се Петар Богићевић, судија Општинског суда у Аранђеловцу.

За члана Комисије именује се Ненад Ћосић, судија Општинског суда из Крагујевца.

За заменика члана Комисије именује се Весна Илић, судија Општинског суда из Тополе.

Изборна јединица 17. Јагодина

1. За председника Комисије именује се Радисав Јовановић, заменик Окружног јавног тужиоца.

За заменика председника Комисије именује се Никола Станојевић, заменик Окружног јавног тужиоца.

2. За секретара Комисије именује се Петар Милошевић, секретар Скупштине општине Јагодина.

За заменика секретара Комисије именује се Верица Стојановић, општински јавни правобранилац у Ћуприји.

3. За члана Комисије именује се Илић Зоран, општински јавни тужилац из Свилајнца.

За заменика члана Комисије именује се Душица Живковић, судија Окружног суда у Јагодини.

За члана Комисије именује се Калајдић Јован, судија Општинског суда у Параћину.

За заменика члана Комисије именује се Гордана Симоновић, заменик Општинског јавног тужиоца у Јагодини.

За члана Комисије именује се Стајић Божић, судија Општинског суда у Рековцу.

За заменика члана Комисије именује се Димитрије Голубовић, судија Окружног суда у Јагодини.

За члана Комисије именује се Јасмина Станојевић, судија Општинског суда у Ћуприји.

За заменика члана Комисије именује се Никола Станојевић, судија Окружног суда у Јагодини.

За члана Комисије именује се Вера Милановић, судија Општинског суда у Јагодини.

За заменика члана Комисије именује се Петровић Оливера, судија Општинског суда у Јагодини.

Изборна јединица 18. Зајечар

1. За председника Комисије именује се Николић Радојица, председник Окружног суда у Зајечару.

За заменика председника Комисије именује се Гроздановић Слободан, општински јавни тужилац у Неготину.

2. За секретара Комисије именује се Поповић Димитрије, адвокат из Бора.

За заменика секретара Комисије именује се Стефановић Ненад, секретар Скупштине општине Зајечар.

3. За члана Комисије именује се Вељковић Данило, судија Окружног суда у Зајечару.

За заменика члана Комисије именује се Никодијевић Бранислав, судија Општинског суда у Књажевцу.

За члана Комисије именује се Ђирић Сретко, председник Општинског суда у Мајданлеку.

За заменика члана Комисије именује се Радивојевић Владимир, председник Општинског суда у Књажевцу.

За члана Комисије именује се Рајковић Драган, председник Општинског суда у Бољевцу.

За заменика члана Комисије именује се Марјановић Драган, судија Општинског суда у Сокобањи.

За члана Комисије именује се Мајсторовић Крстомир, Окружни јавни тужилац у Неготину.

За заменика члана Комисије именује се Ђокић Драган, судија Општинског суда у Бору.

За члана Комисије именује се Стаменов-Бајић Снежана, судија Општинског суда у Кладову.

За заменика члана Комисије именује се Димитријевић Момчило, Окружни јавни тужилац у Бору.

Изборна јединица 19. Ужице

1. За председника Комисије именује се Ђорђевић Душан, заменик Окружног јавног тужиоца Ужице.

За заменика председника Комисије именује се Тановић Светозар, председник Окружног привредног суда Ужице.

2. За секретара Комисије именује се Бојовић Вера, секретар Скупштине општине Ужице.

За заменика секретара Комисије именује се Петрић Зоран, секретар Скупштине општине Пријепоље.

3. За члана Комисије именује се Новаковић Слободан, истражни судија Окружног суда Ужице.

За заменика члана Комисије именује се Радуловић Р. Љубиша, судија Општинског суда Чајетина.

За члана Комисије именује се Драгашевић Љубиша, Општински јавни тужилац Нова Варош.

За заменика члана Комисије именује се Бјелановић Братислав, судија Окружног привредног суда Ужице.

За члана Комисије именује се Несторовић Александар, Општински јавни тужилац, Пријепоље.

За заменика члана Комисије именује се Николић Миломир, судија Окружног суда Ужице.

За члана Комисије именује се Јовановић Владан, судија Општинског суда Ужице.

За заменика члана Комисије именује се Ковачевић Мира, заменик Општинског јавног тужиоца Пожега.

За члана Комисије именује се Стишовић Радосав, судија Општинског суда у Ужицу.

За заменика члана Комисије именује се Јевђић Зоран, в.д. председника Општинског суда Ариље.

Изборна јединица 20. Чачак

1. За председника Комисије именује се Ракетић Верољуб, председник Окружног суда у Чачку.

За заменика председника Комисије именује се Станић Бранислав, судија Окружног суда у Чачку.

2. За секретара Комисије именује се Достанић Касија, шеф Службе Извршног одбора.

За заменика секретара Комисије именује се Савић-Брадић Гордана, референт за грађанска стања.

3. За члана Комисије именује се Радоњић Марија, судија Општинског суда у Чачку.

За заменика члана Комисије именује се Ђорђевић Витомир, судија Општинског суда у Чачку.

За члана Комисије именује се Ненадић Младен, заменик Општинског јавног тужиоца у Чачку.

За заменика члана Комисије именује се Марковић Дарко, судија Општинског суда у Чачку.

За члана Комисије именује се Цветковић Милисав, судија Општинског суда у Горњем Милановцу.

За заменика члана Комисије именује се Бојић Нада, судија Општинског суда у Горњем Милановцу.

За члана Комисије именује се Милутиновић Раде, судија Општинског суда у Ивањици.

За заменика члана Комисије именује се Алемпијевић Мирослав, судија Општинског суда у Чачку.

За члана Комисије именује се Рајковић Мила, судија Општинског суда у Гучи.

За заменика члана Комисије именује се Калаба Драган, судија Општинског суда у Гучи.

Изборна јединица 21. Краљево

1. За председника Комисије именује се Лозанић Зора, председник Општинског суда у Краљеву.

За заменика председника Комисије именује се Борисављевић Малиша, председник Окружног привредног суда у Краљеву.

2. За секретара Комисије именује се Балтић Душан, дипломирани правник, директор СПК.

За заменика секретара Комисије именује се Сретовић Снежана, дипломирани правник „Електросрбија”, Краљево.

3. За члана Комисије именује се Томашевић Радован, судија Општинског суда у Краљеву.

За заменика члана Комисије именује се Вујанац Злата, судија Општинског суда у Краљеву.

За члана Комисије именује се Младеновић Смиљка, председник Општинског суда у Рашкој.

За заменика члана Комисије именује се Топаловић Срећко, судија Општинског суда у Рашкој.

За члана Комисије именује се Вујачић Божидар, председник Општинског суда у Врњачкој Бањи.

За заменика члана Комисије именује се Здравковић Ђорђе, судија Општинског суда у Врњачкој Бањи.

За члана Комисије именује се Рафо Софтић, судија Општинског суда у Тутину.

За заменика члана Комисије именује се Јоксимовић Вуксан, судија Општинског суда у Тутину.

За члана Комисије именује се Вујанац Мирјана, заменик Окружног јавног тужиоца у Новом Пазару.

За заменика члана Комисије именује се Каришић Салих, Окружни јавни тужилац у Новом Пазару.

Изборна јединица 22. Крушевац

1. За председника Комисије именује се Душан Цековић, председник Окружног суда у Крушевцу.

За заменика председника Комисије именује се Томашевић Живорад, заменик Окружног јавног тужиоца у Крушевцу.

2. За секретара Комисије именује се Арсић Михајло, начелник за општу управу Скупштине општине Крушевац.

За заменика секретара Комисије именује се Богдановић Јелена, заменик Општинског јавног правобраниоца у Крушевцу.

3. За члана Комисије именује се Јосиф Ђорђевић, судија Окружног суда у Крушевцу.

За заменика члана Комисије именује се Митић Мирослав, судија Општинског суда у Крушевцу.

За члана Комисије именује се Враћанац Петар, судија Општинског суда у Крушевцу.

За заменика члана Комисије именује се Манић Александар, судија Окружног суда у Крушевцу.

За члана Комисије именује се Вујовић Радомир, судија Општинског суда у Крушевцу.

За заменика члана Комисије именује се Јелић Душица, заменик Општинског јавног тужиоца у Крушевцу.

За члана Комисије именује се Радисављевић Миљко, заменик Општинског јавног тужиоца у Крушевцу.

За заменика члана Комисије именује се Бићанин Ружица, судија Општинског суда у Крушевцу.

За члана Комисије именује се Јовановић Радмила, заменик Окружног јавног тужиоца у Крушевцу.

За заменика члана Комисије именује се Дамњовић Радмила, судија Општинског суда у Крушевцу.

Изборна јединица 23. Ниш

1. За председника Комисије именује се Миомир Митровић, председник Општинског суда Ниш.

За заменика председника Комисије именује се Душан Ђурић, судија Окружног суда Пирот.

2. За секретара Комисије именује се Љубиша Јанић, дипломирани правник, Градска управа града Ниша.

За заменика секретара именује се Срђан Јовановић, дипломирани правник, Градска управа града Ниша.

3. За члана Комисије именује се Светислав Ивановић, председник Привредног суда Ниш.

За заменика члана Комисије именује се Зоран Стојановић, судија Привредног суда Ниш.

За члана Комисије именује се Стојадин Јовановић, судија Окружног суда Ниш.

За заменика члана Комисије именује се Ружица Стоилковић, судија Општинског суда Бела Паланка.

За члана Комисије именује се Вујица Аризановић, судија Окружног суда Ниш.

За заменика члана Комисије именује се Ранко Дикић, председник Општинског суда Сврљиг.

За члана Комисије именује се Милорад Пејчић, судија Општинског суда Бабушница.

За заменика члана Комисије именује се Слободан Станковић, судија Привредног суда у Нишу.

За члана Комисије именује се Томислав Потић, судија Општинског суда Пирот.

За заменика члана Комисије именује се Сузана Ђурић, судија Општинског суда Ниш.

Изборна јединица 24. Прокупље

1. За председника Комисије именује се Бранислав Ђ. Никетић, председник Окружног суда у Прокупљу.

За заменика председника Комисије именује се Мијат Бојовић, судија Окружног суда у Прокупљу.

2. За секретара Комисије именује се Горан Јанићијевић, секретар Скупштине општине Прокупље.

За заменика секретара Комисије именује се Радивоје Јоцић, секретар ИО СО Прокупље.

3. За члана Комисије именује се Риста Михаиловић, судија Окружног суда у Прокупљу.

За заменика члана Комисије именује се Светозар Михајловић, судија Окружног суда у Прокупљу.

За члана Комисије именује се Александар Стојановић, судија Окружног суда у Прокупљу.

За заменика члана Комисије именује се Миомир Будић, судија Окружног суда у Прокупљу.

За члана Комисије именује се Душко Исаиловић, вд председника Општинског суда у Прокупљу.

За заменика члана Комисије именује се Александар Станимировић, судија Окружног суда у Прокупљу.

За члана Комисије именује се Радиша Јовић, председник Општинског суда у Куршумлији.

За заменика члана Комисије именује се Мирослав Булатовић, судија Општинског суда у Прокупљу.

За члана Комисије именује се Драгослав Илић, Општински јавни тужилац у Прокупљу.

За заменика члана Комисије именује се Милорад Лапчевић, судија Општинског суда у Блатцу.

Изборна јединица 25. Лесковац

1. За председника Комисије именује се Миливоје Миловић, судија Окружног суда у Лесковцу.

За заменика председника Комисије именује се Зоран Петрушић, судија Окружног суда у Лесковцу.

2. За секретара Комисије именује се Миодраг Станисављевић, дипломирани правник, секретар Скупштине општине Лесковац.

За заменика секретара Комисије именује се Јовица Николић, дипломирани правник, шеф Службе општих послова у Јабланичком округу.

3. За члана Комисије именује се Слободан Коцић, судија Општинског суда у Власотинцу.

За заменика члана Комисије именује се Јордан Богдановић, судија Општинског суда у Лесковцу.

За члана Комисије именује се Олгица Вукадиновић, судија Општинског суда у Лебану.

За заменика члана Комисије именује се Миливоје Недељковић, судија Општинског суда у Лебану.

За члана Комисије именује се Славко Трајковић, судија Општинског суда у Лесковцу.

За заменика члана Комисије именује се Никола Пешић, судија Општинског суда у Лесковцу.

За члана Комисије именује се Зоран Симић, судија Привредног суда у Лесковцу.

За заменика члана Комисије именује се Олга Стојиљковић, судија Окружног суда у Лесковцу.

За члана Комисије именује се Слободан Маринковић, судија Општинског суда у Лесковцу.

За заменика члана Комисије именује се Бранимир Станковић, судија Привредног суда у Лесковцу.

Изборна јединица 26. Врање

1. За председника Комисије именује се Недељковић Чедомир, председник Општинског суда у Врању.

За заменика председника Комисије именује се Ђорђевић Зоран, председник Општинског суда у Владичином Хану.

2. За секретара Комисије именује се Спасић Небојша, секретар Скупштине општине Врање.

За заменика секретара Комисије именује се Трајковић Часлав, дипломирани правник Здравственог центра у Врању.

3. За члана Комисије именује се Симић Светозар, судија Општинског суда у Прешеву.

За заменика члана Комисије именује се Манић Вера, председник Општинског суда у Бујановцу.

За члана Комисије именује се Николић Младен, судија Окружног суда у Гњилану.

За заменика члана Комисије именује се Денић Слађана, судија Општинског суда у Витини.

За члана Комисије именује се Станковић Живорад, судија Општинског суда у Гњилану.

За заменика члана Комисије именује се Љубић Слободан, судија Окружног суда у Врању.

За члана Комисије именује се Митић Стана, заменик Окружног јавног тужиоца у Врању.

За заменика члана Комисије именује се Динић Заре, заменик Општинског јавног тужиоца у Врању.

За члана Комисије именује се Фуштић Владислав, судија Општинског суда у Сурдулици.

За заменика члана Комисије именује се Цветковић Бата, судија Општинског суда у Владичином Хану.

Изборна јединица 27. Косовска Митровица

1. За председника Комисије именује се Пецељ Ристо, Окружни јавни тужилац у Косовској Митровици.

За заменика председника Комисије именује се Трбољевац Бојана, судија Општинског суда у Косовској Митровици.

2. За секретара Комисије именује се Божовић Миле, секретар Општинског суда у Косовској Митровици.

За заменика секретара Комисије именује се Јевђевић Биљана, дипломирани правник Тужилаштва у Косовској Митровици.

3. За члана Комисије именује се Милетић Благоје, судија Окружног суда у Косовској Митровици.

За заменика члана Комисије именује се Дражевић Ненад, заменик општинског тужиоца у Косовској Митровици.

За члана Комисије именује се Биговић Милан, заменик Окружног тужиоца у Косовској Митровици.

За заменика члана Комисије именује се Семенов Бранка, судија Општинског суда у Косовској Митровици.

За члана Комисије именује се Ракић Мирко, судија Окружног суда у Косовској Митровици.

За заменика члана Комисије именује се Ђорђевић Драгана, судија Општинског суда у Косовској Митровици.

За члана Комисије именује се Јовановић Радун, судија Окружног суда у Косовској Митровици.

За заменика члана Комисије именује се Кривокапић Јелена, судија Општинског суда у Косовској Митровици.

За члана Комисије именује се Павић Живојин, председник Општинског суда у Лепосавићу.

За заменика члана Комисије именује се Станишић Снежана, судија Општинског суда у Косовској Митровици.

Изборна јединица 28. Приштина

1. За председника Комисије именује се Момчило Дедић, Општински јавни тужилац у Приштини.

За заменика председника Комисије именује се Биљана Лукић, судија Општинског суда у Приштини.

2. За секретара Комисије именује се Вељко Одаловић, помоћник начелника Косовског округа.

За заменика секретара Комисије именује се Свето Миљковић, потпредседник ИО СО Приштина.

3. За члана Комисије именује се Јовица Јовановић, заменик Окружног јавног тужиоца у Приштини.

За заменика члана Комисије именује се Даница Марковић, судија Окружног суда из Приштине.

За члана Комисије именује се Дарко Ђуровић, заменик Општинског јавног тужиоца у Приштини.

За заменика члана Комисије именује се Сениша Митић, судија Општинског суда у Приштини.

За члана Комисије именује се Алексић Бранимир, судија Окружног суда у Приштини.

За заменика члана Комисије именује се Џуцуровић Бранимир, судија Општинског суда у Приштини.

За члана Комисије именује се Сурлић Миодраг, заменик Окружног тужиоца у Приштини.

За заменика члана Комисије именује се Томислав Петковић, председник Општинског суда у Приштини.

За члана Комисије именује се Савелић Зоран, судија Окружног суда у Приштини.

За заменика члана Комисије именује се Бранислав Јокић, судија Привредног суда у Приштини.

Изборна јединица 29. Пећ

1. За председника Комисије именује се Поповић Миладин, Окружни јавни тужилац у Пећи.

За заменика председника Комисије именује се Мандушић Сениша, председник Општинског суда у Призрену.

2. За секретара Комисије именује се Лазаревић Голуб, правник у Пећи.

За заменика секретара Комисије именује се Матановић Боровоје, правник из Истока.

3. За члана Комисије именује се Вуксановић Десимир, судија Општинског суда у Пећи.

За заменика члана Комисије именује се Томовић Милева, председник Општинског суда у Клини.

За члана Комисије именује се Мекић Хајрудин, судија Општинског суда у Пећи.

За заменика члана Комисије именује се Вељовић Илија, в.д. председника Општинског суда у Истоку.

За члана Комисије именује се Цвејић Живо, председник Окружног суда у Пећи.

За заменика члана Комисије именује се Андрић Предраг, општински јавни тужилац у Баковици.

За члана Комисије именује се Николић Слободан, председник Општинског суда у Пећи.

За заменика члана Комисије именује се Хаџиперић Надица, судија Окружног суда у Призрену.

За члана Комисије именује се Митровић Јовица, судија Окружног суда у Призрену.

За заменика члана Комисије именује се Мурати Исмет, судија Окружног суда у Призрену.

II

Изборна јединица 1. Подгорица

1. За председника Комисије именује се Мираш Радовић, судија Вишег суда у Подгорици.

За заменика председника Комисије именује се Чедомир Добровић, судија Основног суда у Подгорици.

2. За секретара Комисије именује се Бранислав Радуловић, помоћник министра правде.

3. За члана Комисије именује се Нико Никчевић, судија Врховног суда Републике Црне Горе.

За заменика члана Комисије именује се Мило Станковић, судија Врховног суда Републике Црне Горе.

За члана Комисије именује се Боровоје Ђукановић, председник Основног суда у Подгорици.

За заменика члана Комисије именује се Мушика Дујовић, судија Основног суда у Подгорици.

За члана Комисије именује се Петар Стојановић, судија Вишег суда у Подгорици.

За заменика члана Комисије именује се Зоран Живковић, судија Вишег суда у Подгорици.

За члана Комисије именује се Божићар Вукчевић, виши тужилац у Подгорици.

За заменика члана Комисије именује се Веселин Рацковић, судија Врховног суда Републике Црне Горе.

За члана Комисије именује се Вељко Раонић, председник Републичког већа за прекршаје.

За заменика члана Комисије именује се Жељко Томашевић, судија Основног суда у Подгорици.

Изборна јединица 2. Никшић

1. За председника Комисије именује се Миомир Перуновић, председник Основног суда у Никшићу.

За заменика председника Комисије именује се Ратко Ђупић, председник Основног суда у Даниловграду.

2. За секретара Комисије именује се Раде Перишић, јавни правобранилац Општине Никшић.

3. За члана Комисије именује се Андрија Бојовић, судија Основног суда у Никшићу.

За заменика члана Комисије именује се Миљана Павлићевић, судија Основног суда у Никшићу.

За члана Комисије именује се Жељко Раичевић, судија Основног суда у Давиловграду.

За заменика члана Комисије именује се Радмила Мијушковић, судија Основног суда у Даниловграду.

За члана Комисије именује се Љубиша Марковић, судија Основног суда у Никшићу.

За заменика члана Комисије именује се Божо Благојевић, судија Основног суда у Никшићу.

За члана Комисије именује се Миленка Жижић, судија Основног суда у Никшићу.

За заменика члана Комисије именује се Љиљана Караџић, судија Основног суда у Никшићу.

За члана Комисије именује се Радован Мандић, судија Основног суда у Никшићу.

За заменика Комисије именује се Вукота Јововић, судија Основног суда у Никшићу.

Изборна јединица 3. Будва

1. За председника Комисије именује се Споменка Јовановић, основни тужилац Бар.

За заменика председника Комисије именује се Ђуро Ђуровић, судија Основног суда у Бару.

2. За секретара Комисије именује се Мирјана Маровић, дипломирани правник, начелник органа локалне управе за опште и правне послове Општине Будва.

3. За члана Комисије именује се Мирослав Башовић, судија Основног суда у Бару.

За заменика члана Комисије именује се Драган Ђуровић, судија Основног суда у Бару.

За члана Комисије именује се Драгоје Јовић, судија Основног суда у Улцињу.

За заменика члана Комисије именује се Милорија Ђукић, судија Основног суда у Бару.

За члана Комисије именује се Илијаз Крома, судија Основног суда у Улцињу.

За заменика члана Комисије именује се Дарко Хајдуковић, основни тужилац из Улциња.

За члана Комисије именује се Миодраг Јошановић, судија Основног суда у Бару.

За заменика члана Комисије именује се Милица Поповић, судија Основног суда у Бару.

За члана Комисије именује се Драган Радиновић, председник Подручног органа за прекршаје Будва.

За заменика члана Комисије именује се Миланка Ђекић, судија подручног органа за прекршаје Будва.

Изборна јединица 4. Херцег Нови

1. За председника Комисије именује се Бранко Вучковић, председник Основног суда у Котору.

За заменика председника Комисије именује се Вукашин Ширак, председник Основног суда у Херцег Новом.

2. За секретара Комисије именује се Борисав Клисуре, дипломирани правник, начелник органа локалне управе за опште и правне послове Општине Херцег Нови.

3. За члана Комисије именује се Весна Павловић, судија Основног суда у Котору.

За заменика члана Комисије именује се Сузана Тодоровић-Челановић, судија Основног суда у Котору.

За члана Комисије именује се Младен Ивановић, судија Основног суда у Херцег Новом.

За заменика члана Комисије именује се Миодраг Бајковић, председник подручног органа за прекршаје у Херцег Новом.

За члана Комисије именује се Борис Савић, судија Основног суда у Котору.

За заменика члана Комисије именује се Драгана Бујковић, судија Основног суда у Котору.

За члана Комисије именује се Ненад Оташевић, судија Основног суда у Цетињу.

За заменика члана Комисије именује се Владо Вукчевић, председник подручног органа за прекршаје у Цетињу.

За члана Комисије именује се Небојша Марковић, судија Основног суда у Цетињу.

За заменика члана Комисије именује се Горан Врбица, судија Основног суда у Цетињу.

Изборна јединица 5. Бијело Поље

1. За председника Комисије именује се Милан Радовић, виши тужилац у Бијелом Пољу.

За заменика председника Комисије именује се Видомир Бошковић, судија Основног суда у Бијелом Пољу.

2. За секретара Комисије именује се Радивоје Шуковић.

3. За члана Комисије именује се Радослав Конатар, судија Вишег суда у Бијелом Пољу.

За заменика члана Комисије именује се Бранимир Фемић, судија Вишег суда.

За члана Комисије именује се Рамо Стриковић, судија Основног суда.

За заменика члана Комисије именује се Драго Конатар, судија Основног суда.

За члана Комисије именује се Тања Жижић, заменик Вишег тужиоца.

За заменика члана Комисије именује се Драган Војиновић, судија Основног суда.

За члана Комисије именује се Радивоје Зековић, судија Основног суда Бијело Поље.

За заменика члана Комисије именује се Зоран Ашанин, судија Привредног суда.

За члана Комисије именује се Велизарка Симоновић-Булатовић, Основни тужилац у Колашину.

За заменика члана Комисије именује се Драгиша Ракочевић, судија Основног суда у Колашину.

Изборна јединица 6. Пљевља

1. За председника Комисије именује се Миодраг Голубовић, председник Основног суда у Пљевљама.

За заменика председника Комисије именује се Вељко Ђуровић, заменик Основног тужиоца у Пљевљама.

2. За секретара Комисије именује се Миливоје Томчић.
3. За члана Комисије именује се Мирољуб Бановић, судија Основног суда у Пљевљима.

За заменика члана Комисије именује се Божићарка Гачевић, заменик основног тужиоца у Пљевљима.

За члана Комисије именује се Љиљана Поповић, судија Основног суда у Пљевљима.

За заменика члана Комисије именује се Душанка Боровић, судија Основног суда у Пљевљима.

За члана Комисије именује се Радоје Кандић, судија Основног суда у Пљевљима.

За заменика члана Комисије именује се Радинка Гачевић, судија Основног суда у Пљевљима.

За члана Комисије именује се Радоман Кнежевић, судија подручног органа за прекршаје у Пљевљима.

За заменика члана Комисије именује се Радојка Марјановић, судија Основног суда у Пљевљима.

За члана Комисије именује се Рајко Шибалић, судија Основног суда у Жабљаку.

За заменика члана Комисије именује се Милутин Божовић, судија подручног органа за прекршаје у Жабљаку.

Изборна јединица 7. Беране

1. За председника Комисије именује се Веселин Лекић, председник Основног суда у Беранама.

За заменика председника Комисије именује се Војислав Стојановић, судија Основног суда у Беранама.

2. За секретара Комисије именује се Дубравка Јованчевић,

3. За члана Комисије именује се Миодраг Премовић, судија Вишег суда у Бијелом Пољу.

За заменика члана Комисије именује се Ајша Међедовић, судија Основног суда у Беранама.

За члана Комисије именује се Јадранка Ђулафић, судија Вишег суда у Бијелом Пољу.

За заменика члана Комисије именује се Горица Голубовић, председник подручног органа за прекршаје у Беранама.

За члана Комисије именује се Атиф Адровић, судија Вишег суда у Бијелом Пољу.

За заменика члана Комисије именује се Славица Булатовић, судија Основног суда у Рожајама.

За члана Комисије именује се Захит Цамић, председник Основног суда у Рожајама.

За заменика члана Комисије именује се Милисав Зекић, судија Основног суда у Рожајама.

За члана Комисије именује се Етем Омерагић, председник Основног суда у Плаву.

За заменика члана Комисије именује се Раденко Радевић, судија Основног суда у Плаву.

Савезна скупштина

АС бр. 452
27. септембра 1996. године
Београд

Потпредседник
Већа република,
Радмило Богдановић, с.р.

Председник
Већа грађана,
проф. др Радоман Божовић, с.р.

581.

На основу члана 99. тачка 1. Устава Савезне Републике Југославије, Савезна влада доноси

ОДЛУКУ

О ОТВАРАЊУ КОНЗУЛАТА САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ У ТЕЛ АВИВУ, ИЗРАЕЛ

1. Отвара се конзулат Савезне Републике Југославије с почасним конзулом на челу, са седиштем у Тел Авиву, са конзуларним подручјем које обухвата целокупну територију Израела.

2. Савезно министарство за иностране послове предузеће потребне мере за спровођење ове одлуке.

3. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

Савезна влада

Е. п. бр. 322
2. октобра 1996. године
Београд

Председник,
др Радоје Контић, с. р.

582.

На основу члана 99. тачка 1. Устава Савезне Републике Југославије, Савезна влада доноси

ОДЛУКУ

О НАСТАВЉАЊУ РАДА АМБАСАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ У ХЕШЕМИТСКОЈ КРАЉЕВИНИ ЈОРДАН

1. Амбасада Савезне Републике Југославије у Хашемитској Краљевини Јордан, са седиштем у Аману, која је привремено престала да ради, наставиће са радом.

2. Савезно министарство за иностране послове предузеће потребне мере за извршење ове одлуке.

3. Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

Савезна влада

Е. п. бр. 326
2. октобра 1996. године
Београд

Председник,
др Радоје Контић, с. р.

583.

На основу члана 10. Уредбе о образовању Музеја историје Југославије („Службени лист СРЈ”, бр. 43/96), савезни министар правде доноси

УПУТСТВО

О НАЧИНУ ПРЕУЗИМАЊА ПОСЛОВА, ЗАПОСЛЕНИХ, СРЕДСТАВА, АРХИВА, ЕКСПОНАТА И ДОКУМЕНТАЦИЈЕ МУЗЕЈА РЕВОЛУЦИЈЕ НАРОДА И НАРОДНОСТИ ЈУГОСЛАВИЈЕ И МЕМОРИЈАЛНОГ ЦЕНТРА „ЈОСИП БРОЗ ТИТО”

1. Музеј историје Југославије, сагласно утврђеном делокругу, преузима послове од Музеја револуције народа и народности Југославије и Меморијалног центра „Јосип Броз Тито”, осим послова који се односе на „Архив Јосипа Броза Тита”, које преузима Архив Југославије.

2. Музеј историје Југославије и Архив Југославије, истовремено са преузимањем послова, преузимају и одређени број запослених који су непосредно радили на пословима које преузимају.

3. Средства, архиву, експонате и документацију Музеја револуције народа и народности Југославије и Меморијалног центра „Јосип Броз Тито”, записнички преузимају Музеј историје Југославије и Архив Југославије.

4. Ово упутство ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

017/1-1996-01

26. септембра 1996. године проф. др Владимир Кривокапић, с. р.
Београд

584.

На основу члана 77. тач. 1. до 3. и тачка 5. Закона о рачуноводству („Службени лист СРЈ”, бр. 18/93, 12/95 и 28/96), Савезни завод за статистику утврђује

КОЕФИЦИЈЕНТЕ

РАСТА ЦЕНА У САВЕЗНОЈ РЕПУБЛИЦИ ЈУГОСЛАВИЈИ

1. Месечни коефицијент раста цена на мало у септембру 1996. године у односу на август 1996. године је 0,012.

2. Коефицијент раста цена на мало од почетка године до краја септембра је 0,472.

3. Коефицијент просечног месечног раста цена на мало од почетка године до краја септембра је 0,044.

4. Коефицијент раста цена на мало у септембру 1996. године у односу на исти месец претходне године је 0,838.

Бр. 001-1852/1

2. октобра 1996. године
Београд

Директор

Савезног завода за статистику,
мр **Милован Живковић**, с. р.

САДРЖАЈ:

| | Страна |
|--|--------|
| 563. Закон о заштити од јонизујућих зрачења | 1 |
| 564. Закон о производњи и промету опојних дрога | 6 |
| 565. Закон о изменама Закона о решавању сукоба закона и надлежности у статусним, породичним и наследним односима | 9 |
| 566. Закон о изменама Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља у одређеним односима | 9 |
| 567. Закон о престанку важења Закона о одређивању накнада за потраживања по основу социјалног осигурања настала у иностранству | 10 |
| 568. Закон о заштити становништва од заразних болести које угрожавају целу земљу | 11 |
| 569. Закон о употреби и заштити знака и назива Црвеног крста | 15 |
| 570. Закон о пригодном кованом новцу | 17 |

| | Страна |
|---|--------|
| 571. Закон о изменама Закона о чеку | 17 |
| 572. Закон о изменама Закона о меници | 18 |
| 573. Закон о управним споровима | 18 |
| 574. Закон о евиденцијама у области рада | 23 |
| 575. Закон о рачуноводству | 27 |
| 576. Закон о Јавном предузећу „Југоимпорт-СДПР“ | 36 |
| 577. Закон о савезним јавним установама | 37 |
| 578. Одлука о изменама и допунама Одлуке о утврђивању програма статистичких истраживања у периоду од 1996. до 2000. године | 40 |
| 579. Одлука о именовању председника, секретара, чланова Савезне изборне комисије и њихових заменика | 48 |
| 580. Одлука о именовању председника, секретара и чланова изборних комисија изборних јединица и њихових заменика | 48 |
| 581. Одлука о отварању конзулата Савезне Републике Југославије у Тел Авиву, Израел | 55 |
| 582. Одлука о настављању рада Амбасаде Савезне Републике Југославије у Хашемитској Краљевини Јордан | 55 |
| 583. Упутство о начину преузимања послова, запослених, средстава, архива, експоната и документације Музеја револуције народа и народности Југославије и Меморијалног центра „Јосип Броз Тито“ | 55 |
| 584. Коефицијенти раста цена у Савезној Републици Југославији | 55 |